జ్ఞాన ప్రసూనాలు

సద్గురు శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం

సేకరణ : టి.వి.ఎస్ బాబు

శ్రీ రమణ సత్సంగం, శ్రీ కాళహస్తి

భాగాలు : 1-10

జ్ఞాన ప్రసూనాలు

సద్గురు శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం

సేకరణ : టి.వి.ఎన్.బాబు

శ్రీ రమణ సత్సంగం, శ్రీ కాళహస్తి

Jnaana Prasoonaalu (Telugu)
Advaita Vedanta Pointers by
Sadguru Sri Subrahmanyam
Sri Kalahasthi
Phone: **99 49 49 17 73**

Compiled by:
T.V.N.Babu, Sri Kalahasthi
95 33 66 79 18

Pages Rearranged from printed copies by:
B.V.V. Prasad. 90320 75415
Blog : bvvprasad.blogspot.com

Cover Design:
S. Patteyya. 94418 97442

April 2020

DTP:
Srivari Graphics, Tirupati
99484 34277

For Printed Copies:
Sadguru Satsangam
Tatthuri Siddhayyagari Srirama Mandiram
Kaikala Street, Kothapeta
Sri Kalahasthi. Chittoor Dt. 517 644
Phone : 95 33 66 79 18

Website: www.athyashrami.com

క్రమసంఖ్య

జ్ఞానాంబ దయామయి : టి.వి.ఎన్ బాబు	05
అన్వేషులకు.. : బివివి ప్రసాద్	08
శ్రీ గణేశస్తుతి	11
శరవణభవ గురుసన్నుతి	12
అనిలాచల శివమాల : శ్రీ సద్గురు	16
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 01	28
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 02	48
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 03	74
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 04	99
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 05	122
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 06	141
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 07	171
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 08	213
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 09	234
జ్ఞాన ప్రసూనాలు 10	254
జ్ఞానాంబదయామయి : టి.వి.ఎన్ బాబు	276
శ్రీ సద్గురు అనుగ్రహవైభవం : ఎస్.పట్టెయ్య	294
ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు	298
పరమపదం : శ్రీ సద్గురు	318

జ్ఞానాంబ దయామయి

సృష్టిప్రారంభం నుండి వర్షాలు కురుస్తూనే ఉన్నాయి.
నదులు ప్రవహిస్తూనే ఉన్నాయి.
సముద్రం నిండుగానే ఉన్నది.

అలాగే సద్గురు బోధామృతమనే వర్షం కురుస్తూనే ఉన్నది.
వేదనది ప్రవహిస్తూనే ఉన్నది.
దైవం నిండుగానే ఉన్నది.

* * *

ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో ఒక్కొక్క నది ఒక్కొక్క విశిష్టతను కలిగి ప్రవహిస్తున్నట్లు మహనీయులు ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో ఒక్కొక్క జీవన శైలిలో కనిపిస్తూ ఒక్కొక్క విధమైన తత్త్వ వైభవాన్ని ప్రకటిస్తుంటారు. లోకాన్ని ఉద్ధరించాలనే ప్రత్యేక సంకల్పమేమీ వారికుండదు గాని, వారి ఉనికే లోకానికి శ్రేయస్సును చేకూర్చే విధంగా ఉంటుంది.

* * *

ఆయా ప్రాంత ప్రజలకు అనుగుణమైన ఔషధ గుణాలు కలిగిన ఫలాలు, మూలికలు ఆయా ప్రాంతాల్లోనే విశేషంగా పండుతాయి. అదే విధంగా ఆయాప్రాంత ప్రజల స్వభావాలకు తగినట్లుగా మహనీయులు ఆయా ప్రాంతాల్లో అవతరిస్తుంటారు.

ఓ ప్రాంతంలో పుట్టిన మహనీయుడు ఆ ప్రాంత ప్రజల యొక్క ఆధ్యాత్మిక పరిణితికి ప్రతిరూపంగానే మనం భావించాల్సి ఉంటుంది.

షిరిడీలో సాయి సిద్ధులను ప్రకటించారు.
అక్కడ అది అవసరం.

అరుణాచలంలో రమణుడు అవేవీ చూపలేదు. **'నిన్ను నీవు తెలుసుకో'** అన్న జ్ఞానసూత్రాన్ని మాత్రమే నొక్కి వక్కాణించారు. ఇక్కడ ఇది అవసరం.

ఈ ఇద్దరి 'మహనీయత' లో తేడా ఏమీ ఉండదు.

ఆయా ప్రాంత ప్రజల ఆధ్యాత్మిక పరిణితిని అనుసరించి వారావిధంగా ఉండవలసి వస్తుంది.

* * *

గురువును వెదుక్కుంటూ ఏ సుదూర ప్రాంతాలకో వెళ్లాల్సిన అవసరం లేదు. ఏ యుగంలోనో ఏ గురువులో బోధించిన ఉపదేశాలూ అవసరం లేదు.

నీ ప్రశ్న నిజమైనప్పుడు
నీ ఆర్తి నిజమైనప్పుడు
గురువు నీ పరిధిలోనికే వచ్చి నిన్ను తప్పక సమాధానపరుస్తాడు.

* * *

అటువంటి ఆర్తి కలిగిన ముముక్షువులను అనుగ్రహించడానికి **'జ్ఞానప్రసూనాంబ'** శ్రీసద్గురు సుబ్రహ్మణ్యులుగా అవతరించి శ్రీకాళహస్తి పుణ్యక్షేత్రంలో నడయాడుచున్నది.

* * *

పంచదార చుట్టూ చీమలు చేరినట్లు ఆ జ్ఞానరుచిని ఎరిగిన కొందరు వారి చుట్టూ చేరి 'సత్సంగం' ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. 1990 నుండి ఈ రోజు వరకు ఆ జ్ఞాన ప్రవాహం నిరంతరాయంగా ప్రవహిస్తూనే ఉన్నది. ఆ ఒడ్డున చేరి నేను దోసెళ్ళతో పట్టుకుని ఆ మొత్తాన్ని చిన్ని చిన్ని

పాత్రలలో (సూక్తులలో) నింపేయాలని చేసిన ప్రయత్నమే ఈ **'జ్ఞానప్రసూనాలు'**.

* * *

జ్ఞాని సన్నిధిని మీరు తనివితీరా అనుభవించాలనుకుంటే
మానవరూపంలో ఉన్న భగవంతుణ్ణి మీరు కనులారా చూడాలనుకుంటే
భగవద్వాణిని మీరు చెవులారా వినాలనుకుంటే –
తక్షణం సద్గురు దర్శనం చేయండి. లేదా
'జ్ఞాన ప్రసూనాలు' చదవండి. తరించండి.

* * *

'సద్గురు' వైభవం
చరిత్రలో నిలిచిపోతుంది.

'జ్ఞాన ప్రసూనాల' సుగంధం
ప్రపంచమంతా పరిమళిస్తుంది.

'సత్సంగం' యొక్క కీర్తి
కాలంతోపాటు అనంత దూరం ప్రవహిస్తుంది.
ఇది సత్యం.

– బాబు
శ్రీరమణ సత్సంగం,
శ్రీకాళహస్తి,
సెల్ 9533667918

అన్వేషులకు..

భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి 'నేనెవరిని' అనే పుస్తకానికి ముందుమాటగా ఇలా రాశారు. 'అందరూ దుఃఖం అనేది లేక ఎప్పుడూ సుఖంగా ఉండాలని కోరుకుంటారు. ప్రతివ్యక్తికీ తనయందే పరమప్రీతి వుంటుంది. ప్రీతికి సుఖమే కారణంగా వుంటుంది. మనస్సు అణగిన నిద్రలో ప్రతిరోజూ అనుభవించే ఆ సుఖాన్ని పొందాలంటే తనని తాను తెలుసుకోవాలి. దానికి నేను ఎవరిని అనే జ్ఞానవిచారమే ముఖ్య సాధనం.' అయిదు వాక్యాల్లో జ్ఞానవిచారణ ఎందుకు చేయాలో చెప్పారు. అవి నిజమా, కాదా అని తనలోకి తాను తరచి చూసుకొన్నవారికి విచారణ మొదలవుతుంది.

జీవితం దుఃఖమయం. తనకి అన్యంగా కనిపించే ఇంత విశ్వం, ఇన్ని అనుభవాలూ చివరికి తనకి దుఃఖాన్నీ, భయాన్నీ మాత్రమే మిగుల్చుతున్నాయని జీవితాన్ని లోతుగా గ్రహించినవాళ్ళకి తెలుస్తూనే వుంటుంది. మనకి సుఖమనిపించింది కొనసాగాలనో, మరింత పొందాలనో కోరికా, పొందుతున్న సౌఖ్యం చేజారిపోతుందన్న భయమూ తప్ప, మన పనులకి అర్థమేమన్నా ఉందా అని చూస్తే, ఏమీ కనిపించదు. సుఖ, దుఃఖాలకి కారణమైన ప్రపంచాన్ని వదిలి, వీటిని అనుభవిస్తున్న 'నేను' ఎవరు అని వెదకి, కనుగొంటే, భయ, దుఃఖాలు అంతరిస్తాయని జ్ఞానులు చెబుతున్నారు. జ్ఞానం వల్ల ప్రపంచం మారదు, కానీ, ప్రపంచం పట్ల మన స్పందనలో, చూపులో జీవమూ, తాజాదనమూ, వివేకమూ తొణికిసలాడతాయి. భారంగా, విసుగ్గా గడిచే జీవితం కలలాగా తేలికగా మారుతుంది.

జ్ఞానం పొందటం అహంకారాన్ని వదులుకోవటమంత తేలిక, అంత కష్టం. మనకన్నీ అన్యంగా (ఆబ్జెక్టివ్‌గా) చూడటమే తెలుస్తుంది. అంటే నేను వేరు, అవతలి వస్తువు వేరుగా. 'నేను' ఎవరు అనే అన్వేషణ మొదలుపెట్టినా మనం అదే పద్ధతి అనుసరిస్తాం. 'నేను'ని అన్యం (ఆబ్జెక్ట్) చేస్తాం. అందువల్ల 'నేను' ఎప్పటికీ తెలియకుండానే వుంటుంది. అందువల్లనే భగవాన్ 'నేను'గా 'ఉండటమే ఉంటుంది' అంటారు.

అట్లా ఉండటం తెలిస్తే ఇక ఏ సాధనా లేదు. అది తెలియటం అంతకష్టం గనుకే, అనేక గ్రంథాలు, సాధనలు అవసరమయ్యాయి. ఈ గ్రంథాలు ప్రధానంగా రెండు విధాలు. 1. 'నేను'ని ఇతరాన్ని గురించి చెప్పినట్టు చెప్పేవి. ఇవి మొదటి దశలో అవగాహన కలగటానికి సహాయం చేస్తాయి. 2. 'నేను' అనుభవాన్ని చెప్పేవి. (అనుభవం అనే మాట సరైనది కాకపోయినా, అవగాహనకి అంతకన్నా దారిలేదు.) అంటే 'నేను'గా స్థిరపడిన జ్ఞానులు తమ అనుభవం నుండి చెప్పేవి. ఇట్లా చెప్పే జ్ఞానుల మాటలు మనస్సులో అతి సూక్ష్మమైన చోట పనిచేస్తాయి. తటాలున 'నేను' స్ఫురణలోకి మేల్కొలుపుతాయి.

ఇలా చెప్పేవారు అరుదు. ప్రాచీనకాలంలో ఇలా చెప్పిన గ్రంధాలని స్వరూపవర్ణన గ్రంధాలంటారు. వాటిలో నేను విన్నవి అవధూతగీత, ఋభుగీత, అష్టావక్రగీత, యోగవాశిష్టం. శ్రీ శంకరుల అద్వైతబోధనలలోనూ ఈ ధోరణి చూసిన గుర్తు. నవీనకాలంలో ఇలా బోధించినది శ్రీరమణ మహర్షి, శ్రీనిసర్గదత్త మహరాజ్, వారి శిష్యులు శ్రీరమాకాంత మహరాజ్. రాబర్ట్ ఆడమ్స్, ఎకార్ట్ టోలీ కూడా ఈ కోవకే వస్తారనుకుంటాను.

ఈ ధోరణిలో చెప్పే, సజీవంగా వున్న జ్ఞానుల కోసం చాలా వెదికాను, వారితో ముఖాముఖి మాట్లాడటం వలన, వారి సన్నిధి యొక్క పవిత్రత వలన మేలు కలుగుతుందని. గత ఏడాది చివర, మిత్రులు గంగారెడ్డి కొన్ని సూక్తులు పంపి, ఎలా వున్నాయో చూడమన్నపుడు, చదివి, ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఎలాంటి మాటలు చెప్పగలవారికోసం వెదుకుతున్నానో, వారే మాట్లాడినట్టు తోచింది.

సద్గురు శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంగారి సన్నిధీ, మాటలూ నాపై అమృతోపమానమైన ప్రభావం చూపాయి. ఇవి మిత్రులందరికీ చేర్చాలనే తలంపు బలంగా కలిగింది.

చిత్తశుద్ధితో సత్యాన్ని వెదుకుతున్న మిత్రులకి రెండు సూచనలు. 1. వారిని కలవండి, మీ వెదుకులాటలో మీకు కలిగిన సందేహాలని అడగండి. జ్ఞానుల సన్నిధి, వాక్కు శక్తివంతమైనవి. వాటిని స్వీకరించండి. 2. వారు తన దగ్గరికి వచ్చినవారితో చెప్పిన మాటలు చదవండి. ఎవరి విషయంగానో కాదు, మీ విషయం అనుకొని చదవండి. ఆ మాటల్ని నమ్మటం, ఆలోచించటం కాదు. మీ గురించే చెప్పినట్టుగా పరిశీలించండి, అనుభూతించండి. మీ అనుభవంలోంచి, ఆ మాటల సారాన్ని పట్టుకోవటానికి చూడండి.

మన అవగాహన నిండా మాయ కప్పిన తెరల్ని తేలికైన మాటలతో, పదునైన తర్కంతో, చూపుతో తొలగిస్తున్నారు. మాయ తొలగించుకొని మిమ్మల్ని మీరు అనుభవించండి.

కొందరికైనా ఈ మాటలు ఆత్మోద్దీపన కలిగించగలవన్న నమ్మకంతో..

తణుకు — బివివి ప్రసాద్

26.04.2020

శ్రీ గణేశస్తుతి

భజరే గణనాథం సదాశివం
భజరే గురునాథం పరాత్పరమ్ ॥భజరే॥

సకల శుభకరం, సంకటహరణమ్
గురుగుహవదన సరోరుహభాస్కరమ్. ॥భజరే॥

పరే ప్రధానం, పరమానుగ్రహమ్
సంచిత సుకృత శాశ్వత ఫలదమ్ ॥భజరే॥

భక్తాధీనమ్, పాశాంకుశ ధరమ్
భరిత చరాచరం, ప్రణవాకారమ్ ॥భజరే॥

సిద్ధి బుద్ధి సంసేవితచరణం
శివానందలహరీ విచేష్టితమ్ ॥భజరే॥

చింతిత ఫలదం - చిన్మయరూపమ్
నియమిత సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరకథనమ్ ॥భజరే॥

శరవణభవ గురు సన్నుతి

ఓం సద్గురు శ్రీసద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు
శరణంభవ శరణంభవ శరణంభవ
శరవణభవ.

1. అరుణారుణ కిరణాద్భుత సురుచిర
సుందర వదనా
ఓం సద్గురు శ్రీసద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

2. సుర సేవిత ముని పూజిత శరణాగత
సుజనాశ్రిత
ఓం సద్గురు శ్రీసద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

3. ధరణీధరతనయ ప్రియ
తనయాహిమసమహృదయా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

4. హర హర! భక్త వశంకర! హరగురవే!
దయానిధే!
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

5. కరుణారసపరిపూరిత
కమలనేత్ర! ఘనచరిత!
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

6. దండాయుధపాణి! జ్ఞానదండ
ధరా! పరాత్పరా!
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

7. అసురతారకాంతక! జయ!
అమరాధిప సురపాదప
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

8. శ్రీ వల్లీదేవసేన చిత్స్వరూప
రమారమణ
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

9. స్వానుభవానందరసా స్వాదన
పరవశిత భృంగ!
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

10. పాపహరణ! తాపహరణ!
శిఖివాహన సంచరణా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

11. సకల లోక సుఖదాయక. సదా
సహిత వినాయకా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

12. వరదాభయ ముద్రకరా!
భరిత సకల చరాచరా
ఓం సద్గురు శ్రీసద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

13. అభయం కురు అభయంకురు
అభయంకురుమే దేవా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

14. సకలయోగక్షేమప్రదా! సర్వకార్య
జయప్రదా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

15. సత్సంగాధిష్ఠిత శివ! సాధుహృదయ
పరితోషిత,
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివ సద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

16. సుబ్రహ్మణ్యార్చిత పద
శోభిత శ్రీపరమాత్మా
ఓం సద్గురు శ్రీ సద్గురు శివసద్గురు
జయ సద్గురు !!శరణంభవ!!

అనిలాచలశివ అనిలాచలశివ
అనిలాచలశివ అనిలాచలా

1. ఆదరమున సాలీడును బ్రోచిన
ఆదిజంగమవె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

2. పంతముతో పూజించిన నాగుని
చెంతజేర్చితివె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

3. శిరమున మోదిన కరినాథుని
పదసేవను నిలిపితె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

4. కనులనొసగు కన్నప్ప నెనరునకు
కరగిపోతివే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

5. చపలుడనని నను దూరము చేయకు
అపవాదుగురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

6. పశుకామంబున తిరిగెడు వాడను
పశుపతి కావర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

7. మరియాదెరుగని మత్తుడు వీడని
మారు మోమిడకు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

8. పరులమేలునకు పొక్కెడు బుద్ధిని
సరిచేయుట విధి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

9. పాపపుణ్యముల నెంచక వంచన
తాప మొందితిని అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

10. దుఃఖమ్ముల పదిమందికి పంచిన
దుష్టుడ గావుము అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

11. పాపిష్ఠుడనని పరుషములాడకు
పన్నగ భూషణ అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

12. పాహిపాహియని పదముల బడితిని
స్నేహము జూపవె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

13. ఎన్ని జన్మములు ఎచ్చట ఏగతి
ఎత్తి తిరిగితినొ అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

14. అన్నిట కంటికి రెప్పగ గాచితి
వన్న అబద్ధమె? అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

15. నవమాసమ్ములు మోసినన్ను
కనినావు తల్లివయి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

16. సిద్ధరూపమున కన్న తండ్రివయి
బుద్ధి చెప్పితివి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

17. పుట్టిన దాదిగ వెంటబడిన తో
బుట్టువు లీవెర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

18. భవ సాగరమున నావయైన
హృత్పద్మవు నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

19. శంభు కృష్ణ యుగంధరాకృతుల
ఛద్మవేషుడవె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

20. వీరగురు, స్వాముల వేషంబుల
వేడుక సలిపితె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

21. దేవతలెల్లరు నీపదసన్నిధి
దిక్కని ఉందురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

22. యక్షులెల్ల నీపక్షము నిలబడి
రక్షణ వేడుదు రనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

23. రాక్షసగణములు రభసముతో నీ
శిక్షణ మెలగుదు రనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

24. గరుడులందరు వరుసలనిలబడి
కరుణగోరుదురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

25. గంధర్వులు సౌగంధ్యయుక్తులయి
గానము సేయుదు రనిలాచలా. ॥అనిలాచలశివ॥

26. కిన్నరులెల్లరు కన్నులు మోడిచి
కింకరులౌదురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

27. కింపురుషులు తలవంచుకనిలబడి
కిమ్మన కుందురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

28. సిద్ధులు అంజలి బద్ధులుగుచు నీ
ఋద్ధున నుందురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

29. సాధ్యులు సాన్నిధ్యంబునగూడుక
సన్నుతి సేతురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

30. చారణ సంఘము నిర్విచారముగ
ఛత్రము బట్టుదు రనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

31. విద్యాధరులెల్ల వేడ్కతమ
విద్యల జూపుదు రనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

32. అప్పరగణములు పరవశమొందుచు
ఆడి పాడుదురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

33. నందీశ్వర భృంగీశ్వరాదులు
వందన మిడుదురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

34. గజముఖ షణ్ముఖ జలజభవాదులు
గాదిలి మ్రొక్కుదు రనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

35. మాయామయి జ్ఞానాంబదయామయి
మక్కువ జూపుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

36. శ్రీ లక్ష్మీపతి సరసన నిలబడి
మేలమాడురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

37. అష్టదిక్పతులు భయభక్తులతో
అణగి మణగుదురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

38. భద్రకాళి, శ్రీ వీరభద్రులు
భద్రత చూతురు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

39. విశ్వోత్పత్తిని చేయగ నీవే
విశ్వబ్రహ్మవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

40. విశ్వరక్షణము జేయగ నీవే
విష్ణుదేవుడవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

41. విశ్వలయంబును చేయగ నీవే
వీర రుద్రుడవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

42. ఉన్న సమస్తము పుట్టక పూర్వము
ఉన్నది నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

43. తానేక మనేక మౌదునని
తత్పరమైతివి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

44. నేలయు, నీరును, నిప్పును, నింగియు
నీవే అయితివి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

45. అండ పిండబ్రహ్మాండ భాండములు
నిండియుంటివే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

46. అహమహమని అన్నిటి లోగుహలలో
అలరుచునుంటివె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

47. అహంకార మమకారము లెరుగని
ఆదిదేవుడవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

48. అన్నిటికిని అవకాశంబయ్యేడు
ఆదిగురుండవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

49. ఎన్నగ వన్నెలు లేని వెలుగువయి
మిన్నగ యుంటివి అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

50. ఉన్నది ఒకటే. అది ఆతండని
ఉండుట కర్మము అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

51. ఉన్నది ఒకటే. అది నీవే యని
ఉండుట భక్తిర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

52. ఉన్నది ఒకటే. అది నేనేయని
ఉండుట జ్ఞానము అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

53. ఉలుకక పలుకక ఊరక యుండిన
ఉత్తమ యోగిర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

54. కనిన వెల్లమరి కలవరింతలయి
కాసిపెట్టురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

55. పలుకు లెల్లమరి పలవరింతలయి
బాధ పెట్టురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

56. అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎప్పుడు తలచిన
ఇప్పుడె అగుదువు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

57. అక్కడ, ఇక్కడ, ఎక్కడ జూచిన
ఇక్కడనే కద అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

58. నీవు నేననెడు బేధబుద్ధి మరి
నిజము కాదురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

59. నేనన నీవన నిఖిల జగంబన
నీవే ఔదువు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

60. లింగ వచన విభక్తుల కందని
లింగము నీవెర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

61. సంగా సంగము లెరుగని స్వామి ని
స్సంగుడవీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

62. ఆత్మానాత్మ విచక్షణ సలిపెడు
ఆత్మవు నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

63. నిత్యా నిత్యవివేకము లెరిగెడు
నిత్యుడవీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

64. సత్యాసత్యవిచారమొనర్చెడు
సత్తవు నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

65. సదసత్తుల తత్త్వమును దెలిపెడు
చిత్స్వరూపమవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

66. యోగవియోగము లెన్నడెరుంగని
యోగివి నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

67. జ్ఞానా జ్ఞాన వివాదమంటని
జ్ఞానివి నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

68. ఉన్నదెల్ల మరి ఉన్నట్లయితే
ఉన్నది నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

69. తలపుకు తలపుకు మధ్య ఉన్న పర
తత్త్వము నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

70. శ్వాసకు శ్వాసకు మధ్య ఉన్నవి
శ్రాంతివి నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

71. పాహి అనెడు ఆపన్నులగాచెడు
పరంధాముడవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

72. నీవు వినక నేవిన్నట్లయితే
నేవినిపింతర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

73. నీవు ముట్టకనె నేముట్టినచో
నిన్ను ముట్టుదును అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

74. నీవు కనక నేకన్నట్లయితే
నిన్ను కందురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

75. నీవు స్మరింపక నేస్మరించినచొ
నిన్ను స్మరింతుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

76. నీవు తినక నేతిన్నట్లయితే
నేతినిపింతుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

77. నీవు తలంపక నేతలచినచో
నిన్ను దలతురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

78. నీవుండక నేనున్నట్లయితే
నీకడ నుందుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

79. నీవు తెలియకనె నేతెలిసినచో
నిన్ను తెలిసెదర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

80. ఇంతవాడవని అంతవాడవని
ఏమని తలతుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

81. ఎంతని తలచిన అంతటి వాడుగ
ఏర్పడుదువురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

82. ఇట్టివాడవని అట్టివాడవని
ఎట్టుల తలతుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

83. ఎట్టుల తలచిన అట్టే ఔదువు
ఏమి చోద్యమో అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

84. ఇచ్చట కలవని అచ్చట కలవని
ఎట్లు పలుకుదును అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

85. ఎచ్చటకలవని నిన్ను చూచిన
అచ్చట ఉందువె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

86. తనలో లోకము గనెడు వారలకు
తత్త్వము తెలియుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

87. అన్నిటి దెలిసెడు వానిని తెలిసిన
ఆత్మజ్ఞుడురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

88. పుట్టుక లేదని ఎరిగిన వారికి
గిట్టుట లేదుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

89. వెలుగు చీకటులు చీకటి అయితే
వెలుగు తానౌర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

90. కలలు, మెలకువలు కలయని ఎరిగిన
మెలకువ తానే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

91. తన్నుతా తెలియుక్రమమే జీవన
ధర్మచక్రము అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

92. పన్నుగ ఆపద్బాంధవ నీవే
పరమాప్తుండవు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

93. తీగను పుట్టిన పూవుగ నీవే
తెలియగ వత్తువు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

94. జపములు, తపములు నీకడజెల్లునె
విపరీతంబుగ అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

95. దేవర్షులు బ్రహ్మర్షులు నీకడ
తెలియని వారే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

96. ఎంతపిండియో అంతరొట్టె అగు
అంతే నీకృప అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

97. చింతా కంతయు చింత కలదె నీ
చెంత నుండగా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

98. ఆదమరచి నిదురించు బిడ్డవలె
సేద తీరితిని అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

99. తల్లియు, తండ్రియు, గురు, దైవంబును
తథ్యము నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

100. సకల వేదముల నీ సన్నిధిలో
సాగిలి మ్రొక్కవె అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

101. ఈమాలను తలదాల్చిన వారికి
ఏలిక నీవే అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

102. ఇది పలికినచో కర్తను కానను
ఎరుక కలుగురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

103. ఇది తలచినచో చావు పుట్టుకలు
ఎట్లు కలుగురా? అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

104. ఇదె సంపద అనితలచువారలకు
ఇదె సంపదరా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

105. ఇదె యోగంబన, ఇదెక్షేమంబన
ఇదె అది అగురా అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

106. ఇది నేనే అని ఉన్నవారలకు
ఇది తానే అగు అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

107. నమ్మికసొమ్మై, నమ్మకదుమ్మై
నలుగడనిండుర అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

108. పరమాత్మా నేపలికిన పలుకుల
ఫలమీవేగద అనిలాచలా ॥అనిలాచలశివ॥

– మురుగా శరణం శరణం మురుగా–

ఆవు లేగజూచి

అనురాగమున డాసి

పాలనిచ్చి పెంచు

లీల మెరసి

భక్తజనుల జూచి

భద్రము లొడగూర్చి

పరమ సుఖమునొసగు

పరమ పురుష

జ్ఞాన ప్రసూనాలు-1

1. మేఘ రూపంగా వర్షాన్నిచ్చేది, సముద్రుడే.
గురు రూపంగా బోధించేది, పరమేశ్వరుడే.

2. రామాయణంలో వాల్మీకి ఎవరూ కాదు, ఏదీకాదు.
వాల్మీకి లేకుండా రామాయణంలో ఎవరూలేరు, ఏదీలేదు.
జగత్తులో నేను ఎవరూ కాదు, ఏదీకాదు.
నేను లేకుండా జగత్తులో ఎవరూ లేరు, ఏదీలేదు.

3. అజ్ఞాని జాగ్రత్ వ్యవహారాన్ని సుషుప్తిలోకి తీసుకెళతాడు,
అదే స్వప్నము.

జ్ఞాని సుషుప్తిలో ఉండే ఆనందాన్ని జాగ్రత్తులోకి తీసుకు వస్తాడు,
అదే సహజ సమాధి.

4. నామ మాత్రానికైనా సరే రెండవ వస్తువును అంగీకరిస్తే,
సమస్య తెగదు.
ఉన్నది ఒకే వస్తువు అని ఉన్నప్పుడు, సమస్యే లేదు.

5. సకలమూ పరమాత్మలో ఉన్నది. పరమాత్మయే అయి ఉన్నది.
ఆ పరమాత్మ నాలో ఉన్నాడు. నేనే అయిఉన్నాడు.

6. ఆస్తికుడు ఎందుకు వాదిస్తాడంటే, దేవుడు లేడేమో అని తన
లోపల కొంచెం అనుమానం ఉండడం వల్ల.
నాస్తికుడు ఎందుకు వాదిస్తాడంటే, దేవుడు ఉన్నాడేమో అని
తనలోపల కొంచెం అనుమానం ఉండడం వల్ల.

7. తన్ను తాను తగ్గించుకుంటూ ఇక తగ్గడానికి వీలులేని స్థితిలో
ఉన్న భగవంతుడే భక్తుడు.

తన్ను తాను పెంచుకుంటూ, ఇక పెరగడానికి వీలులేని స్థితిలో
ఉన్న భక్తుడే భగవంతుడు

8. నాకు జ్ఞానం నాకు సుఖం అని కాకుండా
నేను జ్ఞానం నేను సుఖం అని ఉండాలి.

9. దైవానుభవం కలగాలంటే,
తానులేని ప్రపంచమైనా ఉండాలి.
ప్రపంచం లేని తానైనా ఉండాలి.

10. ఆత్మ సన్నిధిలో–
మౌనం కూడా తాను శబ్దమే అని అంగీకరిస్తుంది.
చైతన్యం కూడా తాను జడమే అని తెలుసుకుంటుంది.
జ్ఞానం కూడా తన అజ్ఞానాన్ని చూసి నవ్వుకుంటుంది.

11. పుట్టువారిలో మొదట పుట్టువాడను
గిట్టువారిలో చివర గిట్టువాడను
నా ఈ రెండు కార్యముల నెరుగుటకు
నాకు ముందు వెనకలు ఎవ్వరూ లేరు. నేను తప్ప.

12. ప్రతి జీవి కనుపాపల్లో వెలిగే జ్యోతి శ్రీఅరుణాచలేశ్వరుడు.
ప్రతి జీవి శ్వాసలో కదిలే వాయువు శ్రీకాళహస్తీశ్వరుడు.

13. నేను ఆత్మను చేరుకోవడానికి ఎంత దూరమో తెలుసా?
కుండ మట్టిని చేరుకోవడానికి ఎంత దూరమో అంతదూరం
నామరూప చిత్రములు తెరను చేరుకోవడానికి ఎంతదూరమో అంతదూరం.

ప్రతిబింబం అద్దాన్ని చేరుకోవడానికి ఎంతదూరమో అంతదూరం

కలలోని వ్యక్తి ఆ కలకనే వానిని చేరుకోవడానికి ఎంతదూరమో అంతదూరం.

14. ఉన్నది భగవంతుడు ఒక్కడే అన్నప్పుడు ఇక భక్తునికి తావేది?
ఉన్నది ఆత్మ ఒక్కటే అన్నప్పుడు ఇక మాయకు తావేది?

15. శివునిది అంటూ ఆయనకు విడిగా ఏమీలేదు.
శివుడు మాత్రమే ఉన్నాడు
జ్ఞానిది అంటూ ఆయనకు విడిగా ఏమీ ఉండదు.
జ్ఞానం మాత్రమే ఉంటుంది.
నాది అంటూ నాకు విడిగా ఏమీలేదు.
నేను మాత్రమే ఉన్నాను.

16. వేదంలో ఉండేది నువ్వు చెప్పకూడదు
నువ్వు చెప్పేది వేదం కావాలి.
నువ్వెళ్లి క్షేత్రాల్ని చూడడం కాదు,
నువ్వున్న చోటే క్షేత్రం కావాలి.

17. భక్తునికి భగవంతునిగా ఉండే శక్తి లేకపోవచ్చు,
భగవంతునికి భక్తునిగా ఉండే శక్తి ఉండదా?
మాయకు ఆత్మగా ఉండే శక్తి లేకపోవచ్చు,
ఆత్మకు మాయగా
ఉండే శక్తి ఉండదా?
శిష్యునికి గురువుగా ఉండే శక్తి ఉండకపోవచ్చు,
గురువుకు శిష్యుడుగా ఉండే శక్తి ఉండదా?

భక్తుని రూపంలో ఉన్నది భగవంతుడే.
మాయరూపంలో ఉన్నది ఆత్మయే.
శిష్యుని రూపంలో ఉన్నది గురువే.

18. ఓ మహనీయుడు తన మహిమ చేత
ఒకరికి వ్యాధి నయం చేస్తాడు.
అప్పుడతడు సూత్రధారి.

స్వయంగా ఆ మహనీయుడే ఓ వ్యాధితో
బాధపడుచున్నట్లు ఉంటాడు.
అప్పుడతడు పాత్రధారి.

19. పొందేవాడు సత్యంకాదు.
పొందబడేది దైవం కాదు.

20. భగవంతుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు?
అని ప్రశ్నించుకునే బదులు

భగవంతుడు ఎక్కడ లేడు?
అని ప్రశ్నించుకో.

భగవంతుణ్ణి ఎట్లా పొందాలి?
అని ప్రశ్నించుకునే బదులు
భగవంతుడు లేకుండా ఎప్పుడున్నాము?
అని ప్రశ్నించుకో.

21. చెవికి శబ్దం సంగతి తెలుస్తుంది
శబ్దానికి చెవి సంగతి తెలియదు.
మనసుకు చెవి సంగతి తెలుసు
చెవికి మనసు సంగతి తెలియదు.
ఆత్మకు మనసు సంగతి తెలుసు
మనసుకు ఆత్మ సంగతి తెలియదు.

22. సర్వాన్ని శివమయంగా చూడడం వల్ల నీవు శివుడివి కాలేవు.
నీవు శివుడివి అయితే సర్వం శివమయం అవుతుంది.

23. నేనే దేవుణ్ణి అన్నవాడు హిరణ్యకశిపుడు.
నేను కూడా దేవుణ్ణి అన్నవాడు ప్రహ్లాదుడు.

24. ఏ మనస్సయితే, తనతో సహా సకలాన్ని త్రోసివేస్తుందో
ఏ మనస్సుయితే, సకలాన్ని తనలో ఇముడ్చుకుంటుందో
ఆ మనస్సే బ్రహ్మము.

25. తనకేదీ కనిపించక పోవడం అంథకారం.
దానితోపాటు తనకు తాను కూడా కనిపించకపోవడమే ప్రకాశం.
దానికి అతీతం కూడా.

తనకేదీ తెలియకపోవడం అజ్ఞానం.
దానితోపాటు తనకు తాను కూడా తెలియకపోవడమే జ్ఞానం.
దానికి అతీతం కూడా.

26. 'నేను బాబు' అన్న అబద్ధాన్ని అనుకుని అనుకుని నిజం చేసుకున్నావు.

'నేను ఆత్మను' అన్న నిజాన్ని అనుకుని అనుకుని ఎందుకు నిజం చేసుకోవు?

27. భగవంతునితో సమానుడైన భక్తుడు లేడు.
భక్తునితో సమానుడైన భగవంతుడు లేడు.
సాకారుడైన భగవంతుడే భక్తుడు.
నిరాకారుడైన భక్తుడే భగవంతుడు.

28. తనలోనే పుట్టి, ఉండి, తనలోనే నశించే, ఆలోచన వంటిది ఈ దేహం, ఈ ప్రపంచం.

29. శిష్యునికి గురువున్నాడు. గురువుకు శిష్యుడుండడు.
భక్తునికి భగవంతుడున్నాడు. భగవంతునికి భక్తుడుండడు.
అజ్ఞానికి జ్ఞాని ఉన్నాడు. జ్ఞానికి అజ్ఞాని ఉండడు.

30. మరణం అంటే, తాను అందరికీ లేకుండా పోయి
తనకు మాత్రమే తానుండడం.
సాక్షాత్కారం అంటే, తాను అందరికీ ఉండి
తనకు మాత్రమే తాను లేకపోవడం.

31. నీకు నీవు ఒక్క అడుగు ఎడంగా ఉండగలిగితే చాలు.
ఇదొక్కటే ఈ ఆధ్యాత్మికంలో నీవు పొందే గొప్పమేలు.

32. స్మరణ వల్ల లభించేవాడు కాడు పరమాత్ముడు.
పరమాత్ముడు లభించిన తర్వాత కలిగే కదలికే స్మరణ.

లౌకిక విషయంలో వ్యాపారం చేసిన తర్వాత లాభం కలుగుతుంది.

భగవద్విషయంలో లాభం కలిగిన తర్వాత వ్యాపారం జరుగుతుంది.

33. నది తన మానాన తాను పోతుంటుంది
ఒకడు దాహం తీర్చుకోవచ్చు.
మరొకడు అందులో దూకి చావొచ్చు.
నదికి ఏ సంబంధమూ లేదు.
దేవుడు తన మానాన తానుంటాడు.

ఒకడు తలచి తరిస్తాడు.
మరొకడు మరచి దుఃఖస్తాడు.
దేవునికి ఏ సంబంధమూ లేదు.

34. కోయిల ఎవరి కోసమూ కూయదు.
ఋషి ఎవడి కోసమూ జీవించడు.

35. తానై సంసారాన్ని పట్టుకుని ఉంటే తాను సంసారి.
సంసారం తనను పట్టుకుని ఉంటే తాను సన్న్యాసి.
తాను భగవంతుణ్ణి తలిస్తే తాను భక్తుడు.
భగవంతుడు తనను తలిస్తే తాను ముక్తుడు.

36. బంధం నిజంగా బంధమే అయితే అది తొలగదు.
మోక్షం నిజంగా మోక్షమే అయితే అది కలుగదు.
తొలిగేది బంధం కాదు, కలిగేది మోక్షం కాదు.

37. నీవు చూచే ప్రపంచం నీదే, నీవే.

38. ప్రతినది గమ్యం సముద్రం.
ప్రతిజీవి గమ్యం దైవం.

39. నా పూర్వ పూర్ణ స్థితియే, నా పూర్వ జన్మ.
ఆ మరచిన స్థితిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవడమే నా మరుజన్మ.

40. ఇక్కడ నుంచి అక్కడకు వెళ్లాలి అని అనుకోవడం సాధన.
అక్కడ నుంచే ఇక్కడకు వచ్చాము అని ఉండడం సిద్ధి.

41. దేవుడు ఏ తనువు ద్వారా తన అనేకత్వమును అనుభవిస్తాడో
ఆ తనువును శిష్యుడని అంటారు.
జీవుడు ఏ తనువు ద్వారా తన ఏకత్వమును అనుభవిస్తాడో
ఆ తనువును గురువని అంటారు.

42. కుండంతా మట్టే కాని మట్టిలో కుండ ఉండదు.
కంకణమంతా బంగారమే, కాని బంగారంలో కంకణం ఉండదు.
జగత్తంతా దేవుడే కాని దేవుడిలో జగత్తు ఉండదు.

43. తండ్రిలో దేవుణ్ణి చూసినవాడు పుండరీకుడు.
దేవుడిలో తండ్రిని చూసినవాడు ప్రహ్లాదుడు.

భర్తలో దేవుణ్ణి చూసినది అనసూయ.
దేవుడిలో భర్తను చూసినది మీరాబాయి.

గురువులో దేవుణ్ణి చూసినవాడు సిద్ధయ్య.
దేవుడిలో గురువును చూసినవాడు రమణుడు.

44. ఏ దేవుణ్ణి ఏ జీవుణ్ణి చూసినా
శివుడు తప్ప మరేదీ కనిపించదో
వాడే శైవుడు, వాడే శివుడు.

ఏ దేవుణ్ణి ఏ జీవుణ్ణి చూసినా
విష్ణువు తప్ప మరేదీ కనిపించదో
వాడే వైష్ణవుడు, వాడే విష్ణువు.

45. దేవుడిలా ఉండే శక్తి నాకు లేదు.
దేవుడికి నాలాగా ఉండే శక్తి ఉంది.

నేను దేవుడవ్వాలనుకోవడం సాధన.
దేవుడు నాలా ఉన్నాడని ఉండడం సిద్ధి.

46. ఉపవాసం అంటే ఏమీ తినకుండా ఉండడం కాదు,
ఆకలిని తినటం.

జాగరణ అంటే నిద్రనుండి మేల్కొనడం కాదు,
మెలకువ నుండి మేల్కొనడం.

47. బంగారం బంగారంగా ఉంటే లాభం లేదు,
అది నగగా ఉంటేనే విలువ.

నగ నగగా ఉంటే లాభం లేదు
అది బంగారంగా ఉంటేనే విలువ.

దేవుడు దేవుడుగా ఉంటే లాభం లేదు,
ప్రపంచంగా ఉంటేనే విలువ.

ప్రపంచం ప్రపంచంగా ఉంటే లాభం లేదు
అది దైవంగా ఉంటేనేవిలువ.

48. ప్రతి కదలిక భగవంతునిదే.
నేను కదులుతున్నానని నీవు భ్రమపడుతున్నావు.

49. చూచేవాడు నిజం. చూడబడేది–అబద్ధం.
వినేవాడు–నిజం. వినబడేది–అబద్ధం.
తలచేవాడు–నిజం. తలంపబడేది–అబద్ధం.
స్మరించేవాడు–నిజం. స్మరింపడేది–అబద్ధం.
ధ్యానించేవాడు–నిజం. ధ్యానింపబడేది–అబద్ధం.

50. ఎవరూ లేకపోవడమే దేవుడు ఉండడం.
ఏమీ తెలియకపోవడమే దేవుణ్ణి తెలియడం.
ఏ అనుభవమూ లేకపోవడమే దైవానుభవం.

51. జగన్నాటక రచయిత, ప్రవక్త,
నటీనట సమూహం, నేపథ్యము,
ప్రదర్శకుడు, ప్రేక్షకులు, సూత్రధారి, నిర్మాత
సకలమూ భగవంతుడే, సర్వశక్తుడు కదా!
విమర్శకుడు కూడా అతడే.

52. నామము, రూపము, పదము, అర్థము, ఉనికి, జ్ఞానము,
అనుభవము అన్నిటి లక్ష్యమై ఉన్న ఏకైకస్ఫురణ 'నేను'

53. దేవుని విషయమై-
ఉన్నాడు అంటే కర్మయోగం.
ఉన్నావు అంటే భక్తియోగం.
ఉన్నాను అంటే జ్ఞానయోగం.

54. తాను దేనిని పొందాలన్నా అందుకు తగిన మూల్యాన్ని చెల్లించి
పొందినట్లుగా తాను దైవాన్ని పొందడానికి చెల్లించవలసిన
తగిన మూల్యం - తానే.

55. నూరుమెతుకులు తినవలసి ఉంటే
తొంభై తొమ్మిది మెతుకులతో ఆపడం కుదరదు.
నూట ఒకటవ మెతుకు తినడం కుదరదు.

నూరు శ్వాసలు పీల్చవలసి ఉంటే
తొంభై తొమ్మిది శ్వాసలతో ఆపడం కుదరదు.
నూట ఒకటవ శ్వాస పీల్చడం కుదరదు.

56. ఎండ సూర్యుడవ్వాలని ప్రయత్నిస్తోందా?
వెన్నెల చంద్రుడవ్వాలని ప్రయత్నిస్తోందా?
జీవుడు దేవుడవ్వాలని ప్రయత్నించడమెందుకు?

57. తనను మినహాయించి జగత్తు చూస్తే, తాను జీవుడు.
తనతో కలిపి జగత్తును చూస్తే, తాను దేవుడు

58. ఆత్మానుభవాన్ని ఆత్మకు వదిలేయ్
దేహానుభవాన్ని దేహానికి వదిలేయ్
ఆ గొడవ గాని, ఈ గొడవ గాని నీకెందుకు?

59. ఒకని చేత ఆమోదించబడేది, సత్యం కాదు.
ఒకని చేత అనుభవింబడేది ఆత్మ కాదు.

60. ప్రశ్నించేవానికి తానే ప్రశ్న. తనకు ప్రశ్న కాదు.
సమాధానమిచ్చేవానికి తానే సమాధానం.
తన చేత ఇవ్వబడేది కాదు.

61. నీవు ఎలా ఉండాలో అలానే ఉన్నావు.
ఈ ప్రపంచం ఎలా ఉండాలో అలానే ఉన్నది.
మార్పు తేవల్సిన అవసరం ఎప్పుడూ, ఎక్కడా లేదు.
సృష్టిలో ప్రతీది దేనికది సహజంగా పూర్ణంగా ఉన్నది.

62. నేను సదా పరమాత్మగా ఉంటూనే,
తెలుసుకుంటూనే, అనుభవిస్తూనే, లేదని అనుకుంటున్నాను.

నేను నేనుగా ఉండకుండానే,
తెలుసుకోకుండానే, అనుభవించకుండానే ఉన్నానని
అనుకొంటున్నాను.
ఎలాగైతేనేమి? నేనున్నాను.

63. నీకు ఇష్టమున్నా, లేకున్నా
నీవు అంగీకరించినా, అంగీకరించక పోయినా దైవమే నీవు.

64. నాలుకకు ఆరురుచులు తెలుసు.
ఆకలికి ఒకే రుచి తెలుసు.
నాలుక – జీవుడు.
ఆకలి – దేవుడు.
జీవుడు దేవుణ్ణి ఆరు రుచులుగా స్వీకరిస్తే
దేవుడు జీవుణ్ణి ఒకే రుచిగా స్వీకరిస్తాడు.

65. ఇహపరాలకు సంబంధించిన
సకల సమస్యలకు ఒక్కటే పరిష్కారం
నీవు పుట్టక ముందు లేదా నీవు మరణించాక
ఉన్నస్థితిలో నీవు ఉండడం.

66. తలంపుకు కారణం,
తలంపబడేది కూడా తానే అని జ్ఞప్తి లేకపోవడం.

కోరికకు కారణం,
కోరబడేది కూడా తానే అని జ్ఞప్తి లేకపోవడం.

67. నేనెవడను? అను విచారణ
ప్రారంభమునకు ముందే నేను
ఆ విచారణ ఫలమై ఉన్నాను.
నేను ఎవరు అను విచారణయే 'నేను ఈ నేను కాదు'
అనుటకదా! ఈ నేను నేను కాదనుటయే
'నేనెవడను?' అను విచారమునకు సమాధానము కదా!

68. ఎంతటి మూఢుడయినా, చొక్కా నేనని అనుకోవడం లేదు.
ఎంతటి మేధావయినా, ఈ దేహం నేను కాదని అనుకోవడం లేదు.

69. అన్నిటికీ సిద్ధపడి ఉండడమే సిద్ధి.

70. నాతో సహా సర్వమూ నాలో ఉన్నట్లున్నది.

71. సక్రమమైనా అక్రమమైనా అది ఈశ్వరేచ్ఛ అంతే.

72. ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా, నామరూపాలను తుడవనిదే సత్య దర్శనం కాదు.
అక్షరాలదాపునే కాగితం ఉన్నట్లు,
నామరూపాల దాపునే సత్యం ఉన్నది.

73. భగవంతుడు మాత్రమే ఉన్నాడు.
ప్రపంచం ఆయన ప్రకాశం.

74. ముందు దేవుడు నిన్ను ధ్యానిస్తాడు.
ఆ తర్వాతే నీకు దేవుని ధ్యానించాలని తలంపు కలుగుతుంది.

75. తినడం ఆకలి కోసం.
త్రాగడం దాహం కోసం.
జీవించడం దేవుని కోసం.

76. జనన మరణాలు ఉండేది 'నాది' కి.
'నేను' కు కాదు.

77. జగద్రూపంగా ఉన్నది సద్గురువే.
జగత్తులో ఏ ఒక్కడు మాత్రమే సద్గురువు కాదు.

78. సృష్టి ఆది కాలం నుంచి ఇప్పటి వరకు సకల జీవులు చేసిన పాపాలన్నీ, రాబోయే కాలంలో చేయబోయే పాపాలన్నీ 'శివ' అన్న ఒక్క స్మరణతోనే భగ్గున మండి, మాడి, మసి అయిపోతాయి. ఇంకా పాపము, పునర్జన్మ అంటూ మాట్లాడుకోవడం మన మూఢత్వమే అవుతుంది.

79. అద్దములోని నీ ప్రతిబింబాన్ని చూసి తల దువ్వుకుంటావు. అంతేగాని ప్రతిబింబానికి తల దువ్వడానికి ప్రయత్నించవు కదా! ముందు నీ తలను నీవు దువ్వుకుంటే ఏకకాలంలో ప్రతిబింబంలోని తలకూడా సరి అవుతుంది.

అట్లే తన్ను తాను సంస్కరించుకోవడంలోనే సంఘ సంస్కరణ కూడా ఇమిడి ఉంది.

80. మనం పదిమంది ఉంటే, పదకొండవ వాడు భగవంతుడు కాదు, మన పదిమంది రూపాల్లో ఉండేది భగవంతుడే అని తెలుసుకుంటే అదే భగవత్సాక్షాత్కారము.

81. 'తలంపులను అణచి ఆత్మ స్వరూపాన్ని తెలుసుకోవాలి' అని ఎందుకు భావించడం? ఇది చాలా శ్రమతో కూడిన సాధన. తలంపు రూపంగా ఉన్నది ఆత్మయే అని తెలుసుకుంటే తర్వాత తలంపులు వచ్చినా నీవు తలవని వాడివే అవుతావు.

82. ఒకటి ఎప్పుడూ రెండు కాలేదు, కాదు.

83. సాధన యొక్క పరిణామం ఏమంటే, దేవుణ్ణి చూడాలి అని ప్రారంభమై, చూసేదంతా దేవుడే అని ముగుస్తుంది.

84. ఈ ధ్యాన కేంద్రాలలో సాధన చేయడం కంటే శ్మశానంలో ఏదయినా సమాధి అరుగుమీద కాసేపు కూర్చొని గడపడం మంచిది. అంతకు మించిన సాధనే లేదు. ఆ సమయం నీకు ఎన్నో జీవిత సత్యాలను ప్రబోధిస్తుంది.

85. ఈ ఆధునిక మానవుడు తాను జీవించడానికి కావలసిన సదుపాయాలన్నింటిని సమకూర్చుకోవడంలోనే సమయాన్ని గడిపేస్తున్నాడు. జీవించడం మరచి పోతున్నాడు.

పాత తరంవారు జీవించడానికే సంపాదించేవారు ఈ తరం వారు సంపాదించడానికే జీవిస్తున్నారు.

86. మాట వరసకైనా సరే 'నాకు బాధలున్నాయి' అంటే తాను కొలిచే దైవాన్ని అవమానించినట్లే.

87. ఓ పెద్ద రాతి గుండు కొండ శిఖరం మీద నుంచి జారి దొర్లి పడుతుంటే, దానిని ఆపాలని ప్రయత్నించడం వ్యర్థం అయిన పని. అది దొర్లి దొర్లి చదునైన ప్రదేశానికి తప్పక చేరుకుంటుంది.

అట్లే ప్రపంచంలోని ఏ విషయాన్నీ నీవు ప్రతిఘటించవద్దు. ప్రతి విషయానికీ ఓ అంత్యదశ ఉంటుంది. మనం ఈ లోపు దానినినిలపాలనో, మార్చాలనో వ్యర్థ ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాము.

88. ఆధ్యాత్మికం, లాభనష్టములు లేని వ్యాపారం.
అని ఎరగడమే గొప్పలాభం.

89. వందమంది గురువులకు శిష్యుడిగా ఉండు.
ఒక్క శిష్యుడికి కూడా గురువుగా ఉండొద్దు.

90. కాశీకి వెళ్లిన వ్యక్తి తిరిగి రాడు. కాని వెళ్లిన వాని రూపంలోనే విశ్వేశ్వరుడైన విశ్వనాథుడు తిరిగి వస్తాడు. అట్లుగాక వెళ్లినవాడే తిరిగివస్తే, ఆ యాత్ర నిష్ఫలము.

91. జ్ఞాని పుడతాడు. తయారుకాడు.

92. భగవద్గీతా సారము – Don't Expect.

93. ఇతరులలో కనబడే ప్రారబ్ధం కూడా నిజానికి అది తన ప్రారబ్ధంలో భాగమే.

94. 'మానవసేవే మాధవసేవ' అంటే, మానవులకు చేసే సేవ మాధవునికి చేసే సేవ అని అనుకుంటారు. కాని మానవుడు చేసే సేవ మాధవుడు చేస్తున్న సేవ అని అర్థము. గరుడ సేవ, హనుమంత సేవవలె.

95. మర్రి విత్తనంలో మర్రిచెట్టు మాత్రమే కాదు, ఆ చెట్టు మీద వాలే పక్షులు, ఆ చెట్టు నీడను చేరే మనుష్యులు, చెట్టుకు ఆధారంగా ఉండే భూమి, ఆకాశం, ఆ చెట్టును నరికేవానితో సహా మొత్తం ఆ మర్రి విత్తనంలో సూక్ష్మరూపంలో ఉంటుంది.

96. నేను నిద్రపోయాక కూడా కొంతమంది మేల్కొనే ఉంటారు. అన్న భావనతో కూడిన నిద్ర సుఖం కాదు.

నేను నిద్రపోతే సకలమూ నిద్రపోతుంది అన్న ఎరుకతో కూడిన నిద్ర సుఖం.

నేను మరణించాక కూడా మిగతా అంతా జీవించే ఉంటుంది, అన్న భావనతో కూడిన మరణం సుఖంకాదు.

నేను మరణించాక ఇక జీవించి ఉన్నదేదీ ఉండదు, అన్న ఎరుకతో కూడిన మరణం సుఖం.

నేను జ్ఞానినయ్యి కూడా ఇంకా కొంతమంది అజ్ఞానులుంటారు. అన్న జ్ఞానం సుఖంకాదు.

నేను జ్ఞానినయితే నాకు అన్యంగా అజ్ఞానులుండరు అన్న జ్ఞానమే సుఖం.

97. త్యాగయ్య సంగీతానికి ఆలంబన తంబూరా అయితే,
భగవంతునికి త్యాగయ్యే తంబూరా.
వాల్మీకి రామాయణ రచనకు ఉపకరణం ఘంటమైతే
భగవంతునికి వాల్మీకియే ఘంటం.

98. ఉన్నాడు అని నీవు అన్న తర్వాత ఉండేవాడు భగవంతుడు.
కనబడ్డాడు అని నీవు అన్న తర్వాత కనబడేవాడు భగవంతుడు.

99. ఇతరాన్ని చూసినప్పుడు తననే చూసినట్టుండాలి.
తనను చూసినప్పుడు ఇతరాన్ని చూసినట్టుండాలి.

100. ఏకంగా ఉన్న నేను స్వప్నంలో అనేకం అయినట్లు
ఏకాత్మ స్వరూపమైన నేనే పంచభూతాత్మకమైన జగత్తుగా
అయినాను. ఏక కాలంలో నేను ఏకంగా ఉన్నాను,
అనేకంగానూ ఉన్నాను.

101. అందరిలో దేవుణ్ణి చూడడం శీలం.
దేవుడిలో అందరినీ చూడడం జ్ఞానం.

102. నీవు వేసే ప్రతి అడుగుకు మునుపే నీ అడుగుకు సంబంధించిన
'ప్రింట్' అక్కడ ఉంటుంది. అందులోనే నీ పాదం పడుతుంది.

103. 'భగవంతుడు ఉన్నాడు' అన్నవాడూ సుఖపడింది లేదు.
'భగవంతుడు లేడు' అన్నవాడూ సుఖపడింది లేదు.
ఈ ఇద్దరూ భగవంతుణ్ణి తమకు విడిగానే గుర్తిస్తుండడమే
అందుకు కారణం.

104. విశ్వరూపం అనేది సదా. అది ఎప్పుడూ ఉంది.
దానిని భగవంతుడు ఒకసారి చూపడంగాని,
ఉపసంహరించుకోవడం గాని ఏమీ ఉండదు.
అర్జునుడు విశ్వరూపాన్ని చూడగలిగే చూపును
తాను పొందినప్పుడు విశ్వరూపాన్ని చూడగలిగాడు.
విశ్వరూపం అనేది ఎప్పుడూ ఉంది.
చూడవల్సింది, ఉపసంహరించుకోవల్సింది తానే.

105. తెలుసుకొనేది – దేవుడు
తెలియబడేది – జీవుడు
తెలియబడే లక్షణం దేవుడికి లేదు.
తెలుసుకొనే లక్షణం జీవుడికి లేదు.

106. 'నేను' అన్న అహంకారం కామిని.
'నాది' అన్న మమకారం కాంచనం.
శ్రీరామకృష్ణులు విడవమన్నది
అహంకార మమకారాల్నే గాని స్త్రీని, ధనాన్ని కాదు.

107. ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా, ఒకటిని ఒకటిగా, దానినే అదిగా,
తననే తానుగా అనుభవించడమే ఆత్మానుభవము.

108. తానేకమౌచు హృదిలో
తానుగ వెలుగొందుచుండు తత్త్వంబగుటన్
నేనెటు రచింపగల్గుట?
మౌనముగా నుండకున్న మార్గము కలదే.

–సర్వం శివమయం–

జ్ఞాన ప్రసూనాలు-2

1. స్వప్న ప్రపంచం యొక్క
పుట్టుక, ఉనికి, అంత్యము
కలకనే వానిలోనే.

జాగ్రదవస్థలోని దేహాది ప్రపంచం యొక్క
పుట్టుక, ఉనికి, అంత్యము
జ్ఞానరూపమై ఉన్న నాలోనే.

2. జ్ఞానానుభవ పూర్ణమై ఉన్నవారిని
జ్ఞాని నామముతో వ్యవహరించుట సహజము.
కాని పారమార్థికంగా జ్ఞానమునే జ్ఞాని అనుట సత్యము.

3. స్వ (ఆత్మ) స్థితిలో లేకపోవడమే అస్వస్థత.
స్వస్థితిలో ఉండడమే నిజమైన స్వస్థత.

4. నేను నేనుగా ఉండకపోవడం
లేదా
నన్ను నేను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోలేక పోవడం
లేదా
నన్ను నేను మరవడం
లేదా
నాలో నేను ఉండకపోవడం
లేదా

నాకు నేను అన్యమని భావించడమే తలంపు.
తలంపుకు కారణం కూడా.

5. సూర్యుని స్వరూపమే వెలుగు, వేడి.
దేవుని స్వరూపమే జ్ఞానము, శక్తి.

6. భగవంతుని ఉనికి అయినా
భక్తుని ఉనికి అయినా
సాక్షాత్కారం జరుగు వఱకే.

సాక్షాత్కారంలో
భక్తుడూ ఉండడు
భగవంతుడూ ఉండడు.

7. నేను స్వతంత్రుడినా? అస్వతంత్రుడినా?
అని నీవు నిన్ను ముందు ప్రశ్నించుకో.

నీవు స్వతంత్రుడివే అయితే, 'నా కర్మకు నేనే బాధ్యుడ్ని'
అని ప్రశాంతంగా ఉండు.

నీవు అస్వతంత్రుడివే అయితే 'కర్త భగవంతుడు'
అని స్థిమితంగా ఉండు.

8. చిలకమ్మ : ఎందుకు నేను ఈ బాధలు పడాలి?

శ్రీసద్గురు : ఎందుకు పడకూడదు?

చిలకమ్మ : జ్ఞానులు పొందిన స్థితిని నేనెందుకు
పొందలేకపోతున్నాను?

శ్రీసద్గురు : మీరు ఆ స్థితిని పొంద లేదని చెప్పిన జ్ఞానియెవరు?

చిలకమ్మ : ఆలస్యాన్ని భరించలేకున్నాను. త్వరగా ముక్తిని పొందడానికి మార్గం చూపండి.

శ్రీసద్గురు : మీరు మీ ఇంటికి చేరడానికి మార్గం ఎవరు చూపగలరు?

9. ఏదో ఒక ప్రయత్నం చేసి ఆత్మను సాధించాలనుకోవడం ఎలా ఉందంటే, (కుండ రూపంగా ఉన్న) మట్టిని చూడాలంటే, కుండను పగులగొట్టి పొడి చేసి మట్టిని చూడాలనుకోవడమే.

దృష్టి మారితే చాలు. కుండ కుండగా ఉండగానే మట్టిని చూడవచ్చు. అందుకు కుండ ఆటంకం కాదు.

జగత్తు జగత్తుగా ఉండగానే జగదీశ్వరుని చూడవచ్చు. అందుకు జగత్తు ఆటంకం కాదు.

10. టి.వి.ఎన్.బాబు : సన్న్యాసం తీసుకునేముందు తల్లి లేదా భార్య అనుమతి తప్పనిసరి అంటారే...

శ్రీసద్గురు : పొందవల్సిన దానిని పొందిన తర్వాత సన్న్యాసం తీసుకునే వానికి ఎవరి అనుమతీ అవసరం లేదు.

ఉదా: శ్రీరమణ మహర్షి

సన్న్యాసం తీసుకుని పొందాలి అని అనుకున్నవానికి తల్లి లేదా భార్య అనుమతి తప్పనిసరి.

ఉదా: శ్రీ ఆదిశంకరులు.

11. సృష్టికి మూలము ఏకమైన నేను అనేకమౌదును అను సంకల్పమే.

లయమునకు మూలము అనేకమైన నేను ఏకమౌదును అను సంకల్పమే.

పై రెండు సంకల్పముల మధ్య ఉన్నదే స్థితికి మూలము.

అనంతమైన జీవుల ప్రాణుల సృష్టి స్థితిలయములకు కారణమిదియే.

సృష్టిస్థితిలయములు లేనిదే ఈ మూడింటిని అనుభవింపగలదు.

12. తన అనుభవంలో తాను మాత్రమే ఉన్నవాడు దేవుడు.

తన అనుభవంలో తాను మాత్రమే లేనివాడు జీవుడు.

13. నలువైపుల వెలుగుండి నడుమ కొలదిగా అంధకారమున్నప్పుడు చుట్టూ ఉన్న వెలుగు కారణంగా అంధకారం ఉండీ లేనిదవుతుంది.

చుట్టూ అంధకారం ఆవరించి నడుమ కొలదిగా వెలుగున్నప్పుడు ఆ వెలుగు మసక బారి ఉండి లేనిదవుతుంది.

అలాగే దృశ్యాన్ని ఆవరించి ఉన్న ఆత్మ తేజస్సును జ్ఞప్తిలో ఉంచుకున్నప్పుడు దృశ్యం ఆ ప్రకాశంలో ఉండీ లేనిదవుతుంది అట్లు కానప్పుడు ఆత్మ ప్రకాశం అంతటా దృశ్యం చేత ఆవరింపబడి ఆత్మ ఉండీ లేనిదవుతుంది.

14. దేవుడు - దేవుడు అంటూ దేవులాడడం వల్ల నీకుగాని, ప్రపంచానికి గాని, దేవుడికి గాని ప్రత్యేకించి ఒరిగేది ఏమీ ఉండదు.

దేవుడు దేవుడుగా కనిపించే వీలులేదు. ఇప్పుడు, ఇక్కడ, జగద్రూపంగా ఉన్నది దేవుడే అని గ్రహించు.

నీవు ఈ ప్రపంచానికి ఎంత మేలు చేయగలవో చేయి. అదంతా భగవత్సేవే అవుతుంది.

15. ఓ రాజుగారు మారు వేషం వేసుకుని నగరంలో తిరుగుతూ ఉన్నప్పుడు తనను ప్రజలెవ్వరూ గుర్తు పట్టనప్పుడు ఆ మారువేషం సక్సెస్ అయినట్టు. లేదా ప్రజలు 'అదిగో రాజుగారు' అని గుర్తు పట్టేశారనుకో ఆ మారువేషం ఫెయిల్ అయినట్టు.

ఆ విధంగానే మహనీయుల రూపంలో ఉన్నది భగవంతుడే అని మనం గుర్తించేశాము కాబట్టి భగవంతుడు వారి రూపాల్లో ఫెయిల్ అయినట్టే. 'మిగతా వాళ్ల రూపంలో ఉన్నది కూడా భగవంతుడే' అని మనం గుర్తించలేకపోతున్నాం కాబట్టి మిగతా రూపాల్లో భగవంతుడు సక్సెస్ అయినట్టే.

16. రోగికి కావలిసింది వైద్యం.
వైద్యశాస్త్రం కాదు.
సాధకునికి కావలసింది గురు కృప.
తత్త్వశాస్త్రం కాదు.

17. మానసికంగా నీవు ఈ భూమిని వదిలి కొన్ని కోట్ల మైళ్ల దూరం వెళ్లు. ఎంత దూరమంటే పాలపుంత కూడా ఓ చిన్నడాట్‌లా కనబడేంత దూరం వెళ్లు.
ఆ చోటులో సదా నీవు గడపడమే సమాధి.

అలా సాధన చేస్తూ ఉన్నట్లయితే కొంతకాలానికి అంతరిక్షమే నీ స్వస్థానం అవుతుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే, అంతరిక్షమే నీవవుతావు. 'సకలమూ నాలో ఉన్నది' అన్న జ్ఞప్తి కలుగుతుంది. కేవలం నీవు భగవంతుడివే అవుతావు.

18. చిన్నవాడు పెద్దవానికి చేసేది సేవకాదు.
పెద్దవాడు చిన్నవానికి చేసేదే సేవ.

భక్తుడు భగవంతునికి చేసేది భగవత్సేవ కాదు.
భగవంతుడు భక్తునికి చేసేదే భగవత్సేవ.

బలహీనుడు బలవంతుణ్ణి క్షమించడం
క్షమాగుణం కాదు.

బలవంతుడు బలహీనుణ్ణి క్షమిస్తే
అదే క్షమాగుణం.

19. స్టాండ్ వేసి ఉన్న సైకిల్‌ను ఎంతబలంగా తొక్కినా ఉన్న చోటనే ఉంటాము.

దేహాత్మభావంలో ఉండి ఎంత సాధన చేసినా పరమగమ్యం చేరలేము.

20. లేని వస్తువు సృష్టించబడదు.
ఉన్న వస్తువు నశింపబడదు.

21. ఉన్నది – నేనుగా – ఉన్నది.

మొదటి ఉన్నది – దేవుడు.
రెండవ ఉన్నది – జీవుడు.

22. శశిరేఖ : లోకాన్ని ఉద్ధరించడం కాదు ముందు నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో అని శ్రీరమణ భగవానులన్నారు.లోకోద్ధరణే మోక్షదాయక మన్నట్లు శ్రీవివేకానందులు ప్రబోధించారు. ఏది వాస్తవం?

శ్రీసద్గురు : అంతర్ముఖంలో తనను తాను చూసుకునే ఉపాయాన్ని బోధించిన వారు శ్రీరమణులు.

బహిర్ముఖంలో తనను తాను చూసుకునే ఉపాయాన్ని బోధించినవారు శ్రీవివేకానందులు.

23. లైఫ్ ఫస్టాఫ్ అంతా
అందరూ తనను వదిలి వెళ్లి
పోతున్నందుకు బెంగ.

లైఫ్ సెకండాఫ్ అంతా
అందర్నీ వదిలి తాను వెళ్లి
పోతున్నందుకు బెంగ.

24. భగవంతుణ్ణి మనం నిజంగా కోరవలిసింది మూడు వరాలే-

1. తిన్నది అరగాలని.
2. పడుకోగానే నిద్రరావాలని.
3. ప్రాణం హాయిగా పోవాలని.

25. కప్పకు సర్పదర్శనం
వ్యక్తికి దైవ దర్శనం
ఫలితం ఒక్కటే.
ఒక్కటే మిగలడం.

26. విజ్ఞానమంతా వినాశనానికే.

27. చిలకమ్మ : ఇక ఈ జన్మ చాలు
అనుకుంటున్నాను స్వామీ...

శ్రీసద్గురు : కథలోని ఓ పాత్ర ఇక నాకు ఈ పాత్రచాలు
అనుకుని రచయితకు తెలియకుండా కథలోంచి
విరమించుకునే వీలు ఆ పాత్రకు ఉంటుందా?

ఏ పాత్రను ఎప్పుడు ప్రవేశపెట్టాలో, ఎప్పుడు
నిష్క్రమింప చేయాలో విశ్వకథా రచయిత అయిన
భగవంతుని ఇచ్ఛానుసారంగానే జరుగుతుంది.

28. లేని దానిని అడగడం – అర్థన.
ఉన్న దానినే అడగడం – ప్రార్థన.

29. లేకనే ఉన్నతాను
లేకుండా పోవడమే
ఆత్మ విచారఫలం.

30. ప్రశ్నకు సమాధానం అంటూ ఏమీ లేదు.
ప్రశ్నే పుట్టని స్థితిని సాధించడమే సమాధానము.

31. ప్రపంచంలోని దేవుడు ప్రపంచమే.
దేవునిలోని ప్రపంచం దేవుడే.

జీవునిలోని దేవుడు జీవుడే.
దేవునిలోని జీవుడు దేవుడే.

32. నీరంతా పల్లంలోకి చేరి
సముద్రం అయ్యింది.

కాంతి అంతా పల్లంలోకి చేరి
సూర్యుడు అయ్యింది.

శక్తి అంతా పల్లంలోకి చేరి
శివుడు అయ్యింది.

33. అగ్నికి ఏమి అర్పించినా
అది అగ్నియే అవుతుంది.

భగవంతునికి ఏమి అర్పించినా
అది భగవంతుడే అవుతుంది.

34. ఎప్పటికీ ప్రసవించని గర్భిణి – భగవంతుడు.
ఎప్పటికీ ప్రసవింపబడని శిశువు – భక్తుడు.

35. పట్టైయ్య: ఈ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం వల్ల దేనికీ అంటని స్థితి నాకు కలిగిందండి...

శ్రీసద్గురు :మంచిది. ఇక పట్టైయ్యను కూడా అంటని స్థితిని సాధించు.

36. ఆది మధ్యాంతములు లేక, ఏదియూగాక
ఏదియో ఒకటి అయి ఉన్న ఉనికి నేను.

ఆది మధ్యాంతములు లేక, ఏదియూ గాక
ఏదియో ఒకటి అయి ఉన్న జ్ఞానము నేను.

ఆది మధ్యాంతములు లేక, ఏదియు గాక
ఏదియో ఒకటి అయి ఉన్న ఆనందము నేను.

37. మతంలో నుండి ప్రవక్త పుట్టలేదు.
ప్రవక్తలో నుంచే మతం పుట్టింది.

38. అంతా భ్రాంతి అంటాడు.
తనను తాను భ్రాంతి అనుకోడు.

అంతా ఆత్మే అంటాడు.
తనను తాను ఆత్మనని అనుకోడు.

39. నేను
గజ్జి కుక్క కన్నా ఎక్కువేమీ కాదు
త్రిమూర్తులు కన్నా తక్కువేమీకాదు
అని ఉండు.

40. పెట్టెలో వస్తువులు ఉండొచ్చు; ఉండక పోవచ్చు.
పెట్టె ఉంటుంది.

ఇంట్లో కాపురం ఉండొచ్చు; ఉండకపోవచ్చు.
ఇల్లు ఉంటుంది.

గ్రహాలు ఉండొచ్చు; ఉండకపోవచ్చు. ఆకాశం ఉంటుంది.
విశ్వాంతరాళం ఉండొచ్చు; ఉండకపోవచ్చు.
అవకాశం ఉంటుంది.
ఆ అవకాశమే నేను.

41. ముక్కంటి. గురప్ప : రమణ భగవానులు తాను అవతార పురుషుడనని ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా చెప్పి ఉన్నాడా?

శ్రీసద్గురు : చెప్పి ఉండేవాడే; కాని చెప్పడానికి ఆయనకు ఇతరం కనిపించలేదు.

42. మనం భోంచేస్తున్నప్పుడు అన్నం ముద్దలను లెక్క పెట్టకపోయినా, కడుపు నిండగానే ఎలా అయితే భోజనాన్ని ముగించేస్తామో, అలాగే మంత్ర జపం వలన పరమశాంతి లభించినప్పుడు తనంతట తానుగానే జపం ముగుస్తుంది.

43. 'నేను తిన్నాను' అన్న వాక్యంలో
'తిన్నాను' అన్నది క్రియా పదం.
'నేను ఉన్నాను' అన్న వాక్యంలో
'ఉన్నాను' అన్నది 'నేను'కు పర్యాయపదం.

44. కలలోని వ్యక్తి ఆ కలను కనే వానిని
చూడడం అసంభవం.

కథలోని పాత్ర ఆ కథారచయితను
చూడడం అసంభవం.

జగత్తులోని వ్యక్తి జగత్కర్తను
చూడడం అసంభవం.

45.	హరి	:	మోక్షం అంటే ఏమిటి?
	శ్రీసద్గురు	:	నీవు ఏమని అనుకుంటున్నావు?
	హరి	:	సత్యాన్ని తెలుసుకోవడం.
	శ్రీసద్గురు	:	సత్యమంటే?...
	హరి	:	'అంతా భగవంతుడే' అన్న అనుభవం.
	శ్రీసద్గురు	:	భగవంతుడు అంటే?...
	హరి	:	అవధులు లేనివాడు, అనంత స్వరూపుడు.
	శ్రీసద్గురు	:	ఆ అనంతంలో నీవున్నావా? లేవా?
	హరి	:	ఉన్నాను.
	శ్రీసద్గురు	:	మరి దేవుని అనంత స్వరూపంలో నీవున్నప్పుడు నీవు కూడా దైవమే కాదా?
	హరి	:	అవును.
	శ్రీసద్గురు	:	దైవం కంటే భిన్నంగా ఏదీ లేదు. నేను కూడా దైవమే అన్న అనుభవమే మోక్షం.

46. ఆత్మ సౌందర్యాన్ని తనలో ఇముడ్చుకోలేక వమనం చేసుకున్న
ఋషియే కళాకారుడు.

47. నాణేనికి మూడు పక్షాలు–

1. బొమ్మ **2.** బొరుసు **3.** అంచు

దైవానికి మూడు పక్షాలు–

1. జీవుడు **2.** జగత్తు **3.** జగదీశ్వరుడు

48. వాస్తవం గాని ఊహ
నీచే ఊహించబడదు.

49. విశ్వ పరిమాణం నీ కనుచూపు
పారినంత మాత్రమే.

మిగతా ఉన్నదనుకున్నదంతా
నీ ఊహా జనితమైన పూరణ మాత్రమే.

50. ఒకడు దేవుని కోసం తపన పడుతున్నట్లు ఉన్నా
నిజానికది తనకోసం పడే తపనే.

మరొకడు తనకోసమే పడే తపనగా కనబడినా
నిజానికది దేవుని కోసంపడే తపనే.

51. హిమగిరి, గోవర్ధనగిరి, అరుణగిరి,
వీటిని ఆరాధిస్తారేగాని వీటికి ఆధారంగా
ఉన్న భూమాతను ఎవడూ గుర్తించడం లేదు.

తిరువణ్ణామలై జ్యోతి, శబరిమలై జ్యోతి
వీటిని దర్శిస్తారేగాని మహా జ్యోతియైన
సూర్యభగవానుని ఎవడూ గుర్తించడం లేదు.

52. తల్లీ, తండ్రీ, తోడు, నీడ, సఖుడు, గురువు, దైవము లేనినాడే, నీవు సకలమునకు తల్లీ, తండ్రీ,తోడు, నీడ, సఖుడు, గురువు, దైవము కాగలవు.

53. అవసరానికి తగ్గ ఉన్న ధనం - ధనలక్ష్మి.
అవసరానికి మించి ఉన్న ధనం - ధనపిశాచి.

54. ఆగిపోయిన గడియారం రోజులో ఒక్కసారి
కచ్చితమైన కాలాన్ని చూపిస్తుంది.

ఆగిపోయిన మనసు రోజులో ఒక్కసారి
కచ్చితంగా దైవాన్ని దర్శిస్తుంది.

55. పొగను ఎంత ప్రోగు చేసుకున్నా
అది నిప్పు అవదు.

తానే నిప్పు అయినప్పుడు పొగను ప్రోగు
చేసుకోవలసిన అవసరం ఉండదు.

ఉపదేశ వాక్యాలను ఎంత ప్రోగు చేసుకున్నా
అది ఆత్మ అవదు.

ఆత్మ తానే అని తెలిసాక
వాక్యాల అవసరం ఉండదు.

56. గురువు – బోధ – శిష్యుడు
మూడింటి సమిష్టి స్వరూపమే సద్గురువు.

జగత్తు – జీవుడు – జగదీశ్వరుడు
మూడింటి సమిష్టి స్వరూపమే పరమేశ్వరుడు.

57. ఓ కీటకానికి (సాలిపురుగు)
ఓ సరీసృపానికి (పాము)
ఓ జంతువుకి (ఏనుగు)
ఓ ఆటవిక మానవునికి (కన్నప్ప)
ముక్తినిచ్చినవాడు శ్రీకాళహస్తీశ్వరుడు.
సదా అనిలాచల శివస్మరణలోనే
ఉండే మనకు ముక్తినివ్వకుండా ఉంటాడా?
నిజానికి శ్రీకాళహస్తి వాసులంతా ముక్తులే.

58. తనువే షిరిడీ.
హృదయమే ద్వారకామాయి.
ఆత్మయే సాయి.

తనువే తిరువణ్ణామలై.
హృదయమే అరుణాచలం.
ఆత్మయే రమణుడు.

59. నా దృష్టిలో నేనేమిటి?
అని చూసుకుంటే
జీవితం సఫలం అవుతుంది.

ఇతరుల దృష్టిలో నేనేమిటి?
అని చూసుకుంటే
జీవితం నరకం అవుతుంది.

60. భగవంతునికి సమర్పించడానికి నీవు కొనుగోలు చేసేపండు ఆ పండ్ల దుకాణంలో ఉన్న పండ్లలో కెల్లా విలువైనదిగా ఉండాలి.

61. అందరూ భగవంతునికి నమస్కారం చేస్తారు. భగవంతుడు ఒకే ఒక్కనికి మాత్రమే నమస్కారం చేస్తాడు – తనను ఏమీ అడగని వానికి.

62. నీవు ముక్తి పొందలేదంటే
ముక్తి పొందిన వాడు ఎవడూ ఉండడు.

నీవు ముక్తి పొందినావంటే
ముక్తి పొందని వాడెవ్వడూ ఉండడు.

63. ఈ దేహంలోని సర్వేంద్రియాలు తమకోసమే ప్రవర్తించినట్లున్నా అది పరుల కోసమే.

ఈ జగత్తులోని సచరా చరాలు తమకోసమే. ప్రవర్తించినట్లున్నా అది పరుల కోసమే.

అనగా తన – పర బేధంతో ఉన్న కేవలం తన కోసమే.

64. ఒక వస్తువు ఉండాలంటే, కొంత అవకాశం (చోటు) ఉండాలి కదా! అలాగే సకల సృష్టికి ఆధారమైన విశ్వాంతరాళం ఉండడానికి అవకాశంగా ఉన్నదేదో అదే ఆత్మ.

65. ఏ మతస్తుడికైనా సరే, ముందు తన మతం తనకు అర్థమై, అనుభవమైతే తరువాత ప్రపంచంలో తన మతస్తుడు కానివాడు అంటూ ఎవడూ కనిపించడు.

66. ఒక శిల్పి శిలను విగ్రహముగా చెక్కు చున్నట్లున్న శిల్పమొక్కటి ఉన్నది. దృశ్యములోని శిల్పి చెక్కుచున్న శిల, ఆధార శిల ఈ రెండింటినీ తాకిన అనుభవము ఒక్కటే.

అట్లే పరమాత్మయందు లీనమైన వారితోడి అనుభవం కూడా. ఇతరుల తోడి అనుభవము అట్లుండదు.

67. సనాతన ధర్మం
చూపుడు వ్రేలితో దేవుణ్ణి చూపించింది.

హిందూమతం
చూపుడు వ్రేలినే దేవుడిగా ఆరాధిస్తోంది.

68. మన శరీరంలో ఘనాహారాన్ని శక్తిగా మార్చుకునే సిస్టంనే వాడుకుంటున్నాము. ఇంకా నీటిని, గాలిని శక్తిగా మార్చుకునే సిస్టంలు కూడా మన శరీరంలో ఉన్నాయి. వాటిని ఓపెన్ చేయాలనే ఆలోచనే మనకు రావడం లేదు.

69. తోక ఊపుకుంటూ కుక్క మన గడప వద్దకు వచ్చినప్పుడు, దయతో కాస్త కబళాన్ని దానికి వేస్తాము. అంతేగాని అది తోక ఊపడం వల్ల మనకు కబళం వేసే శక్తి కలగడం లేదు కదా!

అట్లే మనం భగవంతుణ్ణి పొందడానికి చేసే సాధనలన్నీ కుక్కతోక ఊపుడే. వీటివల్ల భగవంతునికి మనల్ని అనుగ్రహించే శక్తి కలుగదు.

70. టి.వి.ఎన్.బాబు : 'గురుదక్షిణ' గురించి చెప్పండి...

శ్రీసద్గురు : నీవు ఎవరికేమిచ్చినా, తనకుతాను ఇచ్చుకున్నట్లుగా నీకుతోస్తే, అదే గురుదక్షిణ.

71. ఈ జగన్నాటకంలో ప్రతి ఒక్కడు గొప్ప నటుడే. ఉత్తమ నటుడు అవార్డు ఇవ్వదలిస్తే, ప్రతి ఒక్కరికీ ఉత్తమ నటుడు అవార్డు ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరు అంత పర్ఫెక్ట్‌గా నటిస్తున్నారు. సూత్రధారి భగవంతుడు కదా!

72. ఒక గ్రుడ్డివాడు ఉద్యానవనాన్ని చూడడానికి వెళితే, ఒక మూగవాడు వర్ణించి చెప్పాడట. ఒక చెవిటివాడు విని ఆనందించాడట.

ఇట్లానే ఉంటుంది, ఆత్మ విషయమై చూడడం, అనడం, వినడం.

73. మరుపూటకు అన్నం ఉంటుందో, ఉండదో అని ఉన్నవానికి ఆహారం దొరికిన ప్రతిసారి విందుభోజనమే.

మరుక్షణం నేను జీవించి ఉంటానో ఉండనో అని ఉన్నవానికి ప్రతిక్షణమూ కొత్త జీవితమే.

74. దేవుడు ఎలా ఉంటాడు?

అచ్చం నీవలె ఉంటాడు.

నీవెవరివో విచారిస్తే.

75. భార్య, బిడ్డలను పొందడానికి ప్రయత్నం చేసే వారుంటారు గాని, తల్లిదండ్రులను పొందడానికి ప్రయత్నం చేసేవారుంటారా?

దేవుణ్ణి తప్ప మిగతా వాటిని పొందడానికి ప్రయత్నం అవసరమేగాని, దేవుణ్ణి పొందడానికి ఏ ప్రయత్నమూ అవసరం లేదు.

తల్లిదండ్రులను మనం పొందడం కాదు,

తల్లిదండ్రులే మనల్ని పొందారు.

దేవుణ్ణి మనం పొందడం కాదు,

దేవుడే మనల్ని పొందాడు.

76. కళ భగవద్దత్తము. విశ్వగత చైతన్యమే భగవంతుడు. దేహమంతటా చైతన్యమున్నను అది కండ్లయందే మిక్కిలిగా స్పష్టమగుట మనకందరకు అనుభవమే. అట్లే భగవద్రూపమైన కళ విశ్వగత చైతన్యమే అయినను అది కళాకారుల యందే మనకు స్పష్టమగును.

77. శ్రీ సద్గురు : బాబూ! ఈ రోజంతా ఒక్కసారైనా
'ఈ జాగ్రదవస్థస్వప్నం లాంటిదే'
అన్న జ్ఞప్తి నీకు కలిగిందా?

టి.వి.ఎన్. బాబు : లేదండి...

శ్రీసద్గురు : అయితే ఈ రోజు నీవు ఒక్కసారి కూడా భగవంతుణ్ణి తలవనట్లే.

'ఈ జాగ్రదవస్థ స్వప్నమే' అన్న జ్ఞానం ఒక్కటుంటే చాలు. అన్ని జ్ఞానాలూ నీకున్నట్లే. సదా భగవంతుణ్ణి నీవు తలుస్తున్నట్లే.

78. హిందూ ధర్మ పరిరక్షణకు చేసే ప్రతి ప్రయత్నమూ హిందూ ధర్మము యొక్క ఔన్నత్యాన్ని తగ్గించడమే అవుతుంది.

79. 'ఇట్లా ఉండాలి' అని ఓ మహనీయుణ్ణి ఆదర్శంగా తీసుకునేదానికంటే,

'ఇట్లా ఉండకూడదు' అని ఓ దుర్మార్గుణ్ణి ఆదర్శంగా తీసుకుంటే కొంత ప్రయోజనం ఉండొచ్చు.

80. దేవుడు మాత్రమే ఉన్నాడు
అని ఉన్నవాడు – ఆస్తికుడు.

దేవుడు మాత్రమే లేడు
అన్నీ ఉన్నవాడు – నాస్తికుడు.

81. నాదేహం, నామనసు, నా సంసారం, నా శక్తి, నా జ్ఞానం... ఇలా 'నా' తర్వాత వచ్చేది ఏదయినా సరే అది 'నేను' యొక్క శక్తి ప్రకటనమే. 'నేను' అనేది శివుడు.

82. పశువులు ఒక రాతి స్తంభానికి వొళ్లు రద్దుకుంటూ ఉంటాయి వొంటిదురద తీరడానికి. కొంతకాలానికి ఆ స్తంభం బాగా నునుపు తేలిపోతుంది. కాని ఆ పశువుల ఉద్దేశం ఆ రాతిని నునుపు చేయలని కాదు కదా!

అట్లే, సంఘాన్ని సంస్కరించాలని బయలుదేరిన వారంతా సంఘం కొరకు కాదు. తమ కొరకే. బహుశ అతని వల్ల సంఘం సంస్కరింపబడినట్లు అనిపించవచ్చు. కాని అది స్వయంగా తనను తాను సంస్కరించుకోవడంలో భాగమే.

83. నన్ను అంటుకొనునది ఏదియు లేదు. నేను అంటుకొనుటకు ఏమియు లేదు. నేను ఏవిధమైన అంటులేనివాడను. అను అనుభవ రూపమైన నాస్థితియే నేను స్థితి (స్వస్థితి)

84. దిగంబరుడు అంటే,
దిక్కులనే అంబరముగా కలిగినవాడు అనికాదు.
అంబరాన్నే (చిదాకాశాన్నే) దిక్కుగా కలిగి ఉన్నవాడు అని అర్థం.

85. 'బాబు' అనుభవం 'బాబు'కు ఉంటుంది.
ఆత్మానుభవం ఆత్మకు ఉంటుంది.
బాబుకు ఆత్మానుభవం కలుగదు.
ఆత్మానుభవంలో 'బాబు' ఉండదు.

86. నీ గుండెను నీవు కదిలిస్తున్నావా?
నీవున్న భూమిని నీవు త్రిప్పుతున్నావా?

నక్షత్రాల్ని, సూరీడ్ని నీవు ప్రకాశింప చేస్తున్నావా? లేదు కదా! మరి మధ్యలో ఈ చిన్ని జీవితానికి 'నేను కర్తను' అని ఎందుకనుకోవడం?

87. పురుషోత్తముడు అంటే, పురుషులలో ఉత్తముడు అని కాదు. 'నేను' అను ఉత్తమ పురుషతత్వాన్ని ఎఱిగిన వాడే పురుషోత్తముడు.

88. తెలియనివాడికి దేవుడే లేడు.
తెలిసిన వాడికి తానే లేడు.

89. నేను ఎవరో ఒకరుగా, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఎక్కడో అక్కడ, ఎలాగో ఒకలాగు ఉన్నాను. ఇక బాధేముంది?

90. నా ఆత్మే మూల మూర్తి.
నా శరీరమే ఉత్సవ మూర్తి.

91. మాయకు లోబడి ఉండేవాడు జీవుడు
మాయను అంగీకరించి ఉండేవాడు దేవుడు.

92. దేవుడు డిమాండ్ అయ్యింది,
చూపించేవాడు లేక కాదు.
చూచేవాడు లేక.

93. వేదమే కాదు, మనం నిత్యవ్యవహారంలో మాట్లాడే ప్రతి మాట కూడా అపౌరుషేయమే.

94. సాధన వల్ల దేవుడు కనబడడు.
కనబడేదంతా దేవుడే అని తెలుస్తుంది.

95. చూడబడేదాని కన్నా
మాయ మరొకటి లేదు.

చూచేవాని కన్నా దైవం
మరొకటి లేదు.

96. తన పూర్వ పూర్ణ స్థితిని
పొందడమే శరణాగతిఫలం.

97. విచిత్రమైన విషయం ఏమంటే,
ఒకని ప్రపంచం అనేకమంది
ప్రపంచంగా అనిపించడమే.

98. జ్ఞానం అంటే,
తాను తెలుసుకొనేది కాదు.
తనను తెలుసుకొనేది.

99. పై - లో దుస్తులు తీసివేసినంతమాత్రాన దిగంబరుడు కాడు.
దేహము - మనస్సు అనే పై - లో దుస్తులను వదిలిన వాడే
నిజమైన దిగంబరుడు.

100. నీవు స్వస్వరూపాన్ని తెలుసుకోనిదే నీ జీవితం ముగియదు.

101. ఒక పైసా రూపాయి కావడానికి తొంభై తొమ్మిది పైసలు ఎంత అవసరమో, తొంభై తొమ్మిది పైసలు రూపాయి కావడానికి ఒక పైసా అంతే అవసరము.

జీవుడికి దేవుడు ఎంత అవసరమో
దేవుడికి జీవుడు కూడా అంతే అవసరము.

102. అరుణ + అచలం = అరుణాచలం.
అరుణాచలం మీద జ్యోతిని వెలిగించడం కాదు,
స్వయంగా అరుణాచలమే జ్యోతి స్వరూపము.

బుద్ధి + ప్రాణము = తాను.
తాను జ్యోతిని చూడడం కాదు,
స్వయంగా తానే జ్యోతిస్వరూపము.

103. 'నేను' పుట్టక ముందు
ఏ ప్రశ్నకూ తావు లేదు.

'నేను' పుట్టిన తర్వాత కలిగిన
ప్రశ్నకు సమాధానమే లేదు.

104. కురుక్షేత్రంలో విశ్వరూపాన్ని
చూసినవాడు - అర్జునుడు.

విశ్వరూపంలో కురుక్షేత్రాన్ని
చూసినవాడు - కృష్ణ పరమాత్ముడు.

105. సన్న్యాసాన్ని నీవు పుచ్చుకునేది కాదు.
సన్న్యాసమే నిన్ను పుచ్చుకుంటుంది.

106. మాయ మనకు సత్యాన్ని
తిరగేసి చూపిస్తుంది.
మళ్లీదాన్ని తిరగేసి చూస్తే సరి
సత్యం గోచరిస్తుంది.

107. పరధనాన్ని ఆశించడం తప్పు.
పరస్త్రీని ఆశించడం తప్పు.
పరతత్త్వాన్ని ఆశించడం తప్పు.

108. అహం జ్ఞాన పూర్ణం.
అహం శక్తి పూర్ణం.
అహం యోగ పూర్ణం.
అహం భోగ పూర్ణం.
అహం త్రిత్వ పూర్ణం.
అహం విశ్వపూర్ణం.
అహం సుబ్రహ్మణ్య స్వరూపం.
శివోహం.
శివోహం.
శివోహం.

– శివుడే సర్వము –

జ్ఞాన ప్రసూనాలు - 3

1. ఆధ్యాత్మికం అనేది జీవితంలో ఓ భాగం మాత్రమే కాదు. మన జీవన సంగీతానికి ఆధారశ్రుతి ఆధ్యాత్మికం.

2. అనంతము అంటే

ఈవైపు నుంచి - ఆద్యంతములు తెలియకపోవడం.
ఆవైపు నుంచి - ఆద్యంతములు లేకపోవడం.

చిరంజీవి అంటే

ఈవైపు నుంచి - చావు లేనివాడు.
ఆవైపు నుంచి - పుట్టుక లేనివాడు.

జ్ఞాని అంటే

ఈవైపు నుంచి - తెలుసుకోదగినదానిని తెలుసుకున్నవాడు.
ఆవైపు నుంచి - తెలుసుకోవడానికి ఏమీ లేనివాడు.

3. నిండుతనమే దైవం.

4. శాకాహారి అంటే

ఆకు కూరలు తినేవాడు అనికాదు.

తనదేహాన్నే 'మాంసపు ముద్ద'గా భావించి తనకు తానే దూరంగా ఉండేవాడే నిజమైన శాకాహారి.

5. దిగంబరుడు అంటే

దుస్తులను వదలినవాడు అనికాదు.

తను, సంసార, ప్రపంచ, దైవములను వదిలినవాడు.

6. అనేది అనుకొనేది మనసే.

ఆత్మ ఏమీ అనదు.
అనుకోదు.

7. 'కర్త'గా తాను తొలిగాక తాను చేసే ఏ కర్మయినా అది యజ్ఞమే.

'నేను కర్తను' అని చేసే యజ్ఞమైనా అది పాపమే.

మనసుకు కర్తృత్వ భావన తొలగడమే అమనస్కస్థితి.

8. దేవుని అహం(కదలిక) వల్లనే జగత్తు పుట్టింది.

ఆ జగత్తులో ఉన్న మన అహాలు చాలా చిన్నవి.

దేవుని అహం చక్కెర పర్వతం.

జీవుని అహం చక్కెర కణం.

రెండూ మధురాలే.

పరిమితమైన అహం స్వరూపమే అహంకార రూపం.

అనంతమైన అహంకార రూపమే అహం స్వరూపం.

9. మోక్షము కలదని ఉండుట బంధము.
బంధము లేదని ఉండుట మోక్షము.

10. T.V.N. బాబు : పట్టెయ్యగారు గురువుగారికి క్రొత్త చొక్కా ఒకటి కుట్టి తెస్తామన్నారు...

శ్రీసద్గురు : (ఆశ్చర్యంగా) పట్టెయ్యకు "గురువు"గారి కొలతలు తెలుసునా!!

(అనంత స్వరూపుడైన గురువుకు కొలతలు ఎలా తీయగలం? అని దీని భావము.)

11. విశ్వాసానికి గుర్తు ఏమంటే స్థిమితంగా ఉండడమే.

12. ఎవడు త్రిమూర్తులుగా అవతరించాడో వాడే దత్తాత్రేయుడుగా అవతరించాడు.

ఎవడు దత్తాత్రేయుడుగా అవతరించాడో వాడే 'బాబా'గా అవతరించాడు.

ఎవడు 'బాబా'గా అవతరించాడో వాడే సకల చరాచరంగా అవతరించాడు.

13. గురువు : జ్ఞానాన్ని మనం సంపాదించేది కాదు.
జ్ఞానం ఎవరిని ఎన్నుకుంటుందో వారే జ్ఞానులవుతారు.

చిన్నా : అది కొంతమందినే ఎందుకు ఎన్నుకుంటుంది?

గురువు : దాని గురించి ఇదమిత్థంగా ఏమీ చెప్పలేం.

14. తనకు (జీవునికి)

"తన"కు (దేవునికి)

మధ్య అడ్డుగోడ దేహాత్మ భావమే.
అది తొలగితే అదే జీవబ్రహ్మైక్యం.

15. నేను ఇతరంలో ఉన్నాను.

ఇతరం నాలో ఉన్నది.

అని నీవు గ్రహించే వఱకు జీవితం బాధిస్తూనే ఉంటుంది.

16. స్పేస్ అనేది కూడా భౌతిక పదార్థమే.

17. చిత్రకారుడు గోడ మీద వివిధమైన రంగులతో చిత్రాన్ని గీసేముందు ఆ గోడకి ప్రైమరి పెయింట్ వేసి, దానిపై చిత్రాన్ని గీస్తాడు.

ఆ తెల్లటి ప్రైమరీపెయింటే – శుద్ధ సత్త్వము (మాయ)

చిత్రము – ప్రపంచము.

* * *

తెలుపులో సప్త వర్ణములు కలిసి ఉన్నట్లు

శుద్ధ సత్త్వములోనే సకల గుణములు కలిసి ఉన్నవి.

18. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్కరు చొప్పున శ్రీరమణ మహర్షులు, వివేకానందులు లాంటి మహనీయులు పుట్టినా సరే ఈ లోకం రిపేర్ కాదు.

నీవొక్కడు రిపేర్ అయితే చాలు.

ఇక రిపేర్ చేయడానికి నీకు ఏమీ కనబడదు.

అలా నీకు కనబడితే రిపేర్ కావలసిన అవసరం

ముందు నీకే ఉన్నట్టు.

19. ఇంట్లో ఊయల ఊగుతుందే గాని ఇల్లు ఊగదు.

ఈశ్వరునిలోని 'మాయాశక్తి' క్రీడిస్తుందే గాని

ఈశ్వరుడు క్రీడించడు.

కాకపోతే ఆ 'శక్తి'కి ఆధారతత్త్వంగా ఉన్నది ఈశ్వరుడే కాబట్టి అతణ్ణి కూడా బాధ్యుణ్ణి చేసి 'ఈశ్వరుడే సకలానికి కర్త' అని చెప్పుకుని అనవసరంగా ఆనందిస్తున్నాం.

నిజానికి 'శక్తి'యే కర్త కర్మ క్రియ.

20. పట్టైయ్య : భగవద్గీతలో–

నామాయ దాటనలవి గానిది.

నన్ను శరణుబొందిన వారికి ఈ మాయ

సులభసాధ్యమంటున్నారు...

శ్రీసద్గురు : పట్టైయ్య అనే పాత్రను (మాయను) పాత్రధారి (దేవుడు) దాటగలడేగాని పాత్రయెప్పుడూ పాత్రధారిని దాటలేదు.

భూమ్మీద ఉండే ఎంతపెద్ద దేశమైనా అది భూమి వైశాల్యాన్ని దాటలేదు.

21. రైతు ఒక గింజ నాటితే చాలా గింజలు అతనికి ఫలితంగా దొరుకుతాయి.

ఆధ్యాత్మిక వ్యవసాయంలో ఒక గింజనాటితే ఒకే గింజ ఫలితంగా దొరుకుతుంది.

22. తోలు బొమ్మలను ఆడించేవాని వద్ద ఓ పెట్టె ఉంటుంది.

అందులో నుంచే ఆటకు అవసరమైన అన్నిరకాలైన బొమ్మలను అందులో నుంచే తీసి ఆడిస్తుంటాడు.

'రామాయణం' అనే ఆట జరుగుతున్నంత సేపు

రాముడు – రావణుడు ప్రత్యర్థులే.

రాముడు – సీత భార్యాభర్తలే.

కానీ ఆట పూర్తయ్యాక అన్ని బొమ్మల్ని తిరిగి ఆ పెట్టెలోకి త్రోసివేసి తాళం వేసేస్తాడు.

ఆ పెట్టెలో బొమ్మల్ని క్రమంగా ఏమీ పేర్చడు.

ఇష్టారాజ్యంగా త్రోసివేసి తాళం వేస్తాడు.

కాని అక్కడ ఎవరికీ ఏవిధమైన ఘర్షణా ఉండదు.

అవి తెరమీదకు వచ్చినపుడు మాత్రమే

వాటి మధ్య అన్ని బేధాలూ ఉంటాయి.

అలాగే ఈ జగత్ చిత్రమూ అలాంటిదే.

'హృదయం' అనే పేటికలో నీవు సిరమె ఉనుపుడు

ఇక ఏ భేదాలకూ తావుండదు.

అక్కడ అన్నీ ఒక్కటే.

కాదు. కాదు.

అక్కడ ఉన్నది ఒక్కటే.

23. తాను లేకపోతే 'తాను' ఉంటాడు. అంతే.

ఈ విషయంలో వేరే రాజీమార్గమే లేదు.

ఛాయామాత్రాంగానైనా సరే, రేఖామాత్రంగానైనా సరే

తాను ఉండి 'తనను' పొందాలనే ప్రయత్నంలో సాధనలన్నీ తయారైనాయి.

తాను లేకపోతే 'తాను' ఉంటాడు. అంతే.

24. "నేను" గురించి చెప్పాలంటే ఏకైక మార్గం - మౌనం

25. ఇతరుల విషయంలో తాను భ్రమను కలిగి ఉండడం కంటే, తన విషయంలో తాను భ్రమను కలిగి ఉండడమే ఎక్కువ ప్రమాదకరం.

26. ఏ కాలంలో అయినా, ఏ దేశంలో అయినా బలవంతునిదే రాజ్యం.

27. ఎవనిలో కాలానుభవం ఉండదో వాడే కాల కాలుడు (ఈశ్వరుడు)

28. ఆశ్రమాన్ని ఆశ్రయించుకుని భగవాన్ ఉండలేదు.

భగవాన్‌ను ఆశ్రయించుకుని ఆశ్రమం ఉండినది.

29. అన్నాజీరావు : శ్రీరమణ భగవానులు ఆధ్యాత్మికంలో ఎవరెస్ట్ శిఖరానికి చేరుకున్నవారు. కానీ క్రిందనున్న వాళ్లకి ఓ త్రాడు పడేసి పైకి ఎక్కించాలి కదా!

శ్రీసద్గురు : త్రాడు వేసి పైకి లాగాలనే ఉంది భగవాన్‌కు.

కానీ అక్కడ (తనకు విడిగా) ఎవరూ కనిపించలేదే!

30. సతీష్ : భగవంతుడు నన్ను ఎందుకింతగా శిక్షిస్తున్నాడు?

శ్రీసద్గురు : శిక్ష శిక్ష కాదు.

అది శిక్షణ.

31. బుద్ధి ప్రేరకుడు భగవంతుడే అయినపుడు

ఎవడు మంచివాడు? ఎవడు చెడ్డవాడు?

32. నాకు నేను ఉన్నంతకాలం నేను ఎన్ని సాధనలు చేసినా ప్రయోజనం లేదు.

33. ఏటి గట్టున, ఎండలో, కాగిన ఇసుకలో పడుకుని ఉన్న అవధూత వేణుగోపాల స్వామిని చూచి సద్గురు తాతగారు ఆయనతో ఇలా అన్నారు–

ఏం గోపాలా! పరీక్ష రాస్తున్నావా?....

34. దేవుని గురించి ప్రస్తావిస్తున్నావంటే

దేవుడనేవాడు నీ అనుభవంలోకి రానట్లే.

35. ఏ మార్గాన్నైనా అవలింబించు.

'ఒకటి'ని సాధించు.

36. దృశ్యం ఒక్కోసారి మనల్ని ఎంతగా భ్రాంతికిలోను చేస్తుందంటే, పూర్వజన్మ – పునర్జన్మ అనేవి ఉన్నాయేమో అని అనిపించేంతగా ఉంటుంది.

37. కాలము – దూరము – వేగము అనేవి పడవకేగాని సముద్రానికి కాదు.

కాలము – దూరము – వేగము అనేవి పక్షికే గాని ఆకాశానికి కాదు.

జననము – జీవితము – మరణము అనేవి తనువుకే గాని 'తన'కు కాదు.

38. లోకాన్ని మార్చాలి; మార్చగలం అన్న (తప్పుడు) అభిప్రాయంలో ఉన్నవాడే తక్షణం మారవలసిన దయనీయమైన పరిస్థితిని కలిగి ఉన్నవాడు.

39. ప్రతి మహనీయుడు తత్వాన్ని క్లారిటీగా చెప్పడానికి చేసిన ప్రతి ప్రయత్నమూ, ఉన్న కన్ఫ్యూస్‌కి మరింత కన్ఫ్యూస్‌ని చేర్చినట్లయ్యింది.

ఏ కన్ఫ్యూస్ లేకుండా క్లారిటీగా బోధ చేసినవాడు ఒక్కడే.
అతడే మౌనగురు శ్రీదక్షిణామూర్తి.

40. పండ్లలో రసం ఉండడం కాదు.

రసంలో పండ్లున్నాయి.

ఆ రసమే – ఆత్మ.

ఆ పండ్లే – జీవులు

ఈ అనవసరపు సాధనలన్నీ పండును నలిపి
రసం తీయాలని చేసే ప్రయత్నం లాంటిదే.

ఊరక ఉంటూ అంతటా సహజంగా, సమానంగా ఉన్న ఆ
ఆత్మరసాన్ని ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా ఆస్వాదించడమే
"సమరసం" అంటే.

41. అందరూ మహానుభావులే.
అందరికీ వందనములు.

42. దేనినయినా సరే
వదల గలిగి వదలకుండా ఉండు.
దాటగలిగి దాటకుండా ఉండు.

43. శివదర్శనం అంటే

శివుణ్ణి దర్శించడం కాదు.

శివుడు మాత్రమే ఉన్నాడని ఉండడం.

44. శిష్యుడు ఇవ్వక చెడతాడు.
గురువు తీసుకుని చెడతాడు.

45. ఒకే దీపం నుండి అనేక దీపములు వెలిగినట్లు
ఒకే దేవుని నుండి అనేక జీవులు ఆవిర్భవించాయి.

46. ఆది – అంతము లేని మహా జీవుడే దేవుడు.

47. జగత్తు సత్యము కాదు.
సత్యమే జగత్తు.

48. పౌర్ణమి అయితే అందరికీ పౌర్ణమి ఉంటుంది.
అమావాస్య అయితే అందరికీ అమావాస్య ఉంటుంది.

అంతేగాని కొందరికి పౌర్ణమి; మరికొందరికి అమావాస్య ఉండదు.

ముక్తి అయితే అందరూ ముక్తులుగా ఉంటారు.
బంధం అయితే అందరూ బంధంలో ఉంటారు.

అంతేగాని కొందరు ముక్తులుగాను;
మరికొందరు బంధంలోను ఉండరు.

49. ఉన్నదానిని లేదు అనుకోవడం
లేనిదానిని ఉన్నది అనుకోవడం నరకం.

ఉన్నదానిని ఉన్నది అనుకోవడం
లేనిదానిని లేదు అనుకోవడం స్వర్గం.

ఏమీ అనుకోకపోవడమే మోక్షం.

50. మనకు తెలిసింది - పార్వతి.
మనకు తెలియంది - శివుడు.

51. జన్మలంటే చచ్చి పుట్టడాలు కాదు.
జన్మలంటే జీవిత వికాస క్రమంలో మానసిక దశలు.

నిశ్చలంగా ఉన్న కొలను నీటిలో కదలిక వలన అలలు ఏర్పడి, తిరిగి కాసేపటికి నిశ్చలతను పొందినట్లు

అచల స్వరూపమైన పరమాత్మలో చలనాన్నే స్వభావంగా కలిగి ఉన్న జీవుని యొక్క చలన పరంపరే జన్మ పరంపర.

అది తిరిగి తన స్వరూపమే అయిన 'అచలత'ను పొందడమే జన్మ రాహిత్యము.

52. ఉన్నది లేనట్లుగా, లేనిది ఉన్నట్లుగా ఉంటే అది ప్రపంచం.

ఉన్నది ఉన్నట్లుగా, లేనిది లేనట్లుగా ఉంటే అది దైవం.

53. 'నియతి'లో భాగమే పురుష ప్రయత్నం.
అని ఉన్నవాడు జ్ఞానయోగి.
'పురుష ప్రయత్నం'లో భాగమే నియతి.
అని ఉన్నవాడు కర్మయోగి.

54. పట్టెయ్య : ప్రపంచం అంటే?
శ్రీసద్గురు : తెలిసినవాడికి లేనిది.
తెలియనివాడికి ఉన్నది.

55. చైతన్యమనగా ఏమి?

"ఉన్నది"

జడమనగా ఏమి?

"ఉన్నట్లున్నది"

56. జీవుడు – కలకండ

రుచి చూసేవాడు – దేవుడు.

ఆ రుచి చూసేవాణ్ణి (దేవుణ్ణి) రుచి చూడాలని ఆ కలకండ చేసే ప్రయత్నమే భక్తి అయ్యింది.

57. ఇంతవఱకు జ్ఞానం అనేది ఎవరి చేతా

పలుకబడలేదు.

తలంపబడ లేదు.

అనుభవింపబడలేదు.

సకలమూ దాని చేతనే పలుకబడుతోంది.

తలంపబడుతోంది. అనుభవింపబడుతోంది.

58. స్పృహలో ఉండి ఎవడూ చనిపోడు.

చనిపోయే మూడు రోజుల ముందు నుంచే స్పృహను కోల్పోతాడు.

ఇతరుల దృష్టిలో స్పృహలో ఉన్నట్టే కనిపిస్తాడు.

కాని వాడికుండదు. ఏ రకంగా చనిపోతున్నా సరే.

59. భూతకాలం భవిష్యత్తుగాను, భవిష్యత్తు భూతకాలంగాను నీకు అనుభవంలోకి వచ్చినప్పుడు నీ యదార్థ స్వరూపం నీకు తెలుస్తుంది.

భూత కాలానికి ముందే నీవుంటే గాని భూతకాలం నీకు భవిష్యత్తుకాదు.

భవిష్యత్తు తర్వాత కూడా నీవుంటే గాని భవిష్యత్తు నీకు భూతకాలం కాదు.

నా భూతకాలమంతా నా భవిష్యత్తుగ,

నా భవిష్యత్తు అంతా నాకు భూతకాలమైనప్పుడు అప్పుడున్న "నేనే" 'నేనెవరను?' అన్న విచారణకు సమాధానము కదా!

60. లోపలి దృశ్యము – తలంపు
వెలుపలి తలంపు – దృశ్యము

61. అనిలాచలశివమాలలో 'శివుడు' ఉంటాడు.
విష్ణు సహస్రనామాల్లో 'విష్ణువు' ఉంటాడు.
రమణుని చరిత్రలో 'రమణుడు' ఉంటాడు.
ఈ మూడింటిలో చదివే 'తాను' ఉంటాడు.

62. దేవుడికి ఓ దండం పెట్టి, జీవుడికి ఓ దండం పెట్టి
ఈరెంటికీ అంటక దూరంగా నిలబడు.
అదే పరమపదం.

63. నీకు నీవే కనిపించనంతగా వ్యాకోచించు.

లేదా

నీకు నీవే కనిపించనంతగా సంకోచించు.

అదే

రమణుడు చెప్పిన 'నీవు నీవుగా ఉండడం' అవుతుంది.

64. తానొక్కడు సాకారుడైతే సకలమూ సాకారమే.
తానొక్కడు నిరాకారుడైతే సకలమూ నిరాకారమే.

65. నేను అని అంటుంది అహంకార రూపం.
నేనుగా ఉంటుంది అహం స్వరూపం.

66. తనను అనుభవిస్తూ ఇతరాన్ని అనుభవించేవాడు – జీవుడు.

ఇతరాన్ని అనుభవిస్తూ తనను అనుభవించేవాడు – దేవుడు.

67. సూర్యుడు సనాతనుడే అయితే
అప్పుడే పుట్టిన శిశువు కూడా సనాతనుడే.

శిశువు నవీనుడే అయితే
అప్పుడే ఉదయించిన సూర్యుడు కూడా నవీనుడే.

ఆత్మ తెరపై ఒకేసారి మొదలై ఒకేసారి ముగిసిపోయే చలన చిత్రమే ఈ జగత్ చిత్రము.

68. నేను సాకారంగా ఉన్న చోట నేను ఉన్నానని
నేను నిరాకారంగా ఉన్న చోట నేను లేనని
ఇతరులకు అనిపిస్తే
నేను ఎలా ఉండాలో అలా ఉన్నట్లే లెక్క.

నాకు కూడా అలానే అనిపిస్తే
నేను ఎలా ఉండకూడదో ఉన్నట్టు లెక్క.

69. జ్ఞాని దృష్టి దృశ్యానికావల వైపే ఉంటుంది.
దృశ్యం లోపల ఎప్పుడూ ఉండదు.

70. శ్రీ సద్గురు దర్శనం తక్షణమే ఆధ్యాత్మిక తాపాన్ని నివారించగలిగే పరమ శాంతిని ప్రసాదిస్తుంది.

శ్రీ సద్గురు భాషణం తక్షణమే 'ఎందుకు'? అన్న జటిలమైన ప్రశ్నను తొలగిస్తుంది.

శ్రీ సద్గురు ఆశీర్వాదం తక్షణమే జీవన భ్రాంతులను తొలగించి ముక్తి నొసగుతుంది.

71. ఎందరు ఎన్ని రకాలుగా భోంచేశారు అన్నది తెలియడం వలన మన ఆకలి ఎలా తీరుతుంది?

పచ్చడి మెతుకులైనా సరే మనం తిన్నదే మన ఆకలిని తీరుస్తుంది.

ఎవరెవరో అనుభవించి వ్రాసిన శాస్త్రాలను చదవడం వలన మనకు ఆత్మానుభవం ఎలా కలుగుతుంది?

చిన్న వాక్యమైనా సరే మనం అనుభవించిందే మన దుఃఖాన్ని తొలగిస్తుంది.

72. నిన్ను నీవు తెలుసుకో – భగవాన్ ఉవాచ

తెలుసుకొనే నాలో తెలియబడే నేనుంటే
నేను తెలుసుకొనేవాడిని ఎలా అవుతాను?

తెలియబడే నేనులో తెలుసుకొనే
నేనుంటే నేను తెలియబడేవాడిని ఎలా అవుతాను?

నేను ఏ నేనునూ తెలుసుకొనే అవసరము, అవకాశము లేదు.

నన్ను ఏ నేనూ తెలుసుకొనే అవసరము, అవకాశము అసలే లేదు.

అందుకే నేను ఈ నేనులలో ఏదీకాదు, ఏదీ కాకపోలేదు.

నేను నేనే అయి ఉన్నాను.

73. ఏసమయానికి ఏది జరగాలో అది జరిగి తీరుతుంది.
ఇది దైవ నియతి.

'ఇలా జరిగితే బాగుండును' అనుకుని దానికై ప్రయత్నం చేస్తాడు.

ఇది పురుష ప్రయత్నం.

ఒక్కోసారి దైవ నియతి, పురుష ప్రయత్నం రెండూ కాకతాళీయంగా ఒకటవుతాయి.

అప్పుడు 'నేను అనుకున్నది జరిగింది' అన్న భ్రమకు లోనవుతాడు. గర్వపడతాడు.

ఇదే అజ్ఞానం, ఇదే బంధం
అలా కాకుండా తాను అనుకున్నా అనుకోకపోయినా
తాను ప్రయత్నం చేసినా చేయకపోయినా

అమలు అయ్యేది దైవ నియతియే.

అని స్థిమితంగా ఉండి కర్మలను ఆచరిస్తే
అదే జ్ఞానం, అదే మోక్షం.

74. నేను నాలోపల మాత్రమే నిండి ఉన్నాను
అని ఉండడం - జీవానుభవం.

నేను నాలోపల, బయట నిండి ఉన్నాను
అని ఉండడం - దైవానుభవం.

75. నీవు ఒకచోట నుండి మరొక చోటుకి వెళ్లడం అంటే అది
కేవలం నీ శరీరాన్ని మాత్రమే తీసుకెళ్లడం కాదు.

నీ శరీరంతో సహా సకల సృష్టిని నీతో తీసుకెళ్లడం.

76. జగత్తులోకెల్లా విలువైన వస్తువు - దేవుడు.

నావద్ద ఉన్న నాణేలలోకెల్లా విలువైన నాణెం - నేనే (బాబు)

'నేను' దేవుణ్ణి పొందాలంటే, 'బాబు'ను చెల్లించే పొందాలి.

వేఠే మార్గమే లేదు.

77. ఈ ఆధ్యాత్మికంలో 3దశలున్నాయి-

1. కోరేవాడుగా ఉండడం

2. ఇచ్చేవాడుగా ఉండడం

3. ఈ రెంటికీ సంబంధం లేకుండా ఉండడం.

78. ఉనికిని కలిగినవాడిగా ఉండొద్దు.
'ఉనికి'గానే ఉండు.

జ్ఞానమును కలిగినవాడిగా ఉండొద్దు.
'జ్ఞానము'గానే ఉండు.

ఆనందమును కలిగిన వాడిగా ఉండొద్దు.
'ఆనందము'గానే ఉండు.

79. ఉన్న సమస్తము పుట్టక పూర్వము ఉన్నది నీవే అనిలాచలా!
ఉన్న సమస్తము గిట్టిన తర్వాత ఉన్నది నీవే అనిలాచలా!
ఉన్న సమస్తము ఉన్నప్పుడు కూడా ఉన్నది నీవే అనిలాచలా!

80. జీవుడు – దేవుడు అను పాదుకలను ధరించి తిరుగువాడు పరమాత్ముడు.

శిష్యుడు – గురువు అను పాదుకలను ధరించి తిరుగువాడు సద్గురువు.

81. ఆధ్యాత్మిక సాధన అంటే,
ఎప్పటికీ దారబోని,
దారబోసుకోవడానికి వీలులేని వస్తువు
దారబోయిందని వెదకడమే.

82. మౌనం అనేది
తెలియనివానికి – రక్షణ.
తెలిసినవానికి – స్వరూపం.

83. ఆ 'ఒక్కటి'ని మరిస్తే ఉన్నదంతా సత్యమే.

ఆ 'ఒక్కటి' గుర్తుంటే ఉన్నదంతా ఉన్నట్లున్నదే.

84. రమణాశ్రమం ఎంట్రన్స్ గేటు దాటి లోపలికెళితే 'పవిత్రభూమి' గాను, గేటుదాటి ఇవతలకు వస్తే 'బజారు'గాను

నీకు అనిపిస్తున్నదంటే నీకు ఇంకా 'రమణతత్త్వం' అవగాహన కాలేదనే అర్థం.

85. తన పట్టులో దేవుణ్ణి ఉంచుకోవడానికి మొదట్లో సాధన ప్రారంభిస్తాడు.

చివరికి దేవుని పట్టులో తానున్నాడని తెలుసుకొని సిద్ధి పొందుతాడు.

86. హరి : సాధన అవసరమా? కాదా?

శ్రీసద్గురు: అవసరమై ఉన్నట్టు అనిపిస్తుంది.
కానీ అవసరం లేదు.

87. వెలుగులో నన్నుగాని, ఇతరమునుగాని నేను చూడడం వీలవుతున్నది.

చీకటిలో నన్నుగాని, ఇతరమునుగాని చూడలేకపోతున్నాను.

అట్లే మెలకువలో నన్నుగాని, ఇతరమునుగాని తెలియుటకు వీలవుతున్నది.

మెలకువ లేనిచో వీలుపడుట లేదు.

ఆ వెలుగే, ఆ మెలకువే దైవము కదా!

88. భూతకాలంగా మారిన వర్తమానం
వర్తమానంగా మారబోయే భవిష్యత్తు
రెండూ తలంపులు మాత్రమే.

తలంపు కానిది, సత్యమైనది వర్తమానమొక్కటే.

89. రైతు పొలములో విత్తనాలను చల్లుతుంటే
విత్తనాలను మట్టిపాలు చేస్తున్నాడని అనగలమా?

ఒకడు చెట్టు వ్రేళ్లకు నీళ్లు పోస్తుంటే
నీటిని వృథా చేస్తున్నాడని అనగలమా?

భక్తుడు భగవంతునికి 'శరణాగతి' చెందితే
సర్వమును పోగొట్టుకున్నవాడు అనగలమా?

90. ఇతరాన్ని తాను(బాబు) తలుస్తున్నాడు.
'బాబు'ను తలిచేది మాత్రం 'బాబు' కాదు.
కాబట్టి ఇతరాన్ని తలిచేది కూడా 'బాబు' కాదు.
'బాబు'ను ఎవడు తలుస్తున్నాడో వాడే 'బాబు'తలిచే ఇతరాన్ని
కూడా తలుస్తున్నాడు.

91. జ్ఞానియే జ్ఞానాన్ని కోరుతాడు.
ముక్తుడే ముక్తిని కోరుతాడు.

92. జ్ఞానాన్ని ఇచ్చేవాడు ప్రధానం కాదు.
పుచ్చుకునేవాడే ప్రధానం.

జ్ఞానం ఉండేది ఇచ్చేవానిని బట్టి కాదు.
పుచ్చుకునే వానిని బట్టే.

తీరా పని జరిగాక తెలుస్తుంది.
జ్ఞానానికి వీరిద్దరూ ఎప్పుడూ లేరని.

93. సకలమునకు నేను ఉండు అవసరము, అవకాశము ఉన్నదేమో కాని, నాకు నేనుండవలసిన అవసరము, అవకాశము లేనే లేదు.

94. మెలకువ అనేది మెలకువ రాకమునుపు ఉన్నవాడెవడో వానిదే ఆ మెలకువ.
మెలకువ వచ్చిన తరువాత ఉన్నవాడు 'నేను మేలుకున్నాను' అంటే ఎలా?
మెలకువకు ముందు ఉన్నవాడెవడో వాడు – దేవుడు.
మెలకువ తరువాత ఉన్నవాడెవడో వాడు జీవుడు.
నిజానికి నిద్ర అనేది మెలకువ, మెలకువ అనేది నిద్ర.

95. దేవుడు ఉండే చోటుకు మనం వెళ్లాలంటే మనకు భయం.
మనం ఉండే చోటులో దేవుడు ఉంటే మనకు భక్తి.

96. ఆత్మజ్ఞాని అంటే ఆత్మ ఒక్కటే జ్ఞాని అని అర్థం.

97. సత్యం – జ్ఞానం – అనంతం – బ్రహ్మ అన్నారు.

సత్యం అనంతవస్తువైనపుడు సత్యాన్ని దర్శించాలంటే నేను ఎక్కడ నిలబడి దర్శించాలి? అనంతానికి విడిగా నేను ఉన్నట్లయితే ఆ

అనంతానికి, ఆ పూర్ణత్వానికి భంగం కాదా? అలా విడిగా ఉండి నేను సత్యాన్ని దర్శిస్తే అది పూర్ణసత్యం ఎలా అవుతుంది?

సత్యం అనంతం. అనంతంలో సకలము ఉంది. సకలములో నేనూ ఉన్నాను. నేనూ సత్య స్వరూపుణ్ణే. అప్పుడూ నేను సత్యాన్ని దర్శించే అవకాశమే లేదు. యెందుకంటే సత్యానికి నేను అభిన్నంగా ఉన్నాను కాబట్టి.

రెండు విధాలా నాకు సత్యదర్శనం అయ్యే అవకాశమే లేదు.

ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, "సత్యదర్శనం అనేది అసంభవం" అనే స్థిర నిర్ణయానికి రావడమే సత్యదర్శనము.

98. బాబు : 'నేనున్నాను' అనేది
దేవుని మాటా?
జీవుని మాటా?

శ్రీసద్గురు : దేవుణ్ణి, జీవుణ్ణి అంటక ఉన్నవాని మాట (స్థితి) అది.

99. ఏదీ జరగకనే ఏదేదో జరుగుతున్నట్టు కనిపించేదే ఈ ప్రపంచం.

100. నేను ఉన్న చోట నేను లేనని
నేను లేని చోట నేను ఉన్నానని ఉంటే అదే దైవానుభవం.

101. వరలక్ష్మి : గురువుగారూ!
నాకు ఏదయినా ఒక మంచి మాట చెప్పండి.

శ్రీసద్గురు : అన్నీ మంచి మాటలే.

వరలక్ష్మి : అలా కాదండి. నేను ఉపాసన చేసుకోవడానికి గాను మంచిమాట చెప్పమని అడుగుతున్నానండి...

శ్రీసద్గురు : అయితే సరి. వినండి.
అందరూ 'ఒక్కడి'లో ఉన్నారు.
ఆ 'ఒక్కడే' అందరిలో ఉన్నాడు.
అని సదాస్మరించుకోండి.

102. పట్టెయ్య: (నూకరత్నమ్మగారితో) గురువు గారిని ఏదయినా అడగండి...

నూకరత్నంగారు: అడగడానికి ఏముంది?

కోడి పెట్ట క్రింద పిల్లల్లా అందరం గురుసన్నిధికి చేరి పోయాము.

మనకేది అవసరమో అంతా ఆయనే చూసుకుంటారు...

103. నీ లోపల దేవుడున్నా సరే, దేవుని లోపల నీవున్నా సరే లోపల ఏదయితే ఉన్నదో అది ఉన్నట్టున్నా లేనిదే.

104. జయ విజయులు తొలి నుంచి విష్ణు భక్తులే.
మధ్యలో కొంతకాలం విష్ణుద్వేషులుగా కనబడ్డారు.

వాల్మీకి తొలినుంచి మహర్షియే.
మధ్యలో కొంత కాలం కిరాతుడుగా కనబడ్డాడు.

కుచేలుడు తొలి నుంచి సంపన్నుడే.
మధ్యలో కొంతకాలం పేదవాడుగా కనబడ్డాడు.

జీవుడు తొలినుంచి దేవుడే.
మధ్యలో కొంతకాలం 'బాబు'గా కనబడుతున్నాడు.

105. కర్మ అంటే పురుష ప్రయత్నం.
భక్తి అంటే శరణాగతం.
జ్ఞానం అంటే ఏమీ తెలియకపోవడం.

106. ఇప్పుడు - ఇక్కడ - ఇలాగు అని ఉన్నప్పుడు
అసత్యమైన జగత్తు కూడా సత్యమైపోతుంది.

ఎప్పుడో- ఎక్కడో- ఎలాగో అని అనుకుంటే
సత్యమైన దైవం కూడా అసత్యమైపోతుంది.

107. తనలో ఏదున్నా బంధమే.

తాను దేనిలో ఉన్నా మోక్షమే.

108. వేదాంతం వలన నష్టం ఏమంటే, 'లాభం ఉంది' అనుకోవడమే.

వేదాంతం వలన లాభం ఏమంటే, 'నష్టం లేదు' అని
తెలియడమే.

జ్ఞాన ప్రసూనాలు - 4

1. తనకు తాను ఇతరంగా అనిపించాలి.

లేదా

ఇతరం కూడా తానే అని అనిపించాలి.
ఇదే దైవానుభవం అంటే.

2. జగత్తులో తానుంటే తాను సాకారుడు.
తనతో సహా జగత్తు తనలో ఉంటే తాను నిరాకారుడు.

3. ఇతరుల మౌనం మౌనమే.
మాట మాటే.

ఈశ్వరుని మౌనమూ మాటే.
మాటా మౌనమే.

4. దేవుడు అంటే పెద్ద జీవుడు.
జీవుడు అంటే చిన్న దేవుడు.

5. ఈశ్వరుడు లేని చోటులో నరకం ఉంటే
నరకం అనేది నిజంగా నరకమే.
కానీ ఈశ్వరుడు లేని చోటే లేదు కదా!
ఈశ్వరుడు ఉన్న చోటెల్లా స్వర్గమే కదా!
కాబట్టి ఈశ్వర భక్తులకు నరకం కూడా స్వర్గమే కదా!

6. మిగతా అన్ని విషయాల్లోనూ పొందేవాడు – పొందబడేది అనేవి రెండూ ఉంటాయి.

ఒక్కముక్తి విషయంలో మాత్రం ముక్తి ఉంటుంది.
పొందేవాడు ఉండడు.

7. అజ్ఞాని ఆనందాన్ని అభినయిస్తాడు.
జ్ఞాని దుఃఖాన్ని అభినయిస్తాడు.

8. సద్గురు : మామూలు పౌర్ణమికి గురుపౌర్ణమికి తేడా ఏమి?

చెంగల్వరాయరెడ్డి : మామూలు పౌర్ణమి మాసానికొకసారి వస్తుంది.

గురుపౌర్ణమి సదా ఉంటుంది.

9. ప్రశ్నించేవాడే ఓ పెద్ద ప్రశ్న.

10. నీ ఆమోదంతో కూడా నిమిత్తం లేకుండా ఉంటుంది 'ఆత్మానుభవం' అనేది.

11. ఒకరు : సదా దైవ సన్నిధిలో గడపాలని కోరిక...

శ్రీసద్గురు : మీ కోరిక గొప్పదే. కాని అనంతుడైన దేవునికి 'సన్నిధి' ఎక్కడుంటుంది?

12. సిద్ధి పొందేక సాధనలను విరమించుకోవడం కాదు.
సాధనలను విరమించుకున్నాక ఉండేదే సిద్ధి.
ఆ పరమ విరమణే పరమ విశ్రాంతి.

13. నేను అన్న పదం మాత్రమే కాదు, ముందు, వెనుకల ఒక్క అక్షరం కూడా లేకుండా ఉన్న పదం ఏదయినా అది పరమ పదమే.

14. టి.వి.ఎన్.బాబు : తనకు ఓ గురువు ఉండి, మరో గురువు ఇచ్చిన ఉపదేశాన్ని స్వీకరించవచ్చా?

శ్రీసద్గురు : ఈశ్వరుడే దిగివచ్చి చెప్పినా సరే స్వీకరించవద్దు.
నీ గురువాక్కే నీకు పరమ ప్రమాణం.

15. దీపావళి అంటే 'దీపముల వరుస' అని మామూలు అర్థము.

'వరుసలుగా కనిపించే దీపం' అనేదే సరైన అర్థము.

16. ఓ రోజు 'సత్సంగం' మౌనంగా ఉండి పోయింది.

రెండు గంటల తర్వాత గురువుగారు అడిగారు– "నిన్నటి సత్సంగానికి, ఈ రోజు సత్సంగానికి తేడా ఏమి?" అని.

"నిన్న మాట్లాడుకున్నాం, ఈ దినం ఊరక ఉన్నాం" అన్నాడు చెంగల్వరాయులు.

గురువుగారు చిరునవ్వుతో ఇలా చెప్పారు–
"ఈ దినమే మనం నిజంగా మాట్లాడుకున్నాం".

భ్రమరం ఆకాశంలో షికార్లు కొడుతున్నంత సేపు ఝుంకారం చేస్తూ ఉంటుంది. మకరందరం గ్రోలేటప్పుడు మౌనంగా ఆస్వాదిస్తూ ఆనందిస్తుంటుంది.

ఈ రోజు మన సత్సంగంలో అదే జరిగింది.

17. ప్రపంచాన్ని ప్రపంచంగా చూస్తే బంధం.
ప్రపంచాన్ని బ్రహ్మంగా చూస్తే మోక్షం.

18. శ్రీరమణుడు అరుణాచలేశ్వరునికి శరణాగతి చెందాడు. అంటే రమణుడు ఖాళీ అయిపోయాడు. కానీ ఆ ఖాళీ ఖాళీగా ఉండలేదు. ఈశ్వరుడే నిండిపోయి ఉన్నాడు.

19. తన గురించిగాని, ప్రపంచం గురించిగాని, దేవుని గురించిగాని ఏ ప్రశ్నా లేకపోవడమే మోక్షం.

20. అవకాశమనే ఆవరణలో దేశకాలములనే (గిరీ) గిరుల నడుమ ఆటలాడు దేవుడే జీవుడు.

21. శైలజ : గురువుగారూ!
మీ ఆశీర్వాదం కావాలండి...
సద్గురు : అది ఎప్పుడు లేదో చెప్పండి.

22. శాస్త్రం వలన పొందడం జరగదు.
పొందిన తరువాత శాస్త్రం రూఢి పరుస్తుంది.
అంతవఱకే శాస్త్ర ప్రయోజనం.

23. జగత్తులో అసహజమైన అనవసరమైన వస్తువు ఏదీ లేదు.
జగత్తు యావత్తు సద్వస్తువులో ఉనికి కలిగి ఉన్నది.
సద్వస్తువులో ఉన్నది ఏదయినా అది సద్వస్తువే.

24. దేవుడు కరువయ్యింది లేక కాదు.
చూచేవాడు లేక.

25. రోగులకు డాక్టర్ ఎంత అవసరమో
డాక్టర్‌కు కూడా రోగులు అంతే అవసరము.

జీవుడికి దేవుడు ఎంత అవసరమో
దేవుడికి కూడా జీవుడు అంతే అవసరము.

26. ఆత్మ పొందబడేది కాదు.

ఉండేది.

27. కర్తృత్వ భావన లేనివాడు వ్యవహారంలో ఉన్నా ఒకటే.
సమాధి నిష్ఠలో ఉన్నా ఒకటే.
అతడు జ్ఞానియే.

28. అన్ని నేనులు తానై ఉన్న నేనే నేను.

29. విద్యుత్తు ఒకటే.
దాని శక్తి అనేకం.

ఆత్మ ఒకటే.
దాని శక్తి అనేకం.

30. ఉన్నదాంట్లోనే ఉన్నది - ఉన్నట్లున్నది అనేవి ఉనికి కలిగి ఉన్నవి.

జ్ఞానంలోనే జ్ఞానము - అజ్ఞానము అనేవి తెలివి కలిగి ఉన్నవి.

దేవుడిలోనే దేవుడు - జీవుడు అనేవారు దోబూచులాడుతున్నారు.

31. నేనెవడను? అని ప్రశ్నించేది 'గతం మఱచిన' జీవుడు.

నేను ఎవడను. అని సమాధానమిచ్చేది 'గతం లేని' దేవుడు.

32. నీచే చూడబడే ఏదయినా సరే అది నీకంటే గొప్పదీ కాదు; సమానమూ కాదు.

33. కిటికీ ద్వారా ఆకాశాన్ని చూసినట్టు

'గురువు' అనే కిటికీ ద్వారా 'చిత్' ఆకాశాన్ని దర్శించడమే సద్గురు సన్నిధి ప్రయోజనము.

34. శ్రీ మహావిష్ణువు కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగాలలో అవతరించాడు అన్నది సరిగాదు.

కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగాలుగా అవతరించాడు అన్నదే సరి.

35. ప్రతి తనువూ ఓ సెల్‌ఫోన్ లాంటిదే.

తనువు నుండి వెలువడే ప్రతి పలుకూ దేవుని పలుకే.

స్వయంగా పలికే శక్తి తనువుకూ లేదు. ఫోనుకూ లేదు.

36. భయము తన మేర మీరినపుడు అభయమవుతుంది.

అసత్యము తనమేర మీరినపుడు సత్యమే అవుతుంది.

అజ్ఞానము తనమేర మీరినపుడు జ్ఞానమవుతుంది.

జీవుడు తన మేర మీరినపుడు దేవుడు అవుతాడు.

37. ఉనికి కలిగినవాళ్లలో తేడాలుంటాయి గాని
ఉనికికి ఏ తేడాలుండవు.

జ్ఞానం కలిగిన వాళ్లలో తేడాలుంటాయి గాని
జ్ఞానానికి ఏ తేడాలుండవు.

ఆనందం కలిగిన వాళ్లలో తేడాలుంటాయి గాని
ఆనందానికి తేడాలుండవు.

38. ఎట్లా కనిపించినా సరే, ఎట్లా అనిపించినా సరే
ఉన్నది సద్వస్తువు ఒక్కటే.

39. నీ కనుచూపు పారినంత వఱకు ఉన్నదే ప్రపంచం.

అట్టి ప్రపంచంలో నీకు ఎంతమంది కనిపిస్తున్నారో అదే ప్రపంచ జనాభా.

మిగతా ఉన్నదనుకొన్నదంతా ఉన్నారనుకొన్నవారంతా
నీ ఊహా జనితమైన పూరణ మాత్రమే.

నీవు చూచే దృశ్యానికున్న అవధికి అవతల ఉన్నదంతా కేవలాత్మయే.

40. కురిసే మబ్బు అప్పటికప్పుడే పుట్టి కురుస్తుంది.

కరచేపాము అప్పటికప్పుడే పుట్టి కరుస్తుంది.

నీవు కనే దృశ్యం అప్పటికప్పుడే పుట్టి కనబడుతుంది.

41. 'బాబు' ద్రష్ట అయినప్పుడు దృశ్యం యొక్క ఎఫెక్టు 'బాబు'కు తప్పక ఉంటుంది.

'బాబు'నే దృశ్యంగా చూచే ద్రష్టకు (ఆత్మకు) ఆ దృశ్యం యొక్క ఎఫెక్టు ఉండదు.

42. "నీ" చూపు దేవుణ్ణి చూస్తుంది.
దేవుని చూపు బాబుని చూస్తుంది.
బాబు చూపు ప్రపంచాన్ని చూస్తుంది.

"నీ" చూపు దేవుణ్ణి తప్ప ఇక దేనినీ చూడలేదు.
దేవుని చూపు బాబుని తప్ప ఇక దేనినీ చూడలేదు.
బాబు చూపు ప్రపంచాన్ని తప్ప ఇక దేనినీ చూడలేదు.

ప్రపంచం బాబును చూడలేదు, దేవుణ్ణీ చూడలేదు, "నిన్ను" చూడలేదు.

బాబు దేవుణ్ణి, "నిన్నూ" చూడలేదు.

దేవుడు "నిన్ను" చూడలేదు.

"నీ" చూపు దేవుని ద్వారా, బాబు ద్వారా, ప్రపంచం ద్వారా "నిన్నే" చూస్తున్నది.

43. మనలెక్కలో తేడా వస్తే భగవంతుడు అవతరించడు.

భగవంతుని లెక్కలో తేడా వస్తే అవతరిస్తాడు.

44. ఎవడికి అవసరమైన వేదాంతాన్ని వాడి వాడి జీవితమే నేర్పిస్తుంది. దాని కోసం ప్రత్యేకించి పుస్తకాలు చదువనక్కర్లేదు.

ప్రతి వాని జీవితమూ ఓ సిద్ధాంతమే. వేదాంతమే.

45. చిలకమ్మ : ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క సమస్యతో మీ వద్దకు వస్తుంటారు కదా! మీకు ఇబ్బందిగా అనిపించదా?

శ్రీసద్గురు : ఎవరు ఎవరితో ఏమి మాట్లాడుకొన్నా సెల్‌ఫోన్‌కు వచ్చిన ఇబ్బందేమి?

అలాగే ఎవరు ఏమి నాకు చెప్పుకొన్నా నాకొచ్చిన ఇబ్బందేమీ ఉండదు.

వినేవాడు, సమస్యతీర్చేవాడు వేరొకడున్నాడు.

నేను కాదు.

46. దొరబాబు : మానాన్నగారు వొద్దన్నా వినకుండా, ఆయన అనుమతి తీసుకోకుండా తమరి దర్శనానికి వచ్చానండి...

శ్రీసద్గురు : అలా ఎప్పుడూ చేయొద్దు నాయనా! మీ నాన్నగారి మాటను నీవు విననప్పుడు నీ మాటను నేనెట్లా వింటాను?

ఇక్కడ ఔషధం ఇస్తేనే రోగం తగ్గుతుంది.

అక్కడ ఔషధం లేకుండానే రోగం తగ్గుతుంది.

తండ్రిలో గురువును చూడడమే నీకు శ్రేయస్సు.

47. నేను – 'బాబు'

నేను నా చోటులో ఉన్నాను.

'బాబు' ఆయన చోటులో ఉన్నారు.

'బాబు'కు నామరూపాలున్నాయి. పంచేంద్రియాలున్నాయి. వాటి ద్వారా ప్రపంచాన్ని తెలిసికొనే మనస్సు ఉన్నది.

కాని నాకు నామరూపాలు లేవు. పంచేంద్రియాలు లేవు. వాటి ద్వారా ప్రపంచాన్ని తెలిసికొనే మనస్సు లేదు.

నేనున్న చోటు నుండే 'బాబు'ను, ఆయన మనస్సును, తద్వారా ఆయన ప్రపంచాన్ని తెలిసికొంటు ఆ మొత్తానికి సాక్షిగా ఉన్నాను. నేనున్న చోటులో నేనుండకపోవడం వల్ల సాక్షి మాత్రంగా ఉన్న నేను 'బాబు'నై ఇలా ఉన్నాను. ఏం చేస్తాం?

48. గురుసేవ అంటే,

గురువుకు శిష్యుడు చేసేసేవ అనికాదు.

శిష్యుడికి గురువు చేసేసేవ అని అర్థం.

49. మనం చేసే సాధనలు

దేవుణ్ణి పొందడానికి కాదు.

దేవుణ్ణి నమ్మడానికే.

నమ్మిన క్షణమే పొందడం జరుగుతుంది.

50. సుబ్బులు : శ్రీత్యాగరాజస్వామి 'నా జీవధార'...

కీర్తనపాడి చచ్చినవాణ్ణి బ్రతికించారు

పుత్తూరు శివాలయంలో.

ఆయన శిష్యులంతా కలసి ఆ కీర్తన పాడి
త్యాగరాజస్వామిని బ్రతికించుకోలేక
పోయారు...

శ్రీసద్గురు : నిజమే.
త్యాగరాజ స్వామి యొక్క రాముడు (శక్తి) వేరే.
శిష్యుల యొక్క రాముడు (శక్తి) వేరే.

51. ఈ ఆధ్యాత్మికంలో మనం చేయవలసిన మొదటి పని
– మనతలను తీసి ప్రక్కన పెట్టడం.

52. చెప్పబడిన సమాధానాలు ఏవీ సమాధానాలు కానే కావు.

అవి సమాధానం చెప్పడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు మాత్రమే.

53. చెంచురామయ్య : చూడండి స్వామీ!...
ఆ కొట్టువాడి మోసం...
రూపాయికి ఎంత కొద్ది కర్పూరం ఇచ్చాడో...

శ్రీసద్గురు : ఎంత కర్పూరం వెలిగించావో అన్నది
ముఖ్యం కాదు.
ఎంత ఖర్చుపెట్టవో అన్నదే ముఖ్యం.
వాడు చేసింది వాడి ఖాతాలోకి పోతుంది.
నీవు చేసింది నీ ఖాతాలోకి వస్తుంది.

54. బాబు : ప్రాణానికి, చైతన్యానికి తేడా ఏమి?

శ్రీసద్గురు : ప్రాణం లబ్-డబ్ అంటుంది.
చైతన్యం నేను - నేను అంటుంది.

55. నిజాయితీపరుడు, మోసగాడు ఇద్దరూ స్వతంత్రులు కారు.
త్రిమూర్తులతో సహా ప్రతి ఒక్కరు వివశులై ప్రవర్తిస్తున్నారు.

56. ప్రపంచమంతా నీవు దేవుడని అంగీకరించినందు వల్ల
నీవు దేవుడివి కాలేవు.

నీవొక్కడివి 'నేను దేవుడని' అని అంగీకరిస్తే చాలు.
నీవు దేవుడు అవుతావు.
కాదు కాదు. నీవు అంగీకరించకపోయినా సరే దేవుడే నీవు.

57. దాయాలు కొని తెచ్చుకున్నదీ మనమే.
నేలమీద గళ్లు గీసుకున్నదీ మనమే.
చింతగింజలు తెచ్చి అరగదీసుకున్నదీ మనమే
ఆవైపు ఒకరు, ఈ వైపు ఒకరుగా కూర్చుని ఆడేదీ మనమే.
గెలిస్తే సంతోషపడేదీ మనమే.
ఓడితే బాధపడేదీ మనమే.
మన అనుమతి లేకుండా మనకు ఏదీ సంభవించదు.

58. మౌనమే సద్గురు స్వరూపం.
సద్గురు సన్నిధిని అనుభవించాలంటే మౌనంగా ఉండు
సరిపోతుంది.

59. సుబ్బు : ఆనందంగా ఉండాలంటే ఏమి చేయాలి?

శ్రీసద్గురు : ఏమీ చేయొద్దు.

నీవు ఏమి చేసినా సరే అది నిశ్చలంగా ఉన్న
నీటిలో రాయి వేయడమే

60. రమణ భగవాన్‌కు జయంతి, ఆరాధన ఉత్సవాలను చేసేవారికి భగవాన్ అర్థం కానట్లే.

61. మనసును జయించడానికి దానితో నువ్వేమీ కత్తియుద్ధం చేయనక్కర్లేదు. మనసుతో ఈ ఒక్కమాట చెప్పు చాలు-

"ఓ మనసా! సాక్షాత్తు నీవు ఆత్మ స్వరూపానివే"

62. పాలు, నీరు రెండూ ద్రవపదార్థాలే.

పాలు నీటిలో కలిసినా, నీరు పాలలో కలిసినా ఒకేవిధంగా ఉంటాయి. ఉన్నప్పటికీ పాలలో నీరు విడిగా కలిపిన నీటితో కలియదు.

ఈశ్వరుడు, జగదీశ్వరుడు ఇద్దరూ ఒక్కటే.

ఈశ్వరుడు జగద్వ్యాపకుడుగా ఉన్నా, జగత్తు ఈశ్వరాత్మకంగా ఉన్నా ఈశ్వరునిలోని జగత్తు ఈశ్వరాత్మకంగా ఉన్న జగత్తుతో కలియదు.

అంటే ఈశ్వరునిలో జగత్తు ఉంటుంది. జగత్తులో ఈశ్వరుండడు.

పాలలో నీరుంటుంది. కాని నీటిలో పాలు ఉండనట్లు.

63. 'సుఖి' అంటే దుఃఖము లేనివాడు. అనిమాత్రమేకాదు. సుఖ దుఃఖములు రెండూ లేనివాడే నిజమైన సుఖి.

64. ఇప్పటి వఱకు ఈశ్వరుని గూర్చి అన్నవీ, విన్నవీ, చూసినవీ, చేసినవీ. అనుకొన్నవీ అన్నీ ఆయనను చేరుమారము నుండి

తప్పించుటకే ఆయన నుండి దూరమొనర్చుటకే దారి తీయుచున్నవి.

65. మౌనం అనేది ఒకరిచేత అవలంబింపబడేది కాదు.

నామ రూపాలను కలిగి ఉండడమే మౌనానికి ప్రధానమైన ఆటంకం.

66. జీవుడు తనువు ద్వారా దేవుణ్ణి చూడడం సాధన.

ఆ తనువు ద్వారానే దేవుడు జీవుణ్ణి చూడడం సిద్ధి.

మొదటి దానిలో జీవుడు ద్రష్ట.

దేవుడు దృశ్యం.

రెండవ దానిలో దేవుడు ద్రష్ట.

జీవుడు దృశ్యం.

జీవుడు తననే తనువు ద్వారా దేవునిగా చూస్తాడు.

దేవుడు తననే ఆ తనువు ద్వారానే జీవునిగా చూస్తాడు.

67. ధర్మం ఓడిపోతున్నది అధర్మమే గెలుస్తున్నది అన్న విచారం అవసరం లేదు.

ఏది గెలుస్తుందో అదే ధర్మం. ఏది ఓడిపోతోందో అది అధర్మం.

వేరే ప్రమాణం అవసరం లేదు.

68. భక్తుడు భగవంతునిలో కలిసిపోవడం అంటే,

ఓ పేదవాడు ధనవంతుడైతే ఆపేదవాడు ధనవంతునిలో కలిసి పోవడం లాంటిది.

ఓ బ్రహ్మచారి వివాతుడైతే ఆ బ్రహ్మచారి వివాహితునిలో కలిసిపోవడం లాంటిది.

69. ఒక్కడిగా కనిపించేతాను నిజానికి ఉన్నది మూడు 'తాను'లు-

1. ప్రపంచానికి తెలిసిన తాను.

2. తనకు మాత్రమే తెలిసిన తాను.

3. తనకు కూడా తెలియని తాను.

70. సంపన్నత్వం అనేది ఒక స్థితి.
దారిద్ర్యం అనేది మరొక స్థితి.
సంపద లేకపోవడం దారిద్ర్యం కాదు.
సంపద ఉన్నా ఒకడు దరిద్రుడిగానే ఉంటాడు.
సంపద లేకున్నా మరొకడు సుఖంగానే ఉంటాడు.
లేకపోవడం దరిద్రం కాదు.
లేదు అనుకోవడమే దరిద్రం.

71. మన ఈ సత్సంగం చరిత్రకు ఎక్కకపోవచ్చు.
కాని ఇది అంతకంటే గొప్పది.

72. అమృతుడు అంటే, చావు లేనివాడు అనికాదు.

పుట్టుక లేనివాడు.

73. 'బాబు'కు శ్రీసద్గురు దేవులవారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపదేశము–

"బాబుతో ఉండు.

బాబుగా ఉండొద్దు."

74. దేవుని కోసం చేసేదంతా దేవుని కోసం కాదు. తన కోసమే.

రోగి ఔషధం పుచ్చుకునేది వైద్యుని కోసమా?

75. పట్టెయ్య : గురువు గారూ!

మీతో కలిసి అరుణగిరి ప్రదక్షిణం చేయాలని ఉంది.

శ్రీసద్గురు : అరుణగిరియే నా చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తోంది.

76. కుమార స్వామి : గురువుగారూ!

నా స్నేహితుడు బత్తెయ్య చనిపోయాడు...

శ్రీసద్గురు : మనం మాత్రం బ్రతికున్నామా? కుమారస్వామీ...

77. పరమాత్ముడనే త్రాసులో ఏ వైపు ఏ వస్తువేసినా సమంగా తూగుతాయి.

78. ప్రతిధ్వనికి ధ్వనియే కారణం.

ప్రతినిధికి నిధియే కారణం.

ప్రత్యక్షానికి అక్షమే కారణం.

79. మీరు ముక్తి పొందలేదనుకొంటే, సత్సంగంలో మీరు కూర్చున్న చాపకు కూడా అవమానమే.

80. ఉన్నది పోదు.

లేనిది రాదు.

81. సద్గురువులు అనేవాళ్లు మూడు రకాలుగా ఉంటారు.

1. సద్గురువులు అంటే ఇలా ఉండాలి అన్నట్టుగా ఉండేవాళ్లు కొందరు.

2. సద్గురువులు అంటే ఇలా ఉండకూడదు అని అనిపించే విధంగా ఉన్నవాళ్లు మరికొందరు.

3. సద్గురువులు అనేవాళ్లు ఎలా అయినా ఉండొచ్చు. అని అనిపించేవాళ్లు మిగతా అందరు.

82. ఆకలినే తినాలి.

దాహన్నే త్రాగాలి.

83. వీరబాబు : గురువుగారూ! అరుణగిరి ప్రదక్షిణం చేయడానికి పౌర్ణమి ఘడియలు ఎప్పుడున్నాయో చెబుతారా...

శ్రీసద్గురు : నీవెప్పుడు గిరి ప్రదక్షిణం చేస్తావో అప్పుడే పౌర్ణమి.

84. పునాది – తాను (బాబు)

పునాదిపై ఉన్న భవనం – ప్రపంచం.

పునాదికి ఆధారంగా ఉన్న భూమి – దైవం.

85. అత్యంత ప్రాచీనమైనది అత్యంత నవీనమైనదే.
అత్యంత నవీనమైనది అత్యంత ప్రాచీనమైనదే
ఇవి రెండూ ఒక రేఖను స్పృశిస్తుంటాయి.
ఆ రేఖే నేను.

86. ఉండేది ఒకలోకమే.
ఒకడికి ఇహలోకంగా కనిపిస్తుంది.
మరొకడికి పరలోకంగా కనిపిస్తుంది.

87. సుబ్రహ్మణ్యస్వామి పరమేశ్వరుని చెవిలో పరమరహస్యమైన ఓంకారస్వరూపాన్ని గురించి ఇలా చెప్పారు–
జీవ జగత్ జగదీశ్వరుని లో – వెలి నిండి,
లో–వెలి లేక ఉన్నదేదో అదే – ఓం.

88. భక్తురాలు : నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైక అమృతత్వ మానశుః అని శ్రుతి వాక్యం....
త్యాగం ఎట్లా చేయడం?

శ్రీసద్గురు : నీదంటూ ఏదన్నా ఉన్నదా? ముందు తేల్చు.
తర్వాత దానిని ఎట్లా త్యాగం చేయాలనేది తరువాత ఆలోచిద్దాం.

89. పాము కాటేస్తే జీవి చనిపోతుంది.
ఆధ్యాత్మికంలో పాము కాటేస్తే పామే చనిపోతుంది.

తుపాకీ కాలిస్తే ఎదురుగా ఉన్నది పేలిపోతుంది.
ఆధ్యాత్మికంలో తుపాకీ కాలిస్తే తుపాకే పేలిపోతుంది.

మనిషి సాధన వలన దేనినయినా పొందుతాడు.
ఆధ్యాత్మికంలో సాధన వలన తననే పోగొట్టుకుంటాడు.

90. నదికి లక్ష్యం సముద్రం.
అని అనిపిస్తుంది.
కాని నదికి లక్ష్యం ప్రవహించడమే.

జీవిత లక్ష్యం జీవించడమే.

91. మనం దేవుణ్ణి వెదకేది ఎక్కడ ఉన్నాడో అని కాదు. దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడనేది మనకు కచ్చితంగా తెలిసి, అక్కడకు వెళ్లకుండా జాగ్రత్త పడుతున్నాము.

ఎందుకంటే, భగవంతుడు దొరికితే తన ఉనికినే కోల్పోతామని భయం.

నిజానికి పావలా పోగొట్టుకుని రూపాయిని పొందడం అని తెలుసుకోలేకపోతున్నాము.

92. ఏ క్షణాన్నైనా మన ఆధ్యాత్మిక సమస్య తీరడానికి అవకాశం ఉంది కానీ అలా తీరడం మనకే ఇష్టం లేదు.

తీట ఉండాలి, గోక్కుంటూ ఆనందించాలి. తీట పోగొట్టుకోవడానికి ఇష్టపడం.

93. స్కేలుతో కరెక్ట్‌గానే కొలుస్తున్నాము. అయినా తప్పు వస్తోంది. కారణమేమని పరిశీలిస్తే స్కేలు తయారీలోనే ఇంచి తక్కువ చేసి ఉన్నారు.

అట్లే 'బాబు' చేసే సాధన ఎందుకు సఫలం కావడం లేదంటే, 'నేను బాబు' అన్న దేహాత్మ భావమే ఆ పొరబాటు.

94. కాశీ విశ్వేశ్వరుణ్ణి దర్శించడానికి బయలుదేరే చోటులోనే నీవు కాశీ విశ్వేశ్వరుణ్ణి దర్శించి ఉంటేగాని కాశీలో నీకు విశ్వేశ్వరుడు దర్శనం కాడు.

95. ఇప్పటి వఱకు ప్రపంచం దైవాన్నిగాని, దైవం ప్రపంచాన్ని గాని చూసిందే లేదు. ఒకవేళ అట్లా చూసినట్టు చరిత్ర ఉన్నా చూసింది తననే.

96. 'కుటుంబం' అనే చిన్న యూనిట్‌కి నీవు పరిపూర్ణంగా న్యాయం చేయగలిగితే చాలు. విశ్వకుటుంబాని కంతటికీ నీవు న్యాయం చేసినవాడివే అవుతావు.

97. ఒకడు ఒకనిలో జ్ఞానాన్ని చూస్తే ఆ జ్ఞానం చూచేవానిదే.

ఒకడు ఒకనిలో అజ్ఞానాన్ని చూస్తే ఆ అజ్ఞానం చూచేవానిదే.

98. నేను పాపిని అని భగవంతుణ్ణి కొలవడం కంటే కొలవకపోవడమే మేలు.

నేను పాపిని అని భగవంతుణ్ణి కొలిస్తే భగవంతుణ్ణి అంతకంటే అవమాన పరచడం మరొకటి లేదు.

99. ఆది – 'మొదలు'కు మునుపు
శేషం – 'తుది'కి తర్వాత ఉన్నదేదో అదే ఆదిశేషుడు.
దానిపై పవళించి (సర్వవ్యాపకమై) ఉన్నవాడెవడో వాడే మహా విష్ణువు.

100. ప్రశ్న ఎప్పుడూ విడిగా పుట్టదు. సమాధానంలో నుంచే ప్రశ్న పుడుతుంది. ప్రశ్న అర్థమైతే అదే సమాధానం అవుతుంది.

ప్రశ్న – పండు, సమాధానము – బీజము.
ప్రతి ప్రశ్న గర్భములో సమాధానము బీజరూపంలో ఉంటుంది.
అర్థం కాక అనుభవంలోకి రాని సమాధానమే ప్రశ్న.
అర్థం అయ్యి అనుభవంలోకి వచ్చిన ప్రశ్నే సమాధానము.

101. భూమి ఆకాశంలో తిరుగుతోంది అన్న విషయం జ్ఞప్తిలో ఉన్నవాడు భూమ్మీద నిశ్చలంగా కూర్చుని ఉన్నా వాడు ఆకాశ యానం చేస్తున్నవాడే.

మబ్బుల్లోంచి రాలే ప్రతి చినుకూ సముద్రం నుండి వచ్చిన నీటిబిందువే అన్న విషయం జ్ఞప్తిలో ఉన్నవాడు సముద్రాన్ని చూడని వాడైనా వాడు సముద్ర స్నానం చేసినవాడే.

ఉన్నది దేవుడొక్కడే. ఉన్న సకలము దేవునిలోనే ఉన్నది. అన్న విషయం జ్ఞప్తిలో ఉన్నవాడు సంసారంలో ఉన్నా వాడు దేవునిలో ఉన్నవాడే.

102. నిశ్చలాకాశంలో భూమి తిరగడం అద్భుతం. తిరుగుతున్న భూమ్మీద మనం స్థిరంగా ఉండడం మరో అద్భుతం.

అద్భుతంలోనే మనం సదా జీవిస్తూ ఇంకా అద్భుతాల్ని చూడాలని కోరడం ఎందుకు? కన్నుపెట్టి చూడాలేగాని దైవమహిమ కానిది ఏదీ లేదు.

103. చేయి అన్నాన్ని ముద్దచేసి నోట్లో పెడుతుంది. నోరు తింటుంది. జీర్ణమైన ఆహారం వల్ల తయారైన శక్తి తిరిగి 'చేయి'కి అందుంతుంది. అంటే పరోక్షంగా 'చేయి' కూడా తిన్నట్లే.

ఇతరులకివ్వడమంటే, పరోక్షంగా తనకు తాను ఇచ్చుకోవడమే.

104. ఒక యంత్రంలో కదిలే భాగాలూ ఉంటాయి. ఆ భాగాలకు ఆధారంగా కొన్ని కదలని భాగాలూ ఉంటాయి. యంత్రం సక్రమంగా నడవాలంటే, ఈ రెండు రకాలైన భాగాలూ అవసరమే.

అలాగే స్వాతంత్ర్యం పోరాటంలో గాంధీ పని చేసే భాగం అయితే, శ్రీరమణులు కదలక ఉండే భాగం. దేశానికి ఈ ఇద్దరి ఉనికీ అవసరమే.

105. ఎవనికి పాపము, తాపము, దైన్యము ఉండవో వాడే దేవుడు.

106. 'ఆత్మయే నేను' అన్న నిజాన్ని నీ చేత చెప్పించేవఱకు ఆత్మ చేసే విచారణయే ఆత్మ విచారణ.

107. ఇది నేను, అది నేను కాదు అనే వ్యవహార స్థితి నాకు ఉన్నదంటే, ఆ స్థితి అహంకారము.

అట్టి అవసరము, అవకాశము లేని స్థితిలో నేనుంటే అది అహం స్వరూపము.

'నాది' ఉన్న నేను నేను కాదు.

'నాది' లేని నేను నేను నేను.

108. వేద ఋషుల నుండి రమణమహర్షి వఅకు లోకానికి వారు ఏమి చెప్పదలచుకున్నారో చివరకు అది చెప్పలేకనే పోయారు.

– శివుడే సర్వము –

జ్ఞాన ప్రసూనాలు - 5

1. గురువు

తనను తాను చూసుకునే అద్దం - శిష్యుడు.

శిష్యుడు

తనను తాను చూసుకునే అద్దం - గురువు.

2. అంతః కరణము భగవంతుని అంతు తేల్చబోయి సాగరమున దుమికిన ఉప్పు కల్లయినది.

3. పాలు త్రాగడం వలన మరణం రాదు.
అందులో విషం కలిపి త్రాగడం వలన మరణిస్తారు.

కర్మాచరణం వలన బంధం కలుగదు.
కర్తృత్వభావన వలన బంధం కలుగుతుంది.

4. శ్వాసే - వేదం.
శ్వాస ఆగితే - వేదాంతం.

5. 'నేను' అనేది సర్వనామం కాదు.
ప్రతి ఒక్కరి ఆదినామం అది.

6. ఓం కారానికి నిజమైన అర్థం
'నేనున్నాను' అని.

7. 'సత్యము' అనేక సత్యాలను ఆవిష్కరిస్తుంది.
ఈ అనేక సత్యాలు 'సత్యాన్ని' ఆవిష్కరించలేవు.

'జ్ఞానము' అనేక జ్ఞానములను ఆవిష్కరిస్తుంది.
ఈ అనేక జ్ఞానాలు 'జ్ఞానాన్ని' ఆవిష్కరించలేవు.

'నేను' అనేక నేనులను ఆవిష్కరిస్తుంది.
ఈ అనేక నేనులు 'నేను'ను ఆవిష్కరించలేవు.

8. విధి అన్నా

ప్రారబ్ధం అన్నా

పురుషకారం అన్నా

ఇవన్నీ 'ఈశ్వరనియతి'కి

ఉన్న మారుపేర్లే.

9. కార్యం ఎప్పుడూ కారణాన్ని విశ్లేంచలేదు.

10. మోక్షాన్ని ఒకడిచ్చేది కాదు.

మరొకడు తీసుకునేదీ కాదు.

ఆకాశాన్ని ఒకడు రాసిచ్చేది

మరొకడు పట్టుకెళ్లేది ఏముంది?

11. అవిశ్వాసియే సాధన చేస్తాడు.
విశ్వాసి ఊరక ఉంటాడు.

12. మన సమస్యలకు కారణం మనస్సే.
పరిస్థితులు కావు.

13. ‘ఒకటి’ అని నిర్వచించడం కూడా ద్వైతమే.
ఊరక ఉండడమే అద్వైతము.

14. “నా”లోనిది ఈ ప్రపంచం.
“నా” ఒక్కనిదే ఈ ప్రపంచం.
“నేనే” ఈ ప్రపంచం.

15. ఏ ‘నేను’లో నుంచి బాబు వచ్చాడో
ఆ ‘నేను’ – సజీవమైనది.
బాబులో నుంచి వచ్చిన ‘నేను’ నిర్జీవమైనది.

16. కావాలి – వద్దు
ఈ రెంటినీ వదిలినవాడే
నిజమైన విరాగి.

17. భగవంతుణ్ణి నమ్మినందుకు గుర్తు ఏమంటే
భగవంతుణ్ణి ఏమీ కోరకపోవడమే.

18. నేను ఉంటేనే
సకలమూ ఉంటోంది.
కాబట్టి నేనే సకలము.

19. తురీయం అనేది
వ్యక్తి యొక్క అనుభవం కాదు.
తురీయం యొక్క అనుభవమే వ్యక్తి.

20. ఏకవస్తువుగా తన్నెఱిగి ఆనందించుటయే యోగం.

21. సముద్రంలో కుండ ఉంది.

నాలో నీవున్నావు
"నీలో" నేనున్నాను
అని కుండ (జీవుడు) అనడం – సాధన.

"నాలో" నీవున్నావు
నీలో నేనున్నాను
అని సముద్రం (దేవుడు) ఉండడం – సిద్ధి.

22. సత్సంగం అంటే
ఉన్నది ఉన్నదేగాని
ఉన్నట్లు ఉన్నది ఉన్నది కాదని
జ్ఞప్తి కలిగి ఉండడం.

23. ఏం దర్శనం అయ్యింది అనేది ముఖ్యం కాదు.

దర్శించేవాడు ఎవడు అనేదే ముఖ్యం.

24. ప్రజలు,

పరిపాలన,

చక్రవర్తి

లేనిదే

ఆత్మ సామ్రాజ్యము.

25. జ్ఞాన మంత్రము–

"నేను అంతరిక్షానికి అవకాశమై ఉన్నాను"

26. నా చేత అనుభవించబడే సత్యాలు అనేకం.

నేను అనుభవించే సత్యం ఒక్కటే.

27. అనాథ అంటే

తనకు వేఱొకడు నాథుడు

ఉండవలసిన అవసరం గాని,

అవకాశం గాని లేనివాడు.

28. భగవత్సాక్షాత్కారం అంటే

సాక్షాత్తు తానే భగవంతుడు

అని తెలియడం.

29. ఉన్నదానిని 'ఉన్నది' అని ఉన్నవాడు సంపన్నుడు.

ఉన్నదానిని 'లేదు' అని ఉన్నవాడు దరిద్రుడు.

ఉన్న సంపన్నుడు – దేవుడు.

ఉన్న దరిద్రుడు – జీవుడు.

30. ఆశ్రమాన్ని ఆశ్రయించుకుని భగవాన్ ఉండలేదు.

భగవాన్‌ను ఆశ్రయించుకుని ఆశ్రమం ఉండినది.

31. తులసి చెట్టు మీద కాకులు వాలవు.

పసి మనసుల మీద విషయాలు వాలవు.

32. యధార్ధత యొక్క
సూక్ష్మరూపమే భావము.

భావము యొక్క
స్థూల రూపమే యధార్ధత.

33. ఉన్నదానికి సమస్య లేదు.
సమస్య ఉన్నదానికి ఉనికి లేదు.

34. దేవుడు ఒక్కడే అంటే,

"ఒకటి" అనేదే దేవుడు అని అర్థం.

ఆ "ఒకటి" రెండు లేని ఒకటి.

35. వ్యక్తిగా ఉన్నంత వఱకు ముక్తిలేదు.

ముక్తిలో వ్యక్తి ఉండదు.

ఇక ముక్తి ఎవడికి?

36. నా దేహంలో ఉన్న
సర్వరూపాలు
సర్వ నామాలు
నేనే అయినట్లు

జగత్తులో ఉన్న

సర్వరూపాలు
సర్వనామాలు
"నేనే" (భగవంతుడే)

37. జ్ఞానికి జీవితమొక అభినయం.
అన్యులకది అనుభవం.

38. స్మరణ యొక్క ఫలం ఏమంటే
స్మరింపబడేది తానే అని ఎరగడం.

39. ఆదర్శం అనేది
ఉన్నట్లు కనిపించే 'లేనిది'

40. వ్యక్తికి సంబంధించిన
నేను – నాది అన్నవి కలిపి
అది భగవంతునికి 'నాది' అవుతుంది.

అట్టి 'నాది' – శక్తి (పార్వతి).
అట్టి 'నాది'ని కలిగిన 'నేను' – శివుడు.

41. నేను ఎవడను? అని క్వశ్చన్ మార్కు పెడితే ప్రశ్న.
నేనెవడను. అని ఫుల్‌స్టాప్ పెడితే సమాధానం.

42. ప్రతి ఒక్కడూ అవధూతయే.
ప్రతి ఒక్కడూ తన దేహాన్ని సైతం వదిలి వెళ్లిపోతున్నాడు కదా!

43. కనబడని తల్లి కోసం పిల్లవాడు ఏడుస్తుంటే,
చాక్లెట్ ఇచ్చి మభ్యపెట్టినట్లు

మనుష్యుడు గమ్యం తెలియక ఏడుస్తుంటే,
ఋషులు వేదాలను ఇచ్చి మభ్యపెట్టారు.

వాటిని కూడా కాదని త్రోసివేసి ఏడిస్తే
భగవంతుడు దొరుకుతాడు.

44. అనంత వస్తువును
ఎలా పొందడం?
ఎలా పోగొట్టకోవడం?

45. ప్రతి యుగంలోనూ నాలుగు యుగాల మనుషులూ ఉంటారు.

46. ఏదైనా విషపామును చంపేటప్పుడు గమనించండి. దాని తోకలో కదలిక ఆగేంతవరకు అలా కొడుతూనే ఉంటారు.

అలాగే వ్యక్తిలో అహంకారపు కదలిక ఉన్నంతవఱకు ప్రకృతి చేతిలో అలా బాధింపబడుతూనే ఉంటాడు.

47. దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షం చేసుకునే ప్రయత్నం – సాధన.
ప్రత్యక్షమే దేవుడు అని ఉండడం – సిద్ధి.

48. పరమాత్మ ఎలా ఉంటుంది?
నిస్తరంగ జలధి వలె
అంతరాత్మ ఎలా ఉంటుంది?
నివాత దీప కళికవలె.

49. పిల్లవాడికి చదువు రాలేదంటే
టీచర్‌కు అవమానం.

రోగికి జబ్బు నయం కాలేదంటే
డాక్టర్‌కు అవమానం.

జీవునికి ముక్తి కలుగలదంటే
దేవునికి అవమానం.

50. తనయుడైనందుకు తండ్రిని మించవలె
శిష్యుడైనందుకు గురువును మించవలె
భక్తుడైనందుకు భగవానుని మించవలె
అదే కదావారికి ఆనందము.

51. మునిస్వామి : అందరూ రమణ మహర్షుల్లా అయిపోతే
లోకం జరిగేదెట్లా?
శ్రీసద్గురు : అందరి సంగతి వదిలేయ్!
ముందు నువ్వు అవ్వు చూద్దాం....

52. సద్గురు నివాసమే దివ్య క్షేత్రం
సద్గురు దర్శనమే సర్వదేవతా దర్శనం
సద్గురు పాదస్పర్శే సకల తీర్థ స్నానం
సద్గురు సన్నిధే సర్వ సంశయ నివారణం
సద్గురు చూపే సర్వపాపహరణం
సద్గురు వాక్కే సకల శాస్త్ర సారం
సద్గురు నామ స్మరణే మధురాతి మధురం
సద్గురు సత్సంగమే మోక్షప్రదాయికం
సద్గురు ఉనికే లోకానికి ఆశీర్వాదం.

53. ప్రారబ్ధం పలు విధములు –
అందులో ఒకడు పుస్తకాలు వ్రాయడం,
మరొకడు వాటిని చదివి బుర్ర బద్దలు చేసుకోవడం.

54. కనబడేది కనబడనప్పుడే కనవలసిన దానిని నీవు కనినట్టు.

55. సముద్రంలో కలిసే వఱకు నదికి ఒడిదుడుకులతో కూడిన ప్రవాహం ఉన్నట్లు
దేవునిలో కలిసేవఱకు జీవునికి సుఖదుఃఖ రూపముతో కూడిన సంసారం ఉంటుంది.

56. 'నాకేమీ తెలియదు'
అని ఉండడం కన్నా
పరమశాంతికి కారకమైన విషయం మరొకటి లేనేలేదు.

57. ప్రతి బోధ ప్రపంచానికి బాధ అయ్యింది.
బాధ లేని బోధను ఒకే ఒక్కడు చేశాడు.
అతడే శ్రీ దక్షిణామూర్తి.

58. జీవితమంటే,
తత్కాలికంగా తనతో తనకున్న ఎడబాటు శాశ్వతం కావడం.
తత్కాలికంగా తనతో తనకున్న కలయిక శాశ్వతం కావడం.

59. బహువచనం లేని పదాలు –
1. భగవంతుడు **2.** జ్ఞాని
3. ఆత్మ **4.** సద్గురువు

60. పట్టెయ్య : గురువుగారూ!
'స్వస్తి వచనం' ప్రసాదించండి.

శ్రీసద్గురు : నేనున్న చోట నీవుంటావు.
నీవున్న చోట నేనుంటాను.

61. 'నేను దేహిని' అనుకోవడం కంటే మూఢ విశ్వాసం మరొకటి లేదు.

62. దేవుడు నిద్ర నుండి లేపితేనే మేలుకునే మనం దేవుణ్ణి నిద్ర లేపడానికి సుప్రభాతం పాడుతున్నాము. ఇది విచిత్రంగా లేదూ!...

63. దేవతలు మనుష్యులను చూసి ఈర్ష్య పడే వాటిల్లో 'చావు' ఒకటి.

64. ఇహపరాలలో భూత వర్తమాన భవిష్యత్తులలో జరిగినట్లున్న, జరుగుతున్నట్లున్న, జరుగునున్నట్లున్న సకలమూ నాలో ('నేను'లో) జరిగినట్లు, జరుగుతున్నట్లు జరుగునున్నట్లు ఉన్నది.

65. తెలుసుకుంటే మంచిది అని ఉన్నవాడు విజ్ఞాని.
తెలియకుంటే మంచిది అని ఉన్నవాడు జ్ఞాని.

66. ప్రశ్న : ఎవడు నమస్కార యోగ్యుడు?
తాత : 'నాకు బాధలు లేవు' అని ఎవడైనా అంటే వాడే
నమస్కార యోగ్యుడు.

67. పరబ్రహ్మాన్ని గుఱించి వాగి వాగి ఇక వాగడానికి
అవకాశము లేక వేదాలు మౌనం వహించాయి.
ఆ మౌనమే వేద హృదయం.

68. కడవలతో ఊరినంతటినీ కడిగి శుభ్రం చేయడం సాధ్యమా?

అదే కుంభ వర్షం కురిస్తే?
క్షణాల్లో ఊరంతా శుభ్రమౌతుంది.

ఎవరెన్ని సత్కార్యాలు ఆచరించినా
అది జ్ఞాని యొక్క ఉనికికి సాటిరాదు.

జ్ఞాని ఆగమనం కుంభ వర్షం లాంటిది. వారి రాకతో లోకం ధన్యత పొందుతుంది.

69. "నీ జోలికి నేను రాను. నా జోలికి నీవు రావొద్దు"
అన్న మాటకు అర్థమేమంటే,
మన జోలిలో ఏముందోనని ఎదుట వానికి, ఎదుటవారి జోలిలో ఏముందోనని మనకు అత్యుత్సాహం సహజంగానే ఉంటుంది.
అది కూడదని భావము.

70. శివుడు అనుభవంలోకి వస్తే
ఇక శివరాత్రి కానిరోజంటూ ఉండదు.

సుబ్రహ్మణ్యుడు అనుభవంలోకి వస్తే
ఇక ఆడి కృత్తిక కానిరోజంటూ ఉండదు.

గురువు అనుభవంలోకి వస్తే
ఇక గురు పౌర్ణమి కాని రోజంటూ ఉండదు.

71. భగవంతుడు ఎవడో తెలిస్తే
నేను ఎవడనో తెలిసిపోతుంది.
ఇది భక్తి మార్గం.

నేను ఎవడనో తెలిస్తే
భగవంతుడు ఎవడో తెలిసిపోతుంది.
ఇది జ్ఞాన మార్గం.

72. నీటిలో
తెలిసిపడినా
తెలియకపడినా
తడిసి పోతావు.

దేవుణ్ణి
తెలిసి తలచినా
తెలియక తలచినా
తరించిపోతావు.

73. ప్రపంచానికి మాయ దేవుడే.
దేవుడికి మాయ ప్రపంచమే.

74. మన ప్రతి ఒక్కని
'జీవిత నౌక' కు

చిల్లుపడే ఉన్నది.
మునుగుతూనే ఉన్నది.

75. ధనము కొఱకు
సుఖము కొఱకు
దైవాన్ని జపించకు.

ధనం కావాలంటే ధనాన్ని జపించు.
సుఖం కావాలంటే సుఖాన్ని జపించు.
దైవం కావాలంటే దైవాన్ని జపించు.

76. పదో తరగతి పదిసార్లు చదివాడంటే గొప్పేముంది?
వాడు మొద్దుగాడే.

ఓ ఋషి వందేళ్ళు తపస్సు చేశాడంటే గొప్పేముంది?
వాడు మొద్దుగాడే.

77. తాను వెదకే దేవుడు
తనలోనే ఉన్నాడు
తానుగానే ఉన్నాడు.

78. భగవంతునికి నీవు ఏమిచ్చావు అన్నది ముఖ్యం కాదు.

నీతో సహా నీకు ఉన్నదంతా ఇచ్చావా అన్నదే ముఖ్యం.

79. 'నాది' ఉన్న నేనుగా ఉండడం
పరధర్మం.

'నాది' లేని నేనుగా ఉండడం
స్వధర్మం.

80. ఏక కాలంలో దైవం, ప్రపంచం
ఉనికి కలిగి ఉండవు.

దైవం 'ఉన్నది' అంటే,
ప్రపంచం 'ఉన్నట్లున్నది' అవుతుంది.

ప్రపంచం 'ఉన్నది' అంటే
దైవం 'ఉన్నట్లున్నది' అవుతుంది.

81. నీ ప్రశ్న నిజమైనప్పుడు
సమాధానం దొరికి తీరుతుంది.
అందుకు సద్గురువూ అవసరం లేదు.
సద్గ్రంథాలూ అవసరం లేదు.

ఆ సమాధానం

మాటలు రాని పసిబాలుడి ద్వారా కూడా తెలియబడవచ్చు.

నిరక్షరాస్యుడైన గొడ్లకాపరి నోటా పలుకబడవచ్చు.

82. నీకు ఏ పరిస్థితి తటస్థించినా సరే
'అందుకు నేను అర్హుడనే' అని ఉండు.

83. నీవు, నీవు అనుభవిస్తున్న జగత్తు నా నుండి వెలువడినట్లు
ఉన్నప్పుడు నాకు భిన్నంగా ఉన్నట్లు ఉంటుంది.
నాలో కలిసిపోయి నట్లున్నప్పుడు నేను నేనుగానే ఉంటుంది.

84. ఒకటి, సున్న లేని
గణిత శాస్త్రమే భగవంతుడు.

85. తన నెత్తినే బాంబు పెట్టుకుని ప్రయోగించుకోవడమంత భయంకరమైనది శ్రీసద్గురు సన్నిధి.

86. కళ కళాకారునిలో పుట్టదు.
కళ ఎవని ద్వారా వ్యక్తమౌతుందో వానికి కళాకారుడు అనిపేరు.

జ్ఞానం జ్ఞానిలో పుట్టదు.
జ్ఞానం ఎవని ద్వారా వ్యక్తమౌతుందో వానికి జ్ఞాని అనిపేరు.

87. జ్ఞానం శక్తి రూపంగా ఉన్నప్పుడు అది జగత్తు.
జగత్తు జ్ఞానరూపంగా ఉన్నప్పుడు అది దైవం.

88. శ్రీ రమణులు చెప్పింది –
ఆత్మను పొందు అని కాదు.
ఆత్మగా ఉండు అని.

89. ఆత్మానుభవం అంటే
'బాబు' ఆత్మను అనుభవించడం కాదు.
ఆత్మ 'బాబు'ను అనుభవించడం.

90. అడ్మిట్ అయ్యేవరకే పేషంట్ బాధ్యత. తర్వాత బాధ్యత వైద్యునిదే.

శరణాగతి అయ్యేవరకే భక్తుని బాధ్యత. తర్వాత బాధ్యత దేవునిదే.

91. పచ్చి కట్టె అయినాసరే మండే కట్టెల ప్రక్కనే ఉన్నట్లయితే కొంత కాలానికి అది ఎండు కట్టెగా అయిపోతుంది.

అట్లే ఎంతటి మూఢుడయినా సరే సద్గురు సన్నిధిలో గడుపుతూ ఉన్నట్లయితే కొంత కాలానికి జ్ఞాన సిద్ధిని పొందగలడు.

92. భగవంతుడు అందరికీ సులభుడు కాడు.
సులభుడు అనుకున్నవానికి మాత్రమే సులభుడు.

93. ఏదో ఒక జబ్బుతో డాక్టరు వద్దకు వెళ్లడం వేఱు.
డాక్టరు కోసమే ఓ స్నేహితునిగా డాక్టరు వద్దకు వెళ్లడం వేఱు.

ఏదో ఒక అవసరంతో భగవంతుణ్ణి కొలవడం వేఱు.
భగవంతుని కోసమే భగవంతుణ్ణి కొలవడం వేఱు.

94. ధనవంతుడూ వేళకు తింటాడు
ముష్టివాడూ వేళకు తింటాడు.

తేడా ఏమంటే,
ధనవంతుడు కోరింది తింటాడు.
ముష్టివాడు వేసింది తింటాడు.

కోరింది తినేవాడు – కర్మయోగి.
వేసింది తినేవాడు – భక్తియోగి.

95. సమస్యకు స్వతఃగా ప్రాణం లేదు.
దానికి ప్రాణం పోసేది నువ్వే.

96. తననే ఇన్ని రూపాలతో
తాను కొలుస్తూ ఉండేది.

97. పొందలేదు - పొందాలి

అని సత్సంగానికి రాకండి.

పొందే ఉన్నాము అని రండి.

98. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక సూక్తి ఆలోచింపచేయదు.

ఆలోచన లేకుండా చేస్తుంది.

99. మన అవసరాలకు భగవంతుడు అని కాకుండా,

భగవంతుడే మన అవసరంగా ఉండాలి.

100. ఒకనికి ఇద్దరు తండ్రులు ఉండడం అసంభవం.

ఇద్దరికి ఒకే దేవుడు ఉండడం అసంభవం.

101. 'ఒకటి' అని అంకె వ్రాసి

దాని వైపే చూస్తుండండి.

కాసేపటికి అది వేదాంతం

బోధించడం ప్రారంభిస్తుంది.

102. ఎవరిని చూచి మనసు చలించి శుద్దోదన తనయుడు బుద్ధుడైనాడో, నిర్వాణం పొందేక అటువంటి వారిని చూచినా కూడా అతని మనసు చలించలేదు.

మార్పు కలిగింది బుద్ధునిలోనే. లోకంలో కాదు.

103. పంచదార జీరాలో

రసగుల్లాలు ఉన్నట్లు

పరమాత్మ స్వరూపంలో
సకల జీవులూ ఉన్నాయి.

104. తన లోపల భగవంతుడు
గీతను అందిస్తూ ఉంటే

బయట కృష్ణుడు అర్జునుడికి
బోధిస్తూ వచ్చాడు.

అందుకే అది 'భగవద్గీత' అయ్యింది.
'కృష్ణగీత' అని ఎవరూ అనలేదు.

105. దేహం మీద చిన్న గుల్ల లేచినా మన మనస్సులో ఉన్న లోపం యొక్క ప్రకటిత రూపమే.

ఫిల్మ్‌లో మరక ఉంటే తెరమీద ప్రొజెక్ట్ అయినట్లు.

106. సన్యాసి దక్షిణ రూపంగా ఎంత ధనాన్ని అయినా స్వీకరించవచ్చు. కానీ చీకటిపడే లోపు ఆ ధనాన్ని అంతా పూర్తిగా ఖర్చు చేసేయాలి. అప్పుడు ఆ దక్షిణల వలన అతనికి ఏ దోషమూ అంటదు.

107. పీచు మిఠాయి చూడ్డానికి పెద్దదిలా కనిపిస్తుంది.
అదిమి అదిమి చూస్తే చిన్నదిగా అయి పోతుంది.

జీవితం కూడా అంతే.

108. అఖండ దృష్టి కలవాడే ఋషి.

జ్ఞాన ప్రసూనాలు - 6

1. భక్తి అంటే
తాను భగవంతుణ్ణి మ్రింగేయాలని
బయలు దేరి
చివరకు తానే భగవంతునికి
ఆహారం అయిపోవడం.

2. బంగారము - ధర్మి
ఆభరణము - ధర్మము

ఓం - ధర్మి
నమశ్శివాయ - ధర్మము

3. ఉన్నది ఉన్నదే - జీవభావము
ఉన్నదే ఉన్నది - ఈశ్వరభావము

జగత్తు దైవమే - జీవ భావము
దైవమే జగత్తు - ఈశ్వర భావము

నేను నేనే - జీవభావము
నేనే నేను - ఈశ్వరభావము

బాబు బ్రహ్మమే - జీవభావము
బ్రహ్మమే బాబు - ఈశ్వరభావము

4. సమానము, అధికములన్న పదములు
భగవంతుని యెడ నిరరకములు.

పోల్చుట అతని యెడల చెల్లదు.

అహంకార నిరహంకారములు తమను తాము ఎరుగ లేక

అతని సన్నిధిని పరస్పరము తలపడి చతికిలబడుచున్నవి.

జడ చైతన్యములు అతని మ్రోల జడమగుచున్నవి.

తలంపులు వానిని తెలియగోరి మెలికలు
తిరిగి తిరిగి రూపు మాసినవి.

అతనిని సమీపించి మౌనము తాను
శబ్దమే అని అంగీకరించుచున్నది.

చలాచలస్థితులు రెండునూ అతనిని
చూచి చలించుచున్నవి.

సాకార నిరాకారములు తామిరువురూ
సాకారమే అయినవి.

జ్ఞానాజ్ఞానములు తమ అజ్ఞానమును చూచి నవ్వుకొన్నవి.

నిత్యానిత్యములు తమ అనిత్యమును
తెలిసి నివ్వెరపోయినవి.

5. ఎవని ఎదుట కాలం అనే కీటకం
పుట్టి, ఉండి, నశిస్తుందో అతడే కాల కాలుడు.

6. దేవుడు లేని చోటులో నేనున్నానని
అనుకోవడమే మహాపాపము.

7. శరణాగతి అంటే
తాను ఖాళీ అయిపోవడం.
ఆ ఖాళీ ఖాళీగా ఉండదు.
ఆ ఖాళీ దైవంతో నిండి ఉంటుంది.

8. ఏ దృష్టికి
చూచేవాడు – చూడబడేది
అనేవి ఉండవో
ఆ దృష్టే దివ్య దృష్టి.

ఏ శ్రవణానికి
వినేవాడు – వినబడేది
అనేవి ఉండవో
ఆ శ్రవణమే దివ్య శ్రవణం.

ఏ అనుభవానికి
అనుభవించేవాడు – అనుభవింపబడేది
అనేవి ఉండవో
ఆ అనుభవమే దివ్యానుభవం.

9. సూర్యుణ్ణి ప్రత్యక్షం చేసుకోవాలని ఒకడు రాత్రంతా నది గట్టున కూర్చుని తపస్సు చేశాడట. సూర్యోదయం అయ్యే సమయానికి సూర్యోదయం కాగానే 'ఆహా! ఈ సూర్యోదయం నా తపః ప్రభావమే అనుకున్నాడట.

అలా ఉంటుంది మనం చేసే సాధనల వలన భగవంతుడు ప్రత్యక్షం అవుతాడు అనుకోవడం కూడా.

మన ప్రయత్నాలతో నిమిత్తం లేకుండా తీగను పుట్టిన పూవులాగా భగవంతుడు తనకు తానై తెలియబడతాడు.

10. బ్రహ్మము అవాఙ్మానస గోచరము అంటే
మనసుకు అందనిది అని కాదు.
పూర్తి స్వరూపము అందదు అని.
మనసుకు ఉన్న పరిమితుల్ని దృష్టితో
పెట్టుకుని చెప్పిన మాట అది.

వాక్కుకు అందదు అని కాదు.
పూర్తిస్వరూపాన్ని వచింప లేవు అని.
భాషకున్న పరిమితుల్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని
చెప్పిన మాట అది.

గ్లాసులో ఉన్న సముద్రపు నీరు
సముద్రమూ కాదు.
సముద్రానికి భిన్నమూ కాదు.

11. డాక్టర్ మురుగేశన్ : స్వామీ!... నా ప్రాక్టీసు
బాగా జరిగేటట్లు ఆశీర్వదించండి...

శ్రీసద్గురు : అంటే లోకంలో రోగులు పెరగలానా
నీ ఉద్దేశం?

ఈ విధమైన ప్రార్థన సరిగాదు.
రోగి రోగం ఉండి నీ వద్దకు రాడు.
నిన్ను అనుగ్రహించడానికి గాను
భగవంతుడే రోగి రూపంలో
వస్తాడని ఎఱుక కలిగి
రోగికి వైద్యం చేయి.

12. నేను

నా తనువు

నా సంసారము

నా దైవము
వీటినన్నిటి మొత్తమే జగత్తు.

నేను జగత్తులో ఉన్నట్లు ఉన్నాను.
జగత్తు నాలో ఉన్నట్లు ఉన్నది.
అనగా

నేను జగత్తులో లేను
జగత్తు నాలో లేదు.
కాబట్టి
నేను పై రెండింటిలో ఏ విధంగానూ లేను.
ఐనా
నేనున్నాను.

13. మొదటి మట్టిని చూడు
తర్వాత కుండను చూడు.

మొదట అద్దాన్ని చూడు
తర్వాత ప్రతిబింబాన్ని చూడు.

మొదట జ్ఞానాన్ని చూడు
తర్వాత జ్ఞానిని చూడు.

మొదట ఈశ్వరుణ్ణి చూడు.
తర్వాత జగత్తును చూడు.

మొదట ఉనికిని చూడు
తర్వాత వస్తువును చూడు

14. నాకు ఐశ్వర్యము కావాలి
అనికాదు కోరవలసింది.

నేను ఐశ్వర్యం కావాలి
అని కోరుకో.

నాకు మోక్షం అని కాకుండా
నేనే మోక్షం అవ్వాలని కోరుకో.

15. బరిణెలో ఏనుగును ఇమడ్చగలము అని చెప్పి
ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉండేవాడొకడు.

బరిణెలో ఏనుగును ఇమడ్చడం అసాధ్యం అనిచెప్పి
ఇమడ్చడానికి ప్రయత్నం చేసేవాడొకొకడు.

బరిణెలో ఏనుగును ఇమడ్చడం అసాధ్యం అని
ఖచ్చితంగా తెలిసి ఊరక ఉండేవాడొకడు.

కర్మ ద్వారా భగవంతుణ్ణి పొందగలము అని చెప్పి
ఆ ప్రయత్నంలో ఉండేవాడొకడు.

కర్మ ద్వారా భగవంతుణ్ణి పొందలేము అని చెప్పి
కర్మద్వారానే భగవంతుణ్ణి పొందే ప్రయత్నం చేసేవాడొకడు.

కర్మద్వారా భగవంతుణ్ణి పొందలేము
అని ఖచ్చితంగా తెలిసి ఊరక ఉండేవాడొకడు.

16. భగవంతుడు భక్తునికి
ముక్తినిస్తాడని అందరికీ తెలుసు.

భక్తుడు భగవంతునికి
ముక్తినిస్తాడని ఎందరికి తెలుసు?

గురువు శిష్యునికి
తరుణోపాయం బోధిస్తాడని
అందరికీ తెలుసు.

శిష్యుడు గురువుకు
తరుణోపాయం బోధిస్తాడని
ఎందరికి తెలుసు?

17. మురుగానంద : స్వామీ! నేను బ్రహ్మానుభూతిని
పొందడం ఎలా?

సద్గురు : 'నేను బ్రహ్మమును' అని అనుకుంటూ ఉండు.

మురుగానంద : అనుకుంటే సరిపోతుందా?

శ్రీసద్గురు :సరిపోతుంది.
అనుకోవడం – అనుభూతి
రెండూ ఒకటే ఆధ్యాత్మికంలో.

18. జీవుడు, దేవుడు
ఒకరికొకరు ఎదురుపడనంతవఱకు
ఇద్దరుగా ఉంటారు.

ఒకరికొకరు ఎదుటపడితే మాత్రం
ఒకడే ఉంటాడు.

ఆ ఒక్కడు దేవుడే అయి ఉంటాడు.

19. ప్రపంచానికి దేవుడు ఎప్పుడూ ప్రత్యక్షం కాలేదు, కాదు.

ప్రపంచమే దేవునికి ప్రత్యక్షమై, ఉండి, అంతర్ధానమౌతుంది.

20. నామరూపములు అసత్యమే గాని
నామరూపములను కలిగిన 'నేను' అసత్యముకాదు.

21. విగ్రహం దేవుడే.
కాని దేవుడు విగ్రహం కాదు.

22. భవిష్యత్తను పడగ,
వర్తమానమను నడుము
భూతమను తోక

ఉన్న ఆ కాలసర్పము భగవంతుని యెదుట పుట్టి, పెరిగి ప్రాకుచున్న పురుగువలె ఉన్నది. నశించును కూడా.

23. సృష్టి ఆది కాలము నుండి ఇప్పటి వఱకు
దేవుణ్ణి గురించి చెప్పినవారు లేరు.
దేవుణ్ణి గురించి వినినవారు లేరు.
దేవుణ్ణి తలచినవారు లేరు.
దేవుణ్ణి చూచినవారు లేరు.
దేవుణ్ణి పొందినవారు లేరు.

24. తన దేహముతో కలిపి 'సర్వమూ నాలో ఉన్నట్లున్నదే' అని ఎఱిగి నిలుచు పరమయోగి ఉండునదియే ఏకాంతవాసమని, నిజమౌనమని యెఱుంగుము.

25. నా కీర్తి నాది కాదు.
నా అపకీర్తీ నాది కాదు.
నాది అనుకున్నది నాది కాదు.
నేను అనుకున్నది నేను కాదు.

26. పట్టైయ్య : మనిషి యొక్క ఆయుః ప్రమాణం వందేళ్ళు అన్నది వేదం...

శ్రీసద్గురు : అది జగత్తు యొక్క ఆయుః ప్రమాణం. వందేళ్ళకు మించి జగత్తు నీ యొదుటఉండదు.

27. దేని వలన నీకు చూచే శక్తి కలిగిందో
ఆ చూపుతో దానిని నీవు చూడలేవు.

దేనివలన నీకు స్పర్శించే శక్తి కలిగిందో
దానిని నీవు స్పర్శించలేవు.

దేనివలన నీకు తలచేశక్తి కలిగిందో
దానిని నీవు తలవలేవు.

28. మనసు యొక్క సూక్ష్మరూపం – ఆత్మ.
మనసు యొక్క స్థూల రూపం – ప్రాణం.

ప్రాణం యొక్క సూక్ష్మరూపం – మనస్సు
ప్రాణం యొక్క స్థూలరూపం – దేహం.

దేహం యొక్క సూక్ష్మరూపం – మనస్సు.
దేహం యొక్క స్థూలరూపం – జగత్తు.

29. అజ్ఞానాన్ని తొలగించి
జ్ఞానాన్ని పొందాలి
అనుకోవడం అజ్ఞానం.

జ్ఞానమూ వద్దు
అజ్ఞానమూ వద్దు
అని ఉండడమే జ్ఞానం.

బంధాన్ని తొలగించి
మోక్షాన్ని పొందాలి
అనుకోవడమే బంధం.

బంధమూ వద్దు
మోక్షమూ వద్దు
అని ఉండడమే మోక్షం.

30. నాతో సహా ఉన్న ప్రపంచం
పుడుతుంది, ఉంటుంది, నశిస్తుంది.
నేను సదా ఉంటాను.

జయంతి వర్ధంతులు
ప్రపంచానికేగాని నాకు ఉండవు.

31 మహనీయులకు వ్యాధులెందుకొస్తాయంటే, ఇతరులు తన దేహాన్ని దైవంగా భావించకుండా ఉండేందుకు వస్తాయి. మామూలు వ్యక్తులకు వ్యాధులు ఎందుకు వస్తాయంటే, ఎవరికి వారే 'నేనే దేవుణ్ణి' అని అనుకోకుండా ఉండేందుకు వస్తాయి.

32. వ్యక్తులను ప్రేమిస్తాము....
నిజానికి మనం ప్రేమించేది వ్యక్తులను కాదు.

వ్యక్తిలో ఏది ఖాళీ అయితే
'చనిపోయాడు' అంటున్నామో
దానినే మనం ప్రేమించేది.

నిజంగా మనం ప్రేమించేది వ్యక్తినే అయితే
వారి శవాన్ని భద్రంగా దాచిపెట్టుకోవాలి.
అట్లా లోకంలో ఎవరూ చేయడం లేదు కదా!

భార్యను భార్యకోసం ఎవడూ ప్రేమించడు.
ఆమెలో ఆత్మనే ప్రేమిస్తూ ఉండేది.
ఆ విషయం తెలియక 'భార్యను ప్రేమిస్తున్నాను' అంటాడు.

33. భక్తుడు భగవదానుభవాన్ని పొందడానికి విగ్రహాన్ని ఆలంబనగా చేసుకుని వ్రతం ఆచరించినట్లు.

భగవదానుభవాన్ని పొందడానికి తన పతినే ఆలంబనంగా చేసుకుని వ్రతం చేసే స్త్రీని పతివ్రత అంటారు.

34. దేవుడు దేవుడూ కాదు.
జీవుడు జీవుడూ కాదు.

గురువు గురువూ కాదు.
శిష్యుడు శిష్యుడూ కాదు.

సత్యము సత్యమూ కాదు.
అసత్యము అసత్యమూకాదు.

జ్ఞానము జ్ఞానమూ కాదు.
అజ్ఞానము అజ్ఞానమూ కాదు.

ఉన్నది ఉన్నదీ కాదు.
లేనిది లేనిదీ కాదు.

ఎవరు ఎవరూకాదు.
ఏది ఏదీ కాదు.

35. రామదాసు కీర్తనలు పాడడం వలన
రామదాసు అనుభూతిని పొందలేం.

రమణ సాహిత్యాలు చదవడం వలన
రమణానుభూతిని పొందలేం.

అక్కడ నుంచి ఇక్కడకు వచ్చినవాడు చెప్పిన మార్గం.

ఇక్కడ నుంచి అక్కడకు వెళ్లే వానికి పనికి రాదు.

36. స్వప్న జగత్తులోనికి తాను వెళ్లగానే
నిద్రించే తాను ఖాళీ అయిపోదు.

తాను పడక మీద ఉంటూనే, నిద్రించి,
స్వప్న జగత్తులో 'మరోతాను'గా అవతరించినట్లు

మహావిష్ణువు భూమ్మీద అవతరించగానే
వైకుంఠంలో మహావిష్ణువు ఖాళీ అయిపోదు.

మహా విష్ణువు శేషశయ్య మీద యోగనిద్రలో ఉంటూనే
భూమ్మీద అవతరిస్తుంటాడు.

37. T.V.N.బాబు : భగవాన్ 'నేను' అనేది భగవంతుని మొట్ట
మొదటి నామమనీ, 'ఓం' కారము కూడా
ద్వితీయమేననీ సెలవిచ్చారు. ఆ 'నేనే'
భగవంతుడని కూడా అన్నారు. కాని మనం
నేను అని పలికేటప్పుడు ఆ భగవదనుభూతి
కలగడం లేదు. ఎందువలన?

శ్రీసద్గురు : అప్పుడే ఆవు పొదుగు నుండి పిదికిన పాలు వెచ్చగా మధురంగా ఉంటాయి. రమణులు చెప్పిన ఆ 'నేను' అట్టిది. అది అనేది కాదు, అనబడేదీకాదు. అది ప్రతిజీవిలోని స్వయం స్ఫురణ.

మనం పలికే నేను నీళ్ల పాల వంటిది. పాలలో కలిసిన నీరు ఆ పాలరుచిని చెరుస్తుంది. మనం పలికే నేను నామ రూప సహితమైన నీటిని పోలిన జీవ భావంతో కలిసి ఆ స్వయం స్ఫురణ జీవస్ఫురణగా రూపొందినందు వలన మనకు భగవదనుభవరూపమైన సుఖానుభవం కలుగదు.

38. ఈడు వచ్చాక జోడు చూస్తారా?
జోడు చూశాక ఈడు వస్తుందా?

ముక్తి కలిగాక భక్తి కలుగుందా?
భక్తి కలిగాక ముక్తి కలుగుతుందా?

39. భగవంతునితో నీవు
'నా సర్వమూ నీదే' అంటే
భగవంతుడు కూడా నీతో
'నా సర్వమూ నీదే' అంటాడు.

40. నేను కర్తగా దోచు సకల కర్మ క్రియా కలాపములు మొదట 'నాలో' అనునది సామాన్యమై ఉన్న అనుభూతి ఏది కలదో అదియే స్వస్వరూపానుభవమై ఉన్నది కదా!

ఉదా : నేను ఉన్నాను అనునది
నాలో నేనున్నాను.

నేను ఊపాసించు చున్నాను అనునది
నాలో ఉపాసించుచున్నాను వలె.

41. గురు శిష్యులతో ఏ ఒక్కరు సిన్సియర్‌గా ఉన్నా చాలు. ఒకరి వల్ల మరొకరు తరించిపోతారు. ఇద్దరూ సిన్సియర్‌గా ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. ఇబ్బంది అంతా ఇద్దరూ మోసగాళ్లయితేనే.

42. దైవచింతన కంటే మృత్యుచింతన నిన్ను త్వరగా దరిజేరుస్తుంది. మృత్యువును సదా తలపోయడం కంటే గొప్ప ప్రార్థన మరొకటి లేదు.

43. స్వానుభవంలో జన్మానుభవం ఎవ్వరికీలేదు. అట్టిచో మరణానుభవం ఎవరికి గాని ఎట్లుండగలదు?
దృశ్యానుభవంలో తప్ప.

44. నేనే నువ్వు, నువ్వే నేను అని భక్తుడు యెప్పుడెప్పుడంటాడా అని ఎదురు చూస్తుంటాడు భగవంతుడు.

45. 'నేను మాయను జయించేశాను'
అని నీవు అనుకోవడమే నిన్ను మాయ జయించేసిదనడానికి గుర్తు.

46. నేనెవడను?

ఎవడు నేనుగా ఉన్నాడో
వాడే నేను.

47. సముద్రాలు ఎన్ని? అని అడిగితే
'ఏడు' అని ఠక్కున జవాబిస్తాడు.
విచారించి చూడు అంటే,
'ఒకటే' అంటాడు.

ఉంగరాన్ని చూపించి ఇదేమంటే
'ఉంగరం' అంటాడు.
విచారించి చూడు అంటే
'బంగారం' అంటాడు.

నీవెవడవు? అని అడిగితే
'బాబు' అంటాడు.
విచారించి చూడు అంటే,
'ఆత్మ'నని అంటాడు.

48. తనను లెక్క చేయని వాణ్ణే
దేవుడు ఇష్టపడతాడు గాని
మ్రొక్కే వాణ్ణి కాదు.

తనముందు తల ఎత్తుకొని
నిలబడే వాణ్ణే ఇష్టపడతాడుగాని
తలవొంచుకొని నిలబడే వాణ్ణి కాదు.

49. 'నాకు సెంటు భూమి కూడా లేదు'
అని ఉన్నవాడు కూడా ఉండేది భూమీమ్మీదనే.

‘నాకు దైవానుభవం కలుగలేదు’
అని ఉన్నవాడు కూడా ఉండేది దైవంలోనే.

50. దేవుని విషయమై ప్రస్తావన జరుగువేళ అది తన గురించిన ప్రస్తావనగా అనిపించినప్పుడు దానినే స్వానుభవమనదగును.

51. కోరిక ఉన్నచోట భగవంతుడు ఉండడు.
మోక్ష కాంక్ష కూడా ఓ కోరికే.
ఏ కోరికా కోరక ఊరక ఉండు.
భగవంతుడు అక్కడే ఉంటాడు.

52. ఒకరు : ఇల్లు ఈశాన్యం వైపు తిరిగి ఉంటే
మంచిదని వాస్తు చెబుతోంది...

శ్రీసద్గురు : బుద్ధి ఈశాన్యం (అధిపతి ఈశ్వరుడు)
వైపుకు తిరిగి ఉంటే మంచిది.

53. తాను దేహాత్మ భావంలో ఉంటూనే
ఆత్మానుభవాన్ని పొందాలనే
ప్రయత్నం ఎలాంటిదంటే

ఒకావిడ ‘తనకొడుకు బాగుండాలి, కోడలు
ముండమోయాలి’ అని కోరిందట.
అలా ఉంటుంది.

54. సంసారి నీ ఎదుట పడితే
‘సంసారి అంటే వీడురా సంసారి’ అని
ఆ సంసారి చేత అనిపించుకోగలగాలి.

సన్న్యాసి ఎదుట పడితే

'సన్న్యాసి అంటే వీడురా సన్న్యాసి' అని

ఆ సన్న్యాసి చేత అనిపించుకోగలగాలి.

55. జీవితం నీకు అనుభవంగా ఉన్నదా?

లేక అభినయంగా ఉన్నదా?

అనుభవంగా ఉంటే

జీవితం నరకప్రాయంగా ఉంటుంది.

అభినయంగా ఉంటే

జీవితం స్వర్గతుల్యంగా ఉంటుంది.

దీనికి వేరే ప్రమాణం అవసరం లేదు.

56. భగవంతుణ్ణి పొందిన తర్వాత పొందినవాడు ఉండదు. భగవంతుడు మాత్రమే ఉంటాడు. పొందినవాని రూపంలో.

57. జ్ఞాని మరణం, అజ్ఞాని మరణం చూడ్డానికి ఒకేలా కనిపిస్తుంది. తేడా ఏమిటంటే,

జ్ఞాని (దేహాన్ని) వదిలి పెట్టినవాడు,

అజ్ఞాని (దేహం నుంచి) వదలగొట్టబడినవాడు.

58. శ్రీసద్గురు : నీకిప్పుడు అగుపడుతున్నది
దేవుడా? ప్రపంచమా?

బాబు : ప్రపంచమే.

శ్రీసద్గురు : అయితే నీవు దేవుడవే.
దేవునికే ప్రపంచం అగుపడేది.
ప్రపంచానికే దేవుడు అగుపడేది.

59. సాక్షాత్తు భగవంతుడే వివేకానంద రూపంలో వచ్చి, భగవంతుణ్ణి చూశావా? అని ప్రశ్నించినప్పుడు శ్రీరామకృష్ణుడు 'చూశాను' అనక ఇంకేమనగలరు?

60. ఆశ్రమం ముందు 'అపవిత్రులకు ప్రవేశం లేదు'
అని బోర్డు పెట్టడం ఎలా ఉంటుందంటే,

ఆసుపత్రి ముందు 'రోగులకు ప్రవేశం లేదు'
అని బోర్డు పెడితే ఎలా ఉంటుందో
అలా ఉంటుంది.

61. మనిషి యోనిలో నుంచి మనిషే ప్రసవింపబడుతుంది.

పరమేశ్వరునికి 'జగద్యోని' అని పేరు. ఆ యోనిలో నుంచి సకల చరాచరమంతా ప్రసవింపబడుతుంది.

62. ఎవరిని చూచి ఎవరనుకుంటున్నావో దేనిని చూచి ఏదని అనుకుంటున్నావో ఎవరికెవరు?

63. ఈ వేదాంతంలో–
ఊఁ అన్నా తప్పే.
ఆఁ అన్నా తప్పే

64. ‘నేను గొప్పవాణ్ణి’ అనుకోవడం మాత్రమే అహంకారం కాదు.
‘నేను పనికి మాలినవాణ్ణి’ అనుకోవడం కూడా అహంకారమే.

65. లేమి రెండు విధములుగా ఉన్నది.
ఒకటి ఉనికి. రెండవది లేమి. అని వ్యవహారము.
ఈ రెంటిని తెలియుదానికి యెన్నడూ లేమి లేదు.

అజ్ఞానము రెండు విధములుగా ఉన్నది.
ఒకటి జ్ఞానము. రెండవది అజ్ఞానము అని వ్యవహారము.
ఈ రెంటినీ తెలియుదానికి ఎన్నడూ అజ్ఞానము లేదు.

దుఃఖము రెండు విధములుగా ఉన్నవి.
ఒకటి సుఖము. రెండవది దుఃఖము అని వ్యవహారము.
ఈ రెంటిని తెలియుదానికి ఎన్నడూ దుఃఖము లేదు.

మృత్యువు రెండువిధములుగా ఉన్నది.
ఒకటి జననం. రెండవది మరణం అని వ్యవహారము.
ఈ రెంటినీ తెలియుదానికి ఎన్నడూ మరణము లేదు.

అహంకారం రెండు విధములుగా ఉన్నది.
ఒకటి అహం స్వరూపం. రెండవది అహంకారం అని వ్యవహారం.
ఈ రెంటినీ తెలియుదానికి ఎన్నడూ అహంకారము లేదు.

66. స్వర్గ నరకాల్లోకి మనల్ని బలవంతంగా ఎవరూ తీసుకెళ్లరు.
ఎవరికి వారు యదేచ్ఛగా
స్వర్గ నరకాల్లోకి ప్రవేశిస్తారు.

సన్మార్గుడు కాంతిలోకి నడుస్తాడు.
దుర్మార్గుడు చీకటిలోకి నడుస్తాడు.

67. దేవుడు కనబడక మునుపే ఆ దేవుడు నీలో ఉండి ఉండాలి. అలా లేనిదే నీవు దేవుణ్ణి కనలేవు.

గురువాణి వినబడక మునుపే ఆ వాణి నీలో ఉండి ఉండాలి. అలా లేనిదే నీవు గురువాణిని వినలేవు.

68. తెలిసినతనం కూడా తెలియనితనమే అని ఉండు.

లేదా

తెలియనితనం కూడా తెలిసినతనమే. అని ఉండు.
సమస్య తీరిపోతుంది.

69. సన్న్యాసి, యోగి, జ్ఞాని, మహాత్ముడు, ఋషి, అవధూత ఈ పేర్లన్నీ భూమ్మీదున్న ఎవరికీ చెల్లవు. ఒక్క ఈశ్వరునికి మాత్రమే సంబంధించిన పేర్లవి.

70. కలకండ పగిలి అనేక ముక్కలైనంతమాత్రాన అందులో కొన్ని ముక్కలు తీయగా, కొన్ని ముక్కలు చేదుగా ఉంటాయా?

ఏకంగా ఉన్న పరమాత్ముడు సంకల్పించి అనేకం అయినంత మాత్రాన అందులో కొందరు జ్ఞానులు, కొందరు అజ్ఞానులు ఉంటారా?

71. భూతదయ కలిగి ఉండడమంటే భూతముల యెడల తాను దయ కలిగి ఉండడం కాదు. భూతముల యొక్క దయను తాను కలిగి ఉండడం.

72. చెప్పవలసిన దానిని
ఇంతవఱకు ఎవరూ చెప్పనే లేదు.
వినవలసిన దానిని
ఇంతవఱకు ఎవరూ విననేలేదు.

73. రామ రావణ యుద్ధానికి మూలకారణం
రామాయణంలో ఉన్నవారెవరూకాదు.
వాల్మీకియే మూలకారణం.

ప్రపంచంలో ఏ కదలికకైనా మూలకారణం
ప్రపంచంలో ఉన్నవారెవరూ కాదు.
భగవంతుడే మూలకారణం.

కర్త-కర్మ-క్రియ మూడూ భగవంతుడే.
మరొకరు ఎవరూ కారు.
మరొకరు ఎవరూ లేరు.

74. అన్యం గోచరించడమే.
సుఖ దుఃఖాలకు కారణం.

75. ఆత్మ దానికై అది నీకు తెలియబడవలసిందే తప్ప
నీకు నీవై ఆత్మను తెలుసుకోలేవు.

76. భగవాన్ దేహానికి పరిమితమై
ఎప్పుడూ ఉండలేదు.
భక్తులు భగవాన్‌ను దేహానికి మించి
ఎప్పుడూ చూడలేదు.

77. తండ్రి లేకుండా కొడుకు ఉండదు.
ద్రష్ట లేకుండా దృశ్యం ఉండదు.

78. నేను అనేదే సత్యము.
నేను అనేదే జీవము.
నేను అనేదే మార్గము.

"నేను" ద్వారానే తప్ప ఎవడును
దైవీ స్థితిని పొందలేడు.

79. నిత్య ఏకవచనం – బంగారము.
నిత్య బహువచనం – వడ్లు.

నిత్య ఏకవచనం – బ్రహ్మము.
నిత్య బహువచనం – ప్రపంచము.

80. అబద్ధాన్ని నిజం చేయడానికి
నిజాన్ని అబద్ధం చేయడానికి
కొంత ప్రయత్నం అవసరం.

అబద్ధాన్ని అబద్ధం చేయడానికి
నిజాన్ని నిజం చేయడానికి
ప్రయత్నం ఎందుకు?

జీవుడు – అబద్ధం
దేవుడు – నిజం.

లేనిది ఎప్పటికీ లేనిదే.
ఉన్నది ఎప్పటికీ ఉన్నదే.

81. తన శరీరమే ఒకనాటికి మోసం చేస్తుంది
(తనను విడిచి పెట్టేస్తుంది)
ఇక ఇతరులు తనను మోసం చేశారని వాపోవడం ఎందుకు?
తన శరీరమే పెద్ద మోసకారి.

82. చూచేవాడే చూడబడేది.
తలచేవాడే తలంపబడేది.
స్మరించేవాడే స్మరింపబడేది.

83. బింబానికి ప్రతిబింబం సంగతి తెలుస్తుంది.
ప్రతిబింబానికి బింబం సంగతి తెలియదు.
దేవునికి జీవుని సంగతి తెలుస్తుంది.
జీవునికి దేవునికి సంగతి తెలియదు.

84. శివునిలో కైలాసం ఉన్నది.
విష్ణువులో వైకుంఠం ఉన్నది.
బాబాలో షిరిడీ ఉన్నది.
రమణునిలో తిరువణ్ణామలై ఉన్నది.

85. ఎవరిలోనూ ఏ మహిమా ఉండదు.
మహిమలోనే అందరూ ఉన్నారు.

86. భక్తుడు : ఓ మంచి ఆధ్యాత్మిక సాధన
ఏదయినా ఉంటే చెప్పండి...

శ్రీసద్గురు : ఎప్పుడూ ఎక్కడా
నీ సంతకం చేయెుద్దు.

87. చూచేవాడే Extension అయ్యి
చూడబడేవాడుగా అవుతున్నాడు.

భక్తుడే Extension అయ్యి
భగవంతుడు అవుతున్నాడు.

88. సముద్రంలోని చేప
సముద్రాన్ని చూడాలని సాధన చేసిందట.
చేప జననం, జీవితం, మరణం
అంతా సముద్రంలోనే.

వ్యక్తి జననం, జీవితం, మరణం
అంతా దైవంలోనే.

89. కర్మయోగి
'కర్త నేను కాదు' అంటాడు.

భక్తి యోగి
'భగవదేచ్ఛ' అంటాడు.

జ్ఞానయోగి
'నాకేమీ తెలియదు' అంటాడు.

ఈ మూడింటి అర్థం ఒక్కటే.

90. శివ – శివ
మొదటి శివ – పార్వతి.
రెండవ శివ – శివుడు.

రామ – రామ
మొదటి రామ – సీత.
రెండవ రామ – రాముడు.

నేను – నేను
మొదటి నేను – అహంకార రూపం.
రెండవ నేను – అహం స్వరూపం.

91. తనువుకు లోపల మాత్రమే నేనున్నాను
అనుకుంటే తాను – జీవుడు.

తనువుకు వెలుపల కూడా నేను నిండి ఉన్నాను
అని ఉంటే తాను – దేవుడు.

92. రోగులుంటేనే కదా
డాక్టర్లకు ఉనికి.

శిష్యులుంటేనే కదా
గురువుకు ఉనికి.

అజ్ఞానులుంటేనే కదా
జ్ఞానికి ఉనికి.

జీవులుంటేనే కదా
దేవునికి ఉనికి.

93. తానున్నచోట తాను లేనని
తాను లేని చోట తానున్నాని

తనకు కలిగే అనుభవమే
జ్ఞానానుభవం.

94. రెండు నేనులు లేవు.
రెండు మూలాలు లేవు.
రెండు మార్గాలు లేవు.

95. అనుభవంలో రాని హింసకే
అహింస అనిపేరు.

96. ద్వైత అద్వైత విశిష్టాద్వైతాలు
మూడూ ఎందులో ఉనికి కలిగి ఉన్నాయో
అదే అద్వైతం.

97. నీవు కానిదానిని నీవు
చూడలేవు
వినలేవు
తలవలేవు.

98. వెయ్యి రూపాయిల నోటును
ఫ్రేం కట్టించి గోడకు తగిలించుకున్నట్లు
దేవుణ్ణి అనుభవించక
కేవలం ఫ్రేం కట్టించుకుని
పూజించుకోవడం కూడా.

99. కనబడే సాటి వ్యక్తిని ప్రేమించలేనివాడు
కనబడని దేవుణ్ణి ప్రేమించడం అనేది అసంభవం.

100. మనుష్యులు స్వభావాల్ని
కలిగి ఉండడం కాదు

స్వభావాలే మనుష్యులను
కలిగి ఉన్నాయి.
మనుష్యులు చచ్చినా
స్వభావాలు చావవు.
అవి చిరంజీవులు.

101. సద్గురు : కలలోనివాడికి తనువూ ఉంది,
జగత్తూ ఉంది.
మరి కలను కనేవాడికి...?

బాబు : అనుభవంలో లేదు కాబట్టి
తనువూ లేదు, జగత్తూ లేదు.

సద్గురు : సరిగ్గా చెప్పావు.

"అసలు దేవుడికి"కి
తనువూ లేదు, జగత్తూ లేదు.

"మనం కొలిచే దేవుడి"కి
తనువూ ఉంది, జగత్తూ వుంది.

మొదటి దేవుడు మనిషిని చేసిన దేవుడు
రెండవ దేవుడు మనిషి చేసిన దేవుడు.

మొదటి దేవుని పేరు "నేను"
రెండవ దేవునికి పేర్లు అనేకం.

102. ఏది నామరూప రహితమో
అది నామరూప సహితంగా ఉన్నప్పటికీ
నామరూప రహితమే.

103. జీవితం అంటే ఏమీ లేదు.
ఎడతెగని భావ పరంపరల ప్రవాహమే.

104. దేవ రహస్యం ఎవ్వరికీ తెలియదు.
తెలిసిన క్షణం ఈ సృష్టే ఉండదు.

105. వేద ఋషుల నుండి రమణ మహర్షి వరకు
చెప్పవలసినవాడిని గురించి చెప్పనే లేదు.
మరి చెప్పబడినదంతా ఎవడి గురించి
అయ్యా? అంటే, చెప్పిన వాడి గురించే.

106. తాను దేవుణ్ణి పొందాలనే ఉత్సాహమే గాని దేవుడే తానుగా ఉన్నాడనే సత్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఉత్సాహం చూపడం లేదు.

107. బాబు : శ్రీరమణాశ్రమంలో పాశ్చాత్య భక్తుల నడవడికలను
చూస్తుంటే, మన కల్చర్‌ను వాళ్లే బాగా కాపాడుతున్నట్లు
అనిపిస్తోంది.

శ్రీసద్గురు : అవునవును. వాళ్ల కల్చర్‌ను మనం
కాపాడుతున్నాము కదా!

108. రమణుణ్ణి మహర్షి అన్నావా
అందరూ మహర్షులే అను.

నేను సామాన్యుడను అనుకున్నావా
రమణుడు కూడా సామాన్యుడే అను.

ఏదైనా అను.
అందరూ అదే అను.
సమస్య తీరిపోతుంది.

జ్ఞానప్రసూనాలు -7

1. కావాలి! కావాలి!

నాకు ఏం కావాలి?

నాకు నేను కావాలి.

నేను ఏం కావాలి?

నేను నేను కావాలి.

నాకు నేను లేనా?

ఉన్నాను.

నేను నేను కాదా?

అవును. నేను నేనే.

మరింకేం?

మరి సమస్యేమిటి?

నాకు ఏదో కావాలి.

నేను ఏదో కావాలి.

అనుకోవడమే సమస్య.

ఏదో ఏదో అనుకునేదీ నేనే.

ఆ ఏదో ఏదో అయి ఉండేదీ నేనే.

ఆ ఏదో ఏదో అనబడేదీ నేనే.

ఇదీ సంగతి...

2. ‘అహం’ జీవుని అహాన్ని అహంకరించేటట్లు చేస్తుంది. అంటే ఉన్న అహం ఉన్నట్లున్న జీవుని అహాన్ని అహంకరించేటట్లు చేస్తుంది.

3. అంతరిక్షం అంటే
అంతర్వీక్షణం.

4. చిత్రకారుడు కాన్వాస్ మీద చిత్రాన్ని గీసాక మనకు చిత్రం కనబడుతుంది. కాని చిత్రకారుడికి చిత్రాన్ని గీయక మునుపే అక్కడ చిత్రం కనబడుతుంది.

శిల్పి శిలను చెక్కిన తర్వాత మనకు శిల్పం కనబడుతుంది. కాని శిల్పికి అది శిలగా ఉన్నప్పుడే అందులో శిల్పం కనబడుతుంది.

ప్రవక్త బోధను మనం వినక మునుపే
ప్రవక్త తనలో ఆ బోధను విని ఉంటాడు.

5. జీవితమనేది కాలుతున్న సాంబ్రాణిపుల్ల లాంటింది. చివర్లో ఆరిపోవడాన్ని మాత్రమే మరణం అంటున్నాము. కాని దానిని వెలిగించినప్పుడే దానియొక్క మరణం ప్రారంభమైంది.

పుట్టుక అనేది వాస్తవానికి మరణం యొక్క ప్రారంభం.

6. మనం ప్రతి ఒక్కరం భగవంతుని వైపుకు ఒకే వాహనంలో, సమాన వేగంతో ప్రయాణిస్తున్నాం. కాకపోతే గురువనేవాడు ముందు సీట్లో కూర్చుని ఉండొచ్చు, శిష్యుడనేవాడు వెనుక సీట్లో కూర్చుని ఉండొచ్చు. ఇద్దరూ సమానవేగంలోనే ఉన్నారు.

7. తల్లీ బిడ్డల మధ్య అనురాగము సహజము, సుందరము, మధురమూ ఐనట్లు.

తనకు భగవంతునికి మధ్య సంబంధము కూడా అంత సహజము, సుందరము, మధురము అయి ఉండాలి.

8. గురు : ఇద్దరు కలిసి ఒకే స్వప్నావస్తను అనుభవించే వీలుందా?

బాబు : ఎవడి స్వప్నానుభవం వాడిదే.

గురు : ఇద్దరు కలిసి ఒకే నిద్రావస్తను అనుభవించే వీలుందా?

బాబు : లేదు. ఎవడి నిద్రానుభవం వాడిదే.

గురు : ఇద్దరు కలిసి ఒకే జాగ్రదవస్తను అనుభవించే వీలుందా?

బాబు : లేదు. ఎవడి జాగ్రదానుభవం వాడిదే.

గురు : ఈ మూడు అనుభవాలు ఒక్కరివే అని తెలిసినవారు ఎందరు?

బాబు : ఈ మూడు అనుభవాలు ఒక్కనివే అని తెలిసినవాడు ఒక్కడు మాత్రమే ఉండే వీలుంది. వాడు 'నేనే'.

9. జ్ఞానాన్ని
కొందరు జ్ఞానంగాను
కొందరు అజ్ఞానంగాను
అనుభవిస్తారు.

అజ్ఞానాన్ని
కొందరు అజ్ఞానంగాను
కొందరు జ్ఞానంగాను
అనుభవిస్తారు.

ఆనందాన్ని
కొందరు ఆనందంగాను
కొందరు విషాదంగాను
అనుభవిస్తారు

విషాదాన్ని
కొందరు విషాదంగాను
కొందరు ఆనందంగాను
అనుభవిస్తారు.

ఉనికిని
కొందరు ఉనికిగాను
కొందరు లేమిగాను
అనుభవిస్తారు.

లేమిని
కొందరు లేమిగాను
కొందరు ఉనికి గాను
అనుభవిస్తారు.

చైతన్యాన్ని
కొందరు చైతన్యంగాను
కొందరు జడంగాను
అనుభవిస్తారు.

జడాన్ని
కొందరు జడంగాను,
కొందరు చైతన్యంగాను
అనుభవిస్తారు.

ఆత్మను
కొందరు ఆత్మగాను
కొందరు మాయగాను
అనుభవిస్తారు.

మాయను
కొందరు మాయగాను
కొందరు ఆత్మనుగాను
అనుభవిస్తారు.

10. భగవంతుని వద్ద భక్తునిగా నటిస్తున్నాము.
సంసారంలో సంసారిగా జీవిస్తున్నాము.

ఇది సరిగాదు

భగవంతుని వద్ద భక్తునిగా జీవించాలి.
సంసారంలో సంసారిగా నటించాలి.

11. ఆత్మే ఉండేది
ఇంకేమి లేదు.

మరి ఈ సకలమూ ఉంది కదా!
అని అంటావేమో

ఈ సకలంగా ఉండేది కూడా ఆత్మయే.
ఆత్మ ఒక్కటే ఉన్నది.
ఇంకేమీ లేదు.

12. నది దాహం తీర్చదు.
తానే వెళ్లి దాహం తీర్చుకుంటాడు.

చెట్టు నీడనివ్వదు.
తానే వెళ్లి సేద తీరుతాడు.

ఆవు పాలివ్వదు.
తానే పిండుకుని త్రాగుతాడు.

దేవుడు అనుగ్రహం ఇవ్వడు.
తానే ఆర్తితో పొందుతాడు.

13. నేను పుట్టుక ముందు ఎవడూ పుట్టింది లేదు.
ఉన్న సమస్తమూ నేను పుట్టాకే పుట్టింది.
నేను ముక్తి పొందకపోతే ఎవడూ ముక్తి పొందడు.
ఉన్న సమస్తమూ నేను ముక్తి పొందాకే ముక్తి పొందుతుంది.

14. భగవంతుడు పరమతండ్రి.
భగవదాస్తికి మనమంతా వారసులమే.
అందుకు ప్రత్యేకించి ఏ సాధనా అవసరం లేదు.

15. నీ అనుభవానికి ఇంకొకరి ఆమోదాన్ని కోరుతున్నావంటే,
నీ అనుభవం వాస్తవం కాదనే అనుకోవాలి.

నిజానికి నీ ఆమోదంతో కూడా నిమిత్తం లేకుండా ఉంటుంది
ఆత్మానుభవం అనేది.

16. అద్వైతం గురించి మాట్లాడే ప్రతివాడూ ద్వైతియే. నిజమైన అద్వైతికి 'నేను అద్వైతిని' అన్న ఆలోచన కూడా ఉండదు.

17. ఎండను ప్రోగు చేసి
సూర్యుణ్ణి తయారు చేయాలని చూస్తున్నాం.

వెన్నెల్ని ప్రోగుచేసి
చంద్రుణ్ణి తయారు చేయాలని చూస్తున్నాం.

పొగను ప్రోగు చేసి
నిప్పును తయారు చేయాలని చూస్తున్నాం.

సూక్తులను ప్రోగు చేసి
ఆత్మను తయారు చేయాలని చూస్తున్నాం.

18. వ్యక్తి తనకు సంపద కావాలని మాత్రమే భగవంతునికి అప్లికేషన్ పెట్టుకుంటాడు. అది మాత్రమే చాలదు. ఇంకొక అప్లికేషన్ కూడా పెట్టుకోవాలి, ఆ సంపదను అనుభవించాలని.

19. గురువుగా ఉంచేదీ అది, ఉండేదీ అదే.
శిష్యుడిగా ఉంచేదీ అది, ఉండేదీ అదే.
జ్ఞానిగా ఉంచేదీ అదే, ఉండేదీ అదే.
అజ్ఞానిగా ఉంచేదీ అదే, ఉండేదీ అదే.
దేవుడిగా ఉంచేదీ అదే, ఉండేదీ అదే.
జీవుడిగా ఉంచేదీ అదే, ఉండేదీ అదే.

20. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస నిజంగా చనిపోలేదు. ఆ సమయంలో చనిపోయింది శ్రీ వివేకానందులే. ఆ క్షణం నుంచి వివేకానంద రూపంలో చరించింది శ్రీరామకృష్ణులే.

అలాగే ఈశ్వర సాక్షాత్కారం కలిగినవాడు వ్యక్తిగా ఉండే అవకాశం లేదు. ఆ వ్యక్తిరూపంలో ఈశ్వరుడే ఉంటాడు.

21. నామరూపాల వలన ఉనికి ఏర్పడితే
అది అహంకార రూపం.
ఉనికి వల్ల నామరూపాలు ఏర్పడితే
అది అహం స్వరూపం.
'రాముడు ఉన్నాడు' అంటే
ఆ రాముడు దశరథ రాముడు.
'ఉన్నాడు రాముడు' అంటే
ఆ రాముడు ఆత్మారాముడు.
'రమణుడు ఉన్నాడు' అంటే
ఆ రమణుడు అళగమ్మ కుమారుడు.

'ఉన్నాడు రమణుడు' అంటే
ఆ రమణుడు జ్ఞాన స్వరూపుడు.

22. ఒకడు కల కనొచ్చు
మరొకడు కల కనకపోవచ్చు
నిద్ర ఇద్దరికీ సమం.
ఒకడు వ్యవహారంలో ఉండొచ్చు.
మరొకడు ధ్యానంలో ఉండొచ్చు.
అజ్ఞానం ఇద్దరికీ సమం.

23. చీకట్లో చూడడం వేఱు
చీకటిని చూడడం వేఱు

నిద్రలో చూడడం వేఱు
నిద్రను చూడడం వేఱు

చీకటిని చూడడం ప్రకాశం.
నిద్రను చూడడం ప్రజ్ఞానం.
ఆ ప్రకాశం చూచేదేగాని
చూడబడేది కాదు.
ఆ ప్రజ్ఞానం మెలకువే గాని
మేలుకోబడేది కాదు.

24. ఉన్నందువలన లాభంగాని
లేనందువలన నష్టం గాని
లేనిదే జ్ఞానం.

25. నేను మాత్రమే ఉన్నాను.
నాకు అన్యము లేదు.
ఒకవేళ అన్యం ఉన్నట్టు అనిపించినా సరే
అది కూడా నేనే.
నేను మాత్రమే ఉన్నాను.

26. మోక్షం అంటే ఏమి?
మరుజన్మ లేక పోవడమా?
నిజంగా అదే అయితే అలాంటి మోక్షం మనకొద్దు.

'ప్రకృతి రసాస్వాదనమే తపస్సు' అన్నారు చలం.

భగవంతుడు మనకు పంచేంద్రియాలను
ఇచ్చింది వాటిని మూసి పెట్టడానికీ కాదు,
అణగద్రొక్కడానికి కాదు, జయించాడనికీ కాదు.

భగవంతుణ్ణి ఐదు విధాలుగా అనుభవించడానికి
ప్రకృతి చేసిన ఏర్పాటే ఈ పంచేంద్రియాలు.

ఇంద్రియ సుఖం ఆత్మ సుఖానికి
భిన్నమైనదేమీ కాదు. వీటి ద్వారా మనం
అనుభవించేది ఆత్మనే.

ఇది కాదు, ఇది కాదు అని అనుకోవడం వేద విధానం.

ఇది కూడా, ఇది కూడా అని ఉండడం మన గురు విధానం.

సుఖం అనేది ఇంద్రియాలకు సంబంధించినది.

సంతోషం అనేది మనసుకు సంబంధించినది.
ఆనందం అనేది ఆత్మకు సంబంధించినది.

ఒకటి బావి నీరు
మరొకటి నది నీరు
ఇంకొకటి సముద్రపు నీరు.

నీరుగా అంతా ఒకటే.
ఆత్మగా అంతా ఒకటే.

అన్ని అనుభవాలూ ఆత్మానుభవాలే.
అన్ని సుఖాలూ ఆత్మ సుఖాలే
అన్ని శక్తులూ ఆత్మ శక్తులే.

మోక్షం అంటే జడం కాదు. చైతన్యం.
మోక్షం అంటే నిరాశావాదం కాదు. ఆశావాదం.
మోక్షం అంటే వైరాగ్యం కాదు. వైభోగం.

మోక్షం అంటే మరుజన్మ లేకుండా చేసుకోవడం కాదు.
ఎన్ని జన్మలైనాసరే ఈ జీవన మాధుర్యాన్ని చవి చూడ్డానికి ఉవ్విళ్లూరటం.

27. బాబు పుట్టుక మునుపే
బాబును తెలుసుంటేనే
ఇప్పుడు 'నాకు బాబు తెలుసు' అనడానికి
ఎవరికైనా అధికారం.

బాబు పుట్టుక మునుపు బాబు ఎవరో తెలియనప్పుడు ఇప్పుడు కూడా బాబు అంటే ఎవరో తెలియనట్లే.

తన గురించి ఇతరానికేకాదు, తన గురించి తనకు కూడా అట్లే.

భగవానులు నిన్ను నీవుతెలుసుకో అంటే నీవు పుట్టక మునుపు నీవెవరో తెలుసుకోమనే దాని అర్థం.

28. ఉనికికి

అన్ని ఉనికుల సంగతి తెలుస్తుంది.

అన్ని ఉనికులకు

ఆ 'ఉనికి' సంగతి తెలియదు.

జ్ఞానానికి

అన్ని జ్ఞానాల సంగతి తెలుస్తుంది.

అన్ని జ్ఞానాలకు ఆ 'జ్ఞానం' సంగతి తెలియదు.

ఆనందానికి

అన్ని ఆనందాల సంగతి తెలుస్తుంది.

అన్ని ఆనందాలకు

ఆ 'ఆనందం' సంగతి తెలియదు.

29. ముందు లేనివాడు ముందవుతాడు.

వెనుక లేనివాడు వెనుకవుతాడు.

ఇంతకీ నేను ముందున్నట్లా? వెనకున్నట్లా?

ఒకవేళ నాకు ముందు, వెనుకలనేవే లేకపోతే
నేనేమవుతాను? నేనే అవుతాను కదా!

పైన ఉన్నవాడు పైన అవుతాడు.
క్రింద ఉన్నవాడు క్రిందవుతాడు.
ఇంతకూ నేను పైన ఉన్నట్టా? క్రింద ఉన్నట్లా?
ఒకవేళ నాకు పైన, క్రింద అనేవే లేకపోతే
నేనేమవుతాను? నేనే అవుతాను కదా!

30. తనకు అర్థమైనది
తన అనుభవంలోకి వచ్చింది
ఏదయినా సరే
అది 'అసలు' కాదు.

31. నీ ప్రాణములను కొనిపోవు మృత్యుదేవత కూడా
నీవు కొలిచే దైవమే.

32. బాబు : గురువు పరమరహస్యము అని చెప్పినాసరే అష్టాక్షరీ మంత్రాన్ని శ్రీరంగ గోపురమెక్కి వెలుగెత్తి చాటిన మహనీయుడు రామానుజులు... గురువుకంటే శిష్యుడే గొప్ప కాదా!...

శ్రీ సద్గురు : నిజమే, కానీ అలా బహిరంగంగా విన్నవారిలో ఎంతమంది రామానుజుడిలా ప్రవక్తలయినారు?

బాబు : అలా ఎవరూ కాలేదు.

శ్రీసద్గురు : కాబట్టి ఆ గురువే గొప్ప.
తన జీవితంలో ఒకే ఒక్కడికి రహస్యంగా మంత్రోపదేశం చేశాడు. ఆ ఒక్కడు లోక పూజ్యుడైనాడు.

33. 'జన్మ పరంపర' అంటే

ఒక జన్మ తర్వాత మరొక జన్మ అని కాదు.
ఏకకాలంలో సకల జన్మల రూపంలో
ఉన్నది నీవే అని అర్థం.

ఇప్పుడే మానవ జన్మగా నీవున్నావు.
ఇప్పుడే చెట్టు జన్మగా నీవున్నావు.
ఇప్పుడే పిట్ట జన్మగా నీవున్నావు.

ఇప్పుడే సకల జన్మల రూపంలో నీవొక్కడివే ఉన్నావు.
'జన్మపరంపర' ఉండేది అడ్డానికి (Horizontal).
నిలువు (Vertical) కి కాదు.

34. అన్నింటినీ జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం
అన్నింటినీ మరచిపోవడం
రెండూ అవలక్షణాలే.

మరచిపోయి,
అవసరమైనప్పుడు జ్ఞప్తికి రావడం
అనేదే మంచి లక్షణం.

35. రాముడు ధర్మనిష్టా గరిష్ఠుడు
రావణుడు పరమ దుర్మార్గుడు
ఎందుకయినారంటే,
వాల్మీకిని మరచినందుకు.

కౌరవులు అధర్మపరులు
పాండవులు ధర్మాత్ములు
ఎందుకయినారంటే,
వ్యాసుణ్ణి మరచినందుకు.

36. తనకు అన్యముగా ఉన్నవాటి అన్నింటిలోను అత్యంత సమీపముగా ఉన్నదానిని 'ఇది' అని, అత్యంత దూరముగా ఉన్నదానిని 'అది' అని వ్యవహారము.వీటినే నాది అని గాని నాది కాదు అనిగాని చెప్పు అవసరము, అవకాశము ఉన్నది. నాకు అట్టి అవసరము, అవకాశము ఉన్నచో అట్టి నా స్థితినే అహంకారం అందురు. లేనిచో అదియే అహంస్వరూపస్థితి అగునని వేరుగా చెప్పవలెనా?

నాది కలుగు నేను నేను కాదు.
నాది లేని నేను నేను నేను.

37. నామము, రూపము కలిగిన ప్రతిదీ సమాధియే. ఆ సమాధి నుండి నేను – నేను అని పలికే అహం స్వరూపమే సాయి.

38. జరిగే సంఘటనల వలన
తనకు సుఖదుఃఖాలు కలుగవు.

తాను సుఖదుఃఖానుభవాలను పొందాలి కాబట్టి.
ఆయా సంఘటనలు జరుగుతాయి.

39. ప్రపంచాన్ని విడనాడు అంటే,
ప్రపంచాన్ని దైవంగా చూడు అని భావము.

సంసారాన్ని విడనాడు అంటే
సంసారాన్ని దైవంగా చూడు అని భావము.

నిన్ను నీవు పోగొట్టుకో అంటే
నిన్ను నీవు దైవంగా చూడు అని భావము.

40. భక్తుడు కూడా భగవంతుడే అని
భగవంతునికి తెలుసు.
భక్తునికి తెలియదు.

అజ్ఞాని కూడా జ్ఞానియే అని
జ్ఞానికి తెలుసు.
అజ్ఞానికి తెలియదు.

శిష్యుడు కూడా గురువే అని
గురువుకు తెలుసు.
శిష్యునికి తెలియదు.

41. పెట్టె బంగారమే
ఆ పెట్టెలో ఉన్న నగలూ బంగారమే.
ఆ పెట్టెకున్న తాళమూ బంగారమే.
తాళం చెవి కూడా బంగారమే.

ఉన్నదెల్లా బ్రహ్మమే.
సాధించేవాడు బ్రహ్మమే
సాధించబడేదీ బ్రహ్మమే
సాధన కూడా బ్రహ్మమే.

42. మోక్షమంటే
పరమ విశ్రాంతి.

43. ఏదయినాసరే
వినిపించడం
కనిపించడం
అనిపించడం
రోగలక్షణాలే.

44. వ్యక్తికున్న సకల జ్ఞానాలు పోవడాన్నే లోకంలో 'అతనికి జ్ఞానం కలిగింది' అని లెక్క అవుతోంది.

45. అనిర్వచనీయమైన ఆత్మ తత్త్వాన్ని నిర్వచించాలనే ప్రయత్నం ఎలాంటిదంటే,

ఒకడు సూర్యుని గురించి ప్రయోగాలు చేసి చేసి చివరకు కళ్లు పోగొట్టుకుని 'సూర్యుడు అంటే కటిక చీకటి' అని నిర్వచించాడట. అలా ఉంటుంది.

46. ప్రతి మతంలోను
మతాతీత విషయం ఉంటుంది.
అదే ప్రతి మతానికి హృదయం.

47. **1)** తనను చూస్తే ఆనందం
తన తనువుని చూస్తే విషాదం.

2) గాఢ నిద్రలో తనను చూస్తుండడం వలన
హాయిని అనుభవించడం జరుగుతుంది.

3) ఆ హాయిని తన తనువును చూస్తున్నప్పుడు పొందాలనే
ప్రయత్నమే జీవితంలో సుఖాన్వేషణ.
అది ఎలాగూ అసంవభం.

4) తనను చూస్తూ తన తనువును చూడలేదు.
తన తనువును చూస్తూ తనను చూడలేదు.

5) తనను మరచి తన తనువును చూస్తాడు.
తన తనువును మరచి తనను చూస్తాడు.

6) తనను చూచేటప్పుడు తన తనువుతో
సహా సకలమూ ఉండదు.

7) తాను సకలమై తన తనువుతో సహా
సకలమూ ఉంటుంది.

8) తనను చూచినప్పుడు ఆనందానికి
తానొక్కడే అగుట కారణం.

9) తాను అనేకమగుటయే తన తనువును
చూచునప్పుడు విషాదానికి కారణం.

48. భూతద్దాన్ని ఎండలో తగినంత దూరంలో ఉంచి, క్రింద కాగితం ఉంచినట్లయితే ఆ కాగితం మండుతుంది.

మనస్సును తగినంత విధానంలో ఉంచి తలచినట్లయితే ఏది తలిస్తే ఆ రూపం సాక్షాత్కరించే శక్తి దానికుంటుంది.

49. శివుడు మూడో కన్ను తెరిస్తే
సర్వమూ భస్మమయిపోతుంది.
శివునితో సహా.

50. నేనుంటే దేవుడుండడు.
దేవుడుంటే నేనుండను.
ఈ ఒక్క విషయం అర్థమైతే
ఇక ఏ ఘర్షణకూ
ఏ సాధనకూ తావుండదు.

51. వీడి ఏడుపంతా దేవుని కోసం కాదు.
దేవుని సొత్తు కోసమే.

దేవుడు కనబడితే వీడు అడిగేది ఇదే-
"నీ శక్తులన్నీ నాకు ఇచ్చేసి
నీవు ఖాళీ అయిపో" అని.

52. జగత్ ఈశ్వరులను తన గర్భమందుంచుకొని
ఉన్నవాడు జీవుడు.
కనిపించనది అనిపించనది అతడొక్కడే.

జీవేశ్వరులను తన గర్భమందుంచుకొని
ఉన్నది జగత్తు.
కనిపించునది,అనిపించునది అతడొక్కడే.

జీవజగత్తులను తన గర్భమందుంచుకొని
ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడు.
కనిపించునది అనిపించునది అతడొక్కడే.

జీవజగత్తులను తన గర్భమందుంచుకొని
ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడు.
కనిపించునది అనిపించునది అతడొక్కడే.

ఇట్టి ఈ జీవ జగత్ ఈశ్వరులను
తన గర్భమందుంచుకొని ఉన్నది
'నేను' (ఆత్మవాచకము)
ఇది కనిపించదు. అనిపించదు.

53. చార్జర్ నుండి విద్యుత్‌కు శక్తి ప్రసారం కాదు.
చార్జరే విద్యుచ్ఛక్తిని స్వీకరించి
తనలో నిక్షిప్తం చేసుకుంటుంది.
తిరిగి వ్యవహారానికి ఉపయోగపడుతుంది.

తపస్సు వల్ల అలౌకిక విషయానికి లాభమేమీ లేదు.
తపస్సు వల్ల మనస్సు అలౌకిక విషయాన్ని సాధించలేదు.
లౌకిక వ్యవహారాన్ని నడపడానికి కావల్సిన శక్తిని మాత్రమే

తపస్సు ద్వారా మనస్సు పొందుతుంది. అంతమాత్రమే తపస్సు వల్ల ప్రయోజనం.

54. భారత గ్రంథములోని పాత్రలు,
వాటి నేనులు,
వీటి మూలము,
వ్యాసరూపమున ఉన్న నేను.

ఈ నేనుకు మూలము ప్రస్తుత దేహరూపమై
ఉన్న నేను.

ఈ 'నేను' ను తెలియు జ్ఞానమే జ్ఞానము.

55. 'అనంతం' అయినా సరే
మన చేత ప్రస్తావించబడింది అంటే,
అది అంతవంతమే.

'అద్వైతం' అయినాసరే
మన చేత ప్రస్తావించబడింది అంటే,
అది ద్వైతమే.

'సత్యం' అయినా సరే
మన చేత ప్రస్తావించబడింది అంటే
అది అసత్యమే.

56. నిన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
వింటున్న సకల శబ్దములు

నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే.
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
తాకేదంతా
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే.
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
చూచే దృశ్యమంతా
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే.
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
భుజిస్తున్న సకలమూ
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
పీల్చే వాసనలన్నీ
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే.
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
పొందే తలంపులన్నీ

నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
పొందే అనుభవములన్నీ
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే
అన్యము కాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని అన్యంగా చూచే
నా జీవన సారమంతా
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే అన్యమే లేని నేనే.
అన్యముకాదు.

నన్ను మినహాయించి ప్రపంచాన్ని చూచే నేను
నా ప్రపంచము, నా దైవము, సకలమూ
నాతో సహా ప్రపంచాన్ని చూచే నేనే.
నా ఆచూపే. ఆ చూపే నేను. నేనే ఆ చూపు.

57. గురువు ఒక్కడే ఈశ్వరుడే.
మిగతా గురువులనబడేవారంతా
ఆ 'గురువు' యొక్క పేరును పెట్టుకున్నవారే.

'రాముడు' అన్న పేరును పెట్టుకున్నవారంతా
దశరథ కుమారులు కాదు కదా!

'గురువు' అనే పదం బహువచనం కాదు.
అది సదా ఏకవచనమే.

58. గురు దర్శనం అంటే
తనను తాను పూర్ణంగా దర్శించడం.
గురువుకు శరణాగతి చెందడం అంటే
తనను తాను పూర్ణంగా పొందడం.

59. బాబుతో సహా సకలమూ
ఒకదానిలో నుండి బయలుదేరి
ఉండి
తిరిగి సకలమూ దానిలోనే లయిస్తోంది.
అది ఏది అనేది ఇప్పటి వరకు
ఎవరూ కనుగొనలేదు.

తెలియకపోయినా పర్వాలేదు.
'అదే నేను' అని ఉండు. చాలు.

60. ఇహపరాలకు తేడా ఏమి?
ఇహానికి
ఇహ పరాలు రెండూ ఉంటాయి.

పరానికి
ఇహపరాలు రెండూ ఉండవు.

61. దేవుడు ఉన్నాడు
అని ఉన్నవాని కంటే
దేవుడు లేడు
అని ఉన్నవాడే

స్పష్టంగా దేవుణ్ణి
అనుభవించినవాడు.

62. వ్యక్తిగతమైన నేను
చైతన్యగతమైన నేను
రెండూ 'నా' అనుభవంలోనివే.

63. తెలియటం జ్ఞానానికి గుర్తు.
తెలియదు అనటం అజ్ఞానానికి గుర్తు.
అని సాధారణంగా భావిస్తారు.
వాస్తవమేమంటే
తెలియటం అజ్ఞానానికి గుర్తు.
తెలియకపోవటం జ్ఞానానికి గుర్తు.

64. తాను ఉండడం వలన అన్నీ ఉన్నాయి.
అన్నీ లేకపోయినా తాను ఉంటాడు.

65. శ్రీసద్గురు : అరణ్యంలో క్రూర జంతువులూ ఉంటాయి.
సాధు జంతువులూ ఉంటాయి.
ఇంతకీ అరణ్యం అనేది క్రూరత్వానికి
సంబంధించినదా? సాధుత్వానికి
సంబంధించినదా?

బాబు : దేనికీ సంబంధించినది కాదు.
కానీ రెంటికీ అవకాశంగా ఉంటుంది.

శ్రీ సద్గురు : అదేవిధంగా నీవు దేనికీ అంటక
సకలానికి 'అవకాశంగా' ఉండు.

66. లేకనే ఉండినట్లుండేది – బంధం.
ఉండి లేనట్లుండేది – మోక్షం.

67. దేనికీ
అందనివాడు
చెందనివాడు తాను.
అని తెలుసుకున్న క్షణం నుండి

తాను
అన్నిటికీ
అందినవాడుగా
చెందినవాడుగా ఉంటాడు.

68. తానెప్పుడూ 'బాబు' గానే ఉంటూ
ఎప్పుడైనా ఆ సందర్భం వచ్చినప్పుడు మాత్రమే
తాను ఆత్మననే విషయాన్ని
గుర్తుకు తెచ్చుకుంటాడు.

ఇది సరిగాదు.

తానెప్పుడూ ఆత్మగానే ఉంటూ
ఎప్పుడైనా ఆ సందర్భం వచ్చినప్పుడు మాత్రమే
తాను 'బాబు' అనే విషయం గుర్తుకు రావాలి.
అప్పుడే అది జీవన్ముక్తి అవుతుంది.

69. **జీవుడికి దేవుడున్నంతవరకు**
జీవుడికి ముక్తి లేదు.
దేవుడికి జీవుడున్నంతవరకు
దేవుడికీ ముక్తి లేదు.

70. **ప్రత్యక్ష పరోక్షములు**
రెండూ తానే అని ఉన్నవాని అనుభూతియే
అపరోక్షానుభూతి.

71. **1.** **నిన్న చూచిన వ్యక్తే**
ఈ రోజు ఉన్నాడనుకోవడం పెద్ద అబద్ధం.

నిన్నటి వ్యక్తి వేరే. ఈ రోజు అదే వ్యక్తిగా అనిపించినాసరే ఈ రోజు కనిపించే వ్యక్తి పూర్తిగా వేరే.
నిన్నటి వ్యక్తే ఈ రోజు ఉన్నాడనిపించేది ఏదో అదే మాయ.

2. **ఇతను నా కుమారుడు అన్న తలంపు ఒకనికి**
ఇతను నా తండ్రి అన్నతలంపు మరొకరికి ఏకకాలంలో
కలగడం వల్లనే వారు తండ్రీ కొడుకులైనారు.

ఏ మాత్రమూ సంబంధమే లేని రెండు విషయాల్ని కలిపి ఒకే విషయంగా చూపే సామర్థ్యము గలది ఏదో అదే మాయ.

3. **లవణ మహారాజుకు బోయపల్లెలో గడిపినట్లు అనుభవం**
కలిగిన సమయంలోనే బోయపల్లెవాసులకు ఓ రాజు
తమతో గడిపినట్లు అనుభవం కలిగింది.

ఒకరికి కలిగిన అనుభవాల్నే ఇంకొకరికి కలిగిన అనుభవాలకు అతికించగల సామర్థ్యము గలది ఏదో అదే మాయ.

ఒక్క మాటలో చెప్పుకోవాలంటే, కారణం వేరు – కార్యం వేరు ఈ రెండిని కలిపి చూపేది ఏదో అదే మాయ.

72. **భూమ్మీద ఉన్నవారిలో ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క వాహనంలో ఒక్కొక్క వేగంతో ప్రయాణిస్తుంటారు.**

కొందరు నడిచి వెళుతుంటారు. కొందరు నిశ్చలంగా కూర్చుని ఉంటారు. నిజానికి వీరందరు భూమితోపాటు పడమర నుంచి తూర్పుకి గంటకు 1610 కి.మీ. వేగంతో ప్రయాణిస్తున్నవారే.

అట్లే జీవుల్లో స్థితి భేదాలు కనిపించినప్పటికీ ప్రతి జీవి భగవంతుని వైపుకే సమానవేగంతో పరుగెడుతోంది.

73. **జ్ఞాని అంటే**
జ్ఞానము కలిగినవాడు అనికాదు.
జ్ఞానమునకు కలిగినవాడు.

74. **జీవుడైనా దేవుడైనా**
ఒక్కొక్క చోట
ఒక్కొక్క సమయంలో
ఒక్కొక్క రకంగా ఉండకపోతే
(అంటే తాము తాముగా ఉంటే)
ఏ సమస్యా ఉండదు.

75. నిధి లేని మ్యాప్ – శాస్త్రం.
మ్యాప్ లేని నిధి – దైవం.

76. జీవించయినా, మరణించయినా నేనుంటాను.
అని ఉన్నవాడే మృత్యుంజయుడు.

77. శరీరంలోని సకల అవయవాలు వేటికవి స్వతంత్రంగా ప్రవర్తిల్లుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నప్పటికీ అన్నింటినీ సూత్రీకరించే ఒక కర్త ఉన్నట్లు.

జగత్తులోని సకల చరాచరమంతా వేటికవి స్వతంత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్నట్లు కనిపిస్తున్నప్పటినీ అన్నింటినీ సూత్రీకరించే ఓ మహాకర్త ఉన్నది.

ఆ మహాకర్తయే
అమ్మజ్ఞాన ప్రసూనాంబిక.

78. శ్రీరమణ భక్తులు తాము తరించడానికి చేయవలసిన ఏకైక కార్యక్రమం –
నేనెవడను? అన్న ఆత్మ విచారణ చేయడం ఒక్కటే.

ఇది తప్పించి ఇక ఏమి చేసినా అది
రమణుణ్ణి అవమానించడమే అవుతుంది.

79. "ఈ ఒక్క తనువు మాత్రమే నేను"
అని ఉండడమే
సుఖ దుఃఖాలకు కారణం.

80. ప్రపంచం అనేది
అనేక ప్రాణుల సమిష్ట్యానుభవంగా తోస్తున్నది.
నిజానికి తన ఒక్కని అనుభవమే ప్రపంచం.

81. సర్వజ్ఞుడు అంటే
'సర్వము' లేనివాడు.

82. భగవంతుడు తన జేబులో నుంచి వెయ్యి రూపాయలు తీసి మన జేబులో వేసినాడు.

మనం అందులోనుంచి ఓ పది రూపాయలు తీసి తిరిగి భగవంతుని జేబులో (హుండీలో) వేయడానికి బాధపడి పోతాము. సర్వమూ త్యాగం చేసినట్టు ఫీల్ అయిపోతుంటాము.

83. నిరాకారానికి సాకారం మాయ.
సాకారానికి నిరాకారం మాయ.
ఈ రెండూ దేనికది సత్యం.
సత్యానికి ఈ రెండూ లేవు.

84. బాబు : పాల్ బ్రంటన్ భగవాన్‌తో అన్నారట -
"మీకు నాకు మధ్య ఏదో తేడా ఉన్నది
అది ఏమిటన్నది అర్థం కావడంలేదు" అని.

సద్గురు : ఓ చంటి బిడ్డను కలిగిన తల్లి యాచిస్తోంది.
ఓ చంటి బిడ్డను కలిగిన తల్లి దానం చేస్తోంది.
తల్లుల విషయంలో చూస్తే-

ఒక తల్లి యాచకురాలు.
మరొకతల్లి దాత.
అని తేడాలున్నాయి.
మరి చంటిబిడ్డల విషయంలో చూస్తే
వారిని ఏమనగలం?

బాబు : వారు ఏమీ కారు.
వారిలో ఏ తేడాలు ఉండవు.

శ్రీ సద్గురు : బ్రంటన్ దృష్టి
తల్లుల వైపు నుంచి ఉన్న దృష్టి.
అందుకే తేడా ఉన్నట్టు అనిపించింది.

రమణుని దృష్టి
చంటి బిడ్డల వైపు నుంచి ఉన్న దృష్టి.
అందుకే రమణుల ఏ తేడాలు లేక
ఏకాత్మ స్వరూపులుగా వెలిగారు.

85. కళ్లు తెరచి జగద్రూపంగా ఉన్న
భగవత్ వైభవాన్ని ఆస్వాదించండి.
నీవు చేసే ఓ గంట ధ్యానం
నిన్ను ఓ గంట ఆ దివ్య సౌందర్యానికి గ్రుడ్డివాణ్ణి చేస్తోంది.

86. ఒక కేంద్రాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని
అనేక వృత్తములుంటాయి.

అందులో అత్యంత సమీప
వృత్తమే తన తనువు.

87. ఒకడు పాట పాడుతుంటే వినడం వేరు,

తానే స్వయంగా అనుభవిస్తూ పాడడం వేరు

మొదటిది ద్వైతం
రెండవది అద్వైతం

అన్ని మత గ్రంథాలూ
అద్వైత గ్రంథాలే.
అనుభవంలోకి వస్తే.

88. అపీత కుచాంబిక అంటే
ఎవరి చేతా త్రాగబడని కుచములు కలది అని అర్థం.

అమ్మ (జ్ఞానమునే) పాలు ఇవ్వదని కాదు.
అమ్మ ఎప్పుడూ సిద్ధమే.

త్రాగడానికి ఎవరూ సిద్ధంగా లేరని అర్థం.

షిరిడీ బాబా అన్నారు కదా!
నేను ఇవ్వదలచుకున్నదానిని
ఎవడూ అడగనే లేదని.

89. చంటిపిల్లవాడు తన చేతి బొటన వ్రేలిని తన నోట్లో పెట్టుకుని
చీకుతుంటాడు.

4 తన నోట్లోనే ఊరే ఆ తియ్యటి లాలాజలాన్ని గుటకలేస్తూ ఆ ద్రవం బొటన వ్రేలి నుంచి స్రవిస్తోందని భ్రాంతి చెందుతాడు. తనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా భౌతిక, మానసిక పరిధులలో అనుభవించే సుఖాలన్నీ కూడా స్వస్వరూపమైన ఆత్మ సుఖమే.

90. ఆత్మ సుఖం అనేది
జలపాతం క్రింద చేసే స్నానం లాంటిది

మానసిక సుఖం అనేది
తొట్టె స్నానం లాంటిది.

భౌతిక సుఖం అనేది
కాస్త జలాన్ని తీసుకుని నెత్తిన చల్లు కోవడం లాంటిది.

91. శూన్యమైన ఆకాశంలో
నామరూపాత్మకమైన జగత్తువలె

గంభీరమైన సముద్రంలో
ఎగసిపడే కెరటాలు వలె.

తెల్లటి కాన్వాస్‌పై
రమ్యమైన రంగుల చిత్రము వలె.

జడమైన శిలలో
చైతన్యరూపమైన భగవద్రూపం వలె

నాలో ఈ ప్రపంచం ఉన్నట్లున్నది
కానీ లేనే లేదు.

92. షూటింగ్ లేకుండా సినిమా ఉండదు కదా!
ఆ రీత్యా పునర్జన్మ సిద్ధాంతాన్ని అంగీకరించేవారు కూడా ఈ జీవితమనే సినిమాకు 'గత జన్మ కర్మే' షూటింగ్ అని అంటారు.

వాస్తవమేమంటే,
జీవితం అనేది షూటింగ్ లేని సినిమా.

93. ఇది నాకు అన్యమైనది అని (దేనినయినా)
చూడడమే పాపము.

94. తన తనువుతో సహా
మొత్తపు దృశ్యము తాను.
అందులో ఈ ఒక్క తనువునే
తానని ఉండడమే
తన అసంపూర్ణత్వ భావానికి కారణం.

95. తన భర్తను నిర్లక్ష్యం చేసి ఆశ్రమాల చుట్టూ తిరిగే ఓ భక్తురాలికి శ్రీసద్గురుదేవులవారు ఇచ్చిన సందేశం –
నీవు ఎవరి సేవ చేసినా
ఏ సాధన చేసినా

నీ భర్త అనుమతి లేనిదే
నీవు పొందాలనుకున్న దానిని నీవు పొందలేవు.
ఆ పరతత్త్వమే నీ భర్త రూపంలో
నీతో కాపురం చేస్తోందని గ్రహించు.
నిజానికి నీ రూపంగా ఉన్నది కూడా ఆ పరతత్త్వమే
సత్యాన్వేషణలో తొలి అడుగు, చివరి అడుగు నీవే.

నీ కుటుంబాన్ని వదలి ఎక్కడికీ వెళ్లవలసిన అవసరం లేదు.

నీ భర్త నీడలో
నీవు గడపడమే
నీకు మోక్ష కారణం.

96. జగత్తనే సినిమా – పార్వతి.
సినిమా చూచేవాడు – శివుడు.

97. భగవంతుడు అవాఙ్మానసగోచరుడు అంటే వాక్కుకు, మనస్సుకు అందడు అనికాదు. వాక్కు, మనస్సు ఆయన సన్నిధిలో ఉండవు అని అర్థము.

98. నిన్ను నీవు తెలుసుకో అంటే,
"నీవు ఆత్మవు అని తెలుసుకో"
అని బాబుకు చెప్పడం కాదు.
"నీవు బాబువు కాదు అని తెలుసుకో"
అని ఆత్మకు చెప్పడం.

99. మహనీయుల భౌతిక రూపాలన్నీ
పాము విడిచిన కుబుసాలు లాంటివే.

కుబుసాన్ని చూస్తే పామును చూసినట్టా?

మనమేం చేస్తున్నాం?
కుబుసాన్నే పాము అనుకుని
ఆ కుబుసానికి గుడి కట్టి పూజలు చేస్తున్నాం.

జ్ఞానిని చూస్తే లాభం లేదు.
జ్ఞానాన్ని చూడాలి.

100. నేను నేను
అనగా ప్రస్తుతము మనకందరకు అనుభవములో ఉన్న నేను.

నేను ఫలానా వారి కుమారుడను లేదా కుమార్తెను. నా కులము ఇది. నా మతము ఇది. నా పేరు ఇది. నా రూపము ఇది. ఇది నా సంస్కారము. ఇది నా ప్రపంచము. నా ఇష్ట దైవము ఇది. నా వృత్తి ఇది.ఇలా ఇలా తలుస్తూ ఉన్న నేను నేను. ఈ అనుభవములో అనగా దేహానుభవములో ఉన్న వారికి నేను ఎవరు? అనిగాని, ఏది నేనుగా ఉన్నది? అనిగాని ప్రశ్నే రాదు.

నేను <u>నేను</u>

భరింపరాని దుఃఖము కలిగినపుడు, భరింపరాని సంతోషము కలిగినపుడు, భరింపరాని ఆందోళన కలిగినప్పుడు, భరింపరాని బాధలు కలిగినప్పుడు, తన సంకల్పములు వికల్పమైనపుడు,

తన అస్తిత్వమే ప్రమాదములో పడినప్పుడు హఠాత్తుగా మెరపు మెరసినట్లు నేను ఎవరు? ఈ ప్రపంచమేమిటి? ఈ జీవితానికి అర్థమేమిటి? అనే ప్రశ్న కలుగుతుంది.

వారి వారి సంస్కారములననుసరించి, వారి వారి అవసరములు, అవకాశములననుసరించి, వారి వారి అన్వేషణ, విచారణ, సాధనల ద్వారా నేను ఈ దేహరూపమైన వ్యక్తినే కాదు. ఈ సంస్కారము, ఈ ప్రపంచము, ఈ దైవము వీటి అన్నింటి యొక్క సమిష్ఠి స్వరూపమే నేను.

నేనే ఈ జీవ జగత్ ఈశ్వర స్వరూపములుగా ఉన్నది. అన్న అనుభవమును పొందుతాడు. అలా అనుకొని అనుకొని సదా ఆ అనుభవములోనే ఉండి ఆ అనుభవమే తాను ఔతాడు. అట్టి స్థితిలో నేను అను స్ఫురణ కలిగినప్పుడుల్లా వ్యష్టి రూపమైన అనుభవము కాకుండా సమిష్టి రూపమైన అనుభవమే కలుగుతుంది. అలా అనుకొని అనుకొని సదా ఆ అనుభవములోనే ఉండి తుదకు అదే తానౌతాడు. అదే నేను నేను.

కాని ఈ దేహరూపమైన వ్యష్టి అనుభవంకాని, జీవ, జగత్ ఈశ్వర స్వరూపమైన సమిష్టి అనుభవంకాని, ఇవి రెండూ మెలకువలోను స్వప్నంలోను మాత్రమే తోస్తున్నాయి. గాఢ నిద్రలో లేదు. మరి గాఢ నిద్రలో నేనెవరు? నేను ఏదిగా ఉన్నాను? ఈ వ్యష్టిరూపమైన నేనుకు, సమిష్టి రూపమైన నేనుకు

గాఢ నిద్రలో ఉన్న 'నేను' మూల కారణమని అనిపిస్తున్నది. ఈ 'నేను'లో వ్యష్టి సమిష్టి అనుభవములైన నేను, నేను అనే ఈ నేనులు ఉన్నాయి. ఆ రెండింటిలో 'నేను' లేను. కాబట్టి వ్యష్టి సమిష్టి అనుభవముల రూపములైన నేను, నేను అను రెండు అయ్యి, కాక వాటికి అతీతమై ఉన్న 'నేను' 'నేను' అలా అనుకొని అనుకొని సదా ఆ అనుభవములోనే ఉండి చివరకు అదే తానౌతాడు. అదే 'నేను' 'నేను'.

అది సరే ఈ వ్యష్టి రూపమైన నేనును, సమిష్టి రూపమైన నేనునూ వీటి మూలకారణము అయ్యి కాని 'నేను'నూ తెలిసికొంటున్న నేను ఎవరు? ఇలా తెలిసికుంటూ పోతే దీనికి అంతు ఎక్కడ? ఆహా! తెలిసింది.

నేను ఎవరు?

ఎవరు నేనుగా ఉన్నారో అతడే నేను.

నేను ఏది?

ఏది నేనుగా ఉన్నదో అదే నేను.

ప్రశ్న ః- నేను ఎవరు?

సమాధానము ః- నేను ఎవరు.

ప్రశ్న ః- నేను ఏది?

సమాధానము ః- నేను ఏది.

అయ్యా రమణ భగవానే! ఇదీ కథ!

101. రమణుడు 'నేను' అని అన్నప్పుడల్లా
దానికి అర్థం అనంత చైతన్యమే.

అంతేగాని వ్యక్తిగతమైన భావనతో
ఒక్కసారి కూడా 'నేను' అనలేదు రమణుడు.

భగవద్గీతలో కృష్ణుడు పలికిన
'అహం' శబ్దం యొక్క అర్థం.
కృష్ణుడు కాదు. అనంత చైతన్యమే.

102. జగత్తులో దేవుణ్ణి వెదకడం సాధన.
దేవుడిలో జగత్తును వెదకడం సిద్ధి.

జగత్తులో దేవుడుండడం
కుండ నీళ్లలో వేసిన ఓ పాల చుక్క లాంటిది.

దేవుడిలో జగత్తు ఉండడం
కుండ పాలల్లో వేసిన ఓ నీటి చుక్క లాంటిది.

అందులో పాల చుక్కను
ఇందులో నీటి చుక్కను
చూడడం అసాధ్యం.

జగత్తులో దేవుణ్ణి
దేవుడిలో జగత్తును
చూడడం అసంభవం.

103. **1)** తనకు తానూ ఉంటాడు
ఇతరులకూ తానుంటాడు
ఇది జీవితం.

2) ఇతరులకు తాను ఉండడు
తనకు తాను ఉంటాడు
ఇది మరణం.

3) ఇతరులకు తాను ఉంటాడు.
తనకు తాను ఉండుడు
అయినా 'తాను' ఉంటాడు
ఇది మోక్షం.

104. అభయం తనను తాను మరచి
భయం అవుతుంది.
కానీ అభయం అభయంగానే ఉంటుంది.

జ్ఞానం తనను తాను మరచి
అజ్ఞానం అవుతుంది.
కాని జ్ఞానం జ్ఞానంగానే ఉంటుంది.

అమృతం తనను తాను మరచి
విషం అవుతుంది
కాని అమృతం అమృతంగానే ఉంటుంది.

పుణ్యం తనను తాను మరచి
పాపం అవుతుంది.
కాని పుణ్యం పుణ్యంగానే ఉంటుంది.

అచలం తనను తాను మరచి
చలనం అవుతుంది
కాని అచలం అచలంగానే ఉంటుంది.

అహంస్వరూపం తనను తాను మరచి
అహంకారం రూపం అవుతుంది.
కాని అహంస్వరూపం అహం స్వరూపంగానే ఉంటుంది.

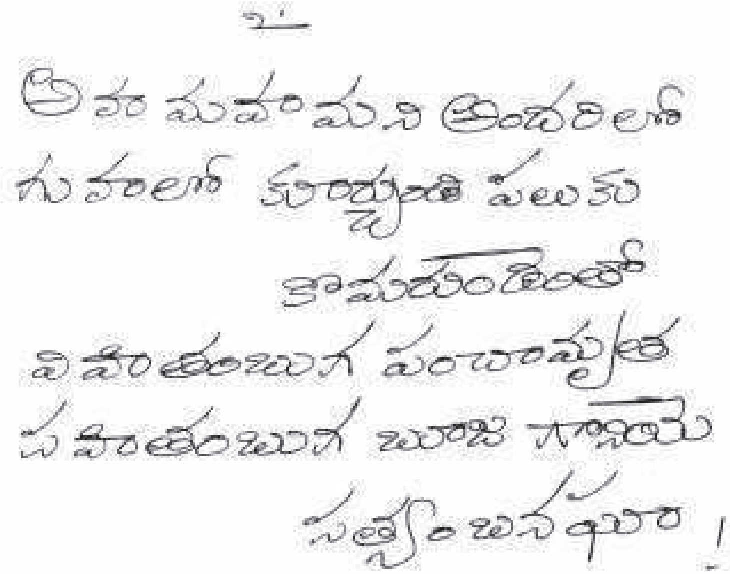
మోక్షం తనను తాను మరచి
బంధం అవుతుంది
కాని మోక్షం మోక్షంగానే ఉంటుంది.

105. తిరుచ్చిళి వేంకటరమణునకు
మృత్యానుభవం కలిగే వఱకు
స్వప్నంలో ఉన్నాడు.
మృత్యానుభవంతో మేలుకున్నాడు.
ఆ మెలకువలో (జ్ఞానంలో)
రమణుడూ లేడు
ప్రపంచమూ లేదు
ఆశ్రమమూ లేదు
భక్తులూ లేరు.
కేవలం మెలకువే (జ్ఞానమే) ఉందక్కడ.

106. జ్ఞానానుభవానికి ముందు తానుంటాడు
తన నీడ ఉండదు.
జ్ఞానానుభవం తరువాత తానుండడు.
తన నీడ ఉంటుంది.

107. తాత అంటే
<u>తా</u>నే <u>త</u>నువై ఉన్నవాడు.

108. వదిలి పొందినవాడు - బుద్ధుడు.
పొంది వదిలినవాడు - రమణుడు.

* గురువుగారి స్వదస్తూరి

జ్ఞానప్రసూనాలు-8

1. వినబడే శబ్దం నేనే; నాదే.
కనబడే దృశ్యం నేనే; నాదే.
తలవబడే తలంపు నేనే; నాదే.

2. సూర్యుడు అంటే
ప్రకాశంతో కూడిన గోళం.
దేవుడు అంటే
గోళం లేని ప్రకాశం.

3. దేవుని వల్ల తనకు గుర్తింపు తెచ్చుకునేవాడు భక్తుడు.
తన వల్ల దేవునికి గుర్తింపు తెచ్చేవాడు భక్తాగ్రేసరుడు.

4. చాలడం - మితం.
చాలకపోవడం - పరిమితం.
చాలా ఉండడం - అపరిమితం.
వీటితో నిమిత్తం లేకుండా ఉండడం - స్థిమితం.

5. తాను కానని తెలుసు
తానెవరో తెలియదు
వాడు జీవుడు.

తానెవరో తెలుసు
తాను కానిది తెలియదు
వాడు దేవుడు.

6. నేను ఉన్నాను అంటే బంధం.
నేను ఉన్నట్లున్నాను అంటే మోక్షం.

7. శిష్యుడు శిష్యుడే అయితే
గురువు దొరకడు.

గురువు గురువే అయితే
శిష్యుడు దొరకడు.

8. మధురైలో వేంకటరామన్
చనిపోయింది నిజం.

అరుణాచలంలో రమణ భగవాన్
చనిపోయింది నటన.

9. దేవుడు అనంతుడు అనే పేరు
ప్రపంచం వలన వచ్చింది.

ప్రపంచం అనంతం అనే పేరు
దేవుని వలన వచ్చింది.

10. ధర్మమే రూపు దాల్చింది. అది రాముడు.
మాహాత్మ్యమే రూపు దాల్చింది. అది షిర్డీ బాబా.
జ్ఞానమే రూపు దాల్చింది. అది రమణుడు.

11. బంధానికే బంధం కలిగేది.
మోక్షానికే మోక్షం కలిగేది.

బంధానికి మోక్షం కలుగదు.
మోక్షానికి బంధం కలుగదు.

12. చలన స్థితిలోను
నిశ్చల స్థితిలోను
తానున్నది అచల స్థితిలోనే.

13. జననం అంటే తాను లేని ప్రపంచం.
మరణం అంటే ప్రపంచం లేని తాను.

14. బ్రతికి చచ్చువాడు అజ్ఞాని.
చచ్చి బ్రతుకువాడు జ్ఞాని.

15. జగత్తులో నేనున్నాననుట ఐహికము.
జగత్తుగా నేనున్నాననుట ఆముష్మికము.

16. జగత్తు అనేది సమిష్టి అనుభవంగా
ఉన్నప్పుడు తాను - జీవుడు.

(తనతో సహా) జగత్తు అనేది వ్యష్టి
అనుభవంగా ఉన్నప్పుడు తాను - దేవుడు.

17. ఏకంగా కనిపిస్తూ
అనేకంగా ఉండేది అండం.

అనేకంగా కనిపిస్తూ
ఏకంగా ఉండేది బ్రహ్మాండం.

18. మతి యెంతో గతి అంత అన్నది ఒట్టిమాట.
గతి యెంతో మతి అంత అన్నది గట్టిమాట.

19. జగత్తే షిరిడీ.
తనువే ద్వారకామాయి.
'నేను' అన్న స్ఫురణే సాయి.

జగత్తే తిరువన్నామలై.
తనువే రమణాశ్రమం.
'నేను' అన్న స్ఫురణే రమణుడు.

20. ప్రశ్న లేనివాడు దేవుడు.
జవాబు లేనివాడు జీవుడు.

21. కథలోని పాత్రలకున్న జ్ఞాన చైతన్యాలు కథా రచయితవే.

జగత్తులోని సకల జ్ఞాన చైతన్యాలు భగవంతునివే.

22. తెలియని తనంలో తెలిసితనం – సైన్స్.

తెలిసినతనంలో తెలియనితనం – ఆధ్యాత్మికం.

23. ఎవరైనా, ఎంతటివారైనా ఎట్టివారైనా
నీలో ఉండాలితప్ప నీవు వారిలో ఉండవద్దు.

ఏదైనా, ఎంతటిదైనా, ఎట్టిదైనా అది
నీలో ఉండాలి తప్ప దానిలో నీవు ఉండవద్దు.

ఎవరైనా, ఏదైనా నీవు కావాలి తప్ప
నీవు ఎవరూ, ఏదీ కావద్దు.

24. భుక్తిలో రకాలున్నాయి.
భక్తిలో రకాలు లేవు.

25. గిరి గీసి కేంద్రంలో
బాణం వేసేవాడు – సాధకుడు.

బాణం వేసి దాని చుట్టూ
గిరి గీసేవాడు – సిద్ధుడు.

26. తనకోసం తాను పాడుకున్న పాట
తనను దేవుని వద్దకు చేరుస్తుంది.

ఇతరుల కోసం తాను పాడిన పాట
తనను దేవుని నుంచి దూరం చేస్తుంది.

27. చలనానికి ఏశక్తి అవసరమో
నిశ్చలానికి కూడా అదే శక్తి అవసరం.

చలనరూపంలో ఉండే శక్తి – పార్వతి.
నిశ్చల రూపంలో ఉండే శక్తి – శివుడు.

28. వైద్యుడిచ్చే ఔషధం
రోగాన్ని పోగొడుతుంది.

గురువిచ్చే ఔషధం
రోగినే పోగొడుతుంది.

29. కూతురుని కన్న తండ్రి – సేవకుడు.
ఆమెను అనుభవించే భర్త – ప్రభువు.

కావ్యాన్ని రచించిన కవి – సేవకుడు.
ఆ కావ్యాన్ని అనుభవించే పాఠకుడు – ప్రభువు.

సృష్టిని కల్పించిన దేవుడు – సేవకుడు.
ఆ సృష్టిని అనుభవించే జీవుడు – ప్రభువు.

30. స్త్రీని చూడు.
స్త్రీగా చూడొద్దు.

ప్రపంచాన్ని చూడు.
ప్రపంచంగా చూడొద్దు

31. 'నేను' అనే చిదాకాశంలో
'బాబు' అనే ప్రపంచం ఉన్నది.

32. చూచేవాడే చూడబడేది.
వినేవాడే వినబడేది.
తాకేవాడే తాకబడేది.
తలచేవాడే తలంపబడేది.

33. మనం అద్దంలో చూసుకుంటే
మనమే కనబడతాం.

దేవుడు అద్దంలో చూసుకుంటే
ప్రపంచం కనబడుతుంది.

34. పుట్టుక గుట్టు అందరికీ తెలుస్తుంది
పుట్టిన వానికి తప్ప.

చావు గుట్టు ఎవ్వరికీ తెలియదు.
చచ్చిన వానికి తప్ప.

35. తనలో లేనిది, తాను కానిది
అంటూ లేనివాడు దేవుడు.

తనలో లేనిది తాను కానిది
అంటూ ఉన్నవాడు జీవుడు.

36. విత్తే లేని చెట్టు ప్రపంచము.
చెట్టే లేని విత్తు పరమేశ్వరుడు.

37. దేవుడు 'నే' అంటే సృష్టి.
'ను' అంటే లయం.

మధ్యలో ఉన్నది స్థితి.

జీవుడు 'నే' అంటే జననం.
'ను' అంటే మరణం.

మధ్యలో ఉన్నది జీవితం.

38. చిన్న జీవుడు – జీవుడు.

పెద్ద జీవుడు – దేవుడు.

39. భక్తుని రూపంలో ఉన్న జ్ఞాని శ్రీరామకృష్ణులు.

జ్ఞాని రూపంలో ఉన్న భక్తుడు శ్రీవివేకానందులు.

40. ఏది తామర పూవుగా ఉన్నదో
అదే బురదగా కూడా ఉన్నది.

ఏది కుమ్మరి పురుగుగా ఉన్నదో
అదే మట్టిగా కూడా ఉన్నది.

ఏది జ్ఞాన స్వరూపంగా ఉన్నదో,
అదే అజ్ఞాన స్వరూపంగా కూడా ఉన్నది.

41. భక్తి వలన కలుగు ఫలము
భగవంతు డొక్కడే మిగలడం.

ఆత్మ విచారణ యొక్క ఫలము
ఆత్మ ఒక్కటే మిగలడం.

42. అనుకున్న దానిని అనుకున్నట్టుగా కల కనేవాడు దేవుడు.

వచ్చిన కలను విధిలేక కనేవాడు జీవుడు.

43. తలనొప్పికి చాలా కారణాలుంటాయి.
ముఖ్యమైన కారణం తల ఉండడమే.

తన సమస్యలకు చాలా కారణాలుంటాయి.
ముఖ్యమైన కారణం 'తాను'ండడమే.

44. భోగం అనేది కూడా ఓ యోగమే.

యోగం అనేది కూడా ఓ భోగమే.

45. నటనలో జీవించేవాడు మహానటుడు
జీవితంలో నటించేవాడు మహా జీవుడు (మహాత్ముడు.)

46. రామదాసు రామభక్తుడు కాదు. రాముడే.

రమణుడు శివభక్తుడు కాదు. శివుడే.

47. నామం చేసే స్మరణ నామ స్మరణ.

మంత్రం చేసే జపం మంత్ర జపం.

శివుడు చేసే ధ్యానం శివధ్యానం.

48. దైవానుగ్రహం అంటే

దైవము అను 'గ్రహము'

గుర్వనుగ్రహం అంటే,

గురువు అను 'గ్రహము'

49. ఏ పతివ్రతకు పలుగాకి కనబడదో

ఆ పతివ్రతే మహా పతివ్రత

ఏ జ్ఞానికి అజ్ఞాని కనబడదో

ఆ జ్ఞానే మహా జ్ఞాని.

50. ఘన రూపంలో ఉన్న తలంపు – శరీరం.

ద్రవ రూపంలో ఉన్న తలంపు – వ్యవహారం.

వాయు రూపంలో ఉన్న తలంపు – ఊహాగానం.

51. గాలి సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నప్పటికీ

సైకిల్ ట్యూబ్‌లో ప్రత్యేకించి

గాలి నింపబడి ఉంటుంది.

దైవం సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నప్పటికీ
గురువులో ప్రత్యేకించి
దైవత్వం నింపబడి ఉంటుంది.

52. ఏకాంతం అంటే
ఎవరూ లేని చోటులో తానుండడం కాదు.
తాను లేని చోటులో తానుండడం.

53. రాముడిలో దేవుణ్ణి చూసేవాడు భక్తుడు.

రావణునిలో కూడా దేవుణ్ణి చూసేవాడు మహాభక్తుడు.

54. కలలో ఉన్నవారందరి అనుభవాలన్నీ
ఆ కలను కనేవాని ఒక్కని అనుభవమే.

ఇలలో ఉన్నవారందరి అనుభవాలన్నీ
దేవుని ఒక్కని అనుభవమే.

55, మన నోట పలకబడ్డ సత్యం
పరమ సత్యం కాదు.

మన ప్రస్తావనలోకి వచ్చిన దేవుడు
అసలు దేవుడు కాదు.

మన మనసులోకి వచ్చిన అనుభవం
ఆత్మానుభవం కాదు.

56. నేను ఉంటేనే విషయానందం ఉంటుంది.
'నేను లేకపోయినా ఆత్మానందం ఉంటుంది.

57. భగవదానుభవం అంటే
తాను భగవంతుణ్ణి అనుభవించడం కాదు
తనను భగవంతుడు అనుభవించడం.

58. 'భగవంతుడు ఉన్నాడు'
అని అన్నవాడు ఆస్తికుడు కాడు.
'భగవంతుడు మాత్రమే ఉన్నాడు'
అని ఉన్నవాడే ఆస్తికుడు.

59. నీకు తెలిసినా తెలియక పోయినా తనువులోని ప్రతి
అణువుతోనూ సంబంధం కలిగి ఉన్నావు.

నీకు తెలిసినా తెలియకపోయినా సృష్టిలోని ప్రతి
అణువుతోనూ సంబంధం కలిగి ఉన్నావు.

60. ఉన్నదానికి
బంధమూ లేదు మోక్షమూ లేదు.

ఉన్నట్లున్న దానికి
బంధమూ లేదు మోక్షమూ లేదు.

61. వాటర్ ట్యాంక్ ఊరంతటికీ సంబంధించినదైనప్పటికీ ఆనీరు
మనింట్లోకి చేరాలంటే ప్రత్యేకించి మనం కనెక్షన్ తీసుకోవాలి.

భగవదనుగ్రహం లోకంలో ఉన్న వారందరికీ సంబంధించిన
దైనప్పటికీ ప్రత్యేకించి భగవంతునితో కనెక్ట్ అయ్యి పొందాలి.

62. సూర్యుడే ప్రకాశం ప్రకాశమే సూర్యుడు.
దేవుడే ప్రపంచం ప్రపంచమే దేవుడు.

63. తెలిసినవాడే తెలియనివాడు కాకుంటే
వాడెలా తెలిసి కొనగలడు?

పొందినవాడే పొందనివాడు కాకుంటే
వాడెలా పొందగలడు?

తన్నుతాను తెలిసినవాడే
తన్ను తాను తెలియనివాడు కాకుంటే
తన్ను తానెలా తెలియగలడు?

64. మెలకువలో కల జీవానుభవం.

కలలో మెలకువ దైవానుభవం.

65. ఉదయాస్తమయాలు అనేవి
సూర్యునికి లేనప్పటికీ
మనం సూర్యునికి ఆపాదిస్తున్నట్లు

సృష్టిలయాలు అనేవి
ఈశ్వరుడు చేయనప్పటికీ
మనం ఈశ్వరునికి కర్తృత్వాన్ని ఆపాదిస్తున్నాం.

66. నిశ్చలంగా ఉండు.
'నేను' అనేదే దైవమని తెలుసుకో.

67. 'జగత్తు సత్యము' అన్న భ్రాంతిలో ఉన్న వ్యక్తి సద్గురు కృప చేత

'జగత్తు మిథ్య' అని గ్రహించి, తద్వారా 'సత్యమే జగత్తు'
అని గ్రహించి స్థిమిత పడతాడు.

68. గతం - సాకారం.
భవిష్యత్తు - నిరాకారం.
ఈ రెంటిని అనుభవిస్తూ తెలుసుకుంటుండేది- వర్తమానం.

69. తాను చచ్చినా కర్మ ఉంటుంది.
ఇదే పునర్జన్మకు బీజం.

కర్మ చచ్చి తాను చావాలి.
ఇదే జీవన్ముక్తి.

70. అన్నాన్ని మనం తినడం లేదు.
అన్నమే మనల్ని తినేస్తోంది.

71. అశాంతి ఉండేది శాంతికి. నీకు కాదు.
శాంతి అశాంతులు లేని శాంత స్వరూపుడివి నీవు.

దుఃఖం ఉండేది సుఖానికి. నీకు కాదు.
సుఖదుఃఖాలు లేని సుఖ స్వరూపుడివి నీవు.

అజ్ఞానం ఉండేది జ్ఞానానికి. నీకు కాదు.
జ్ఞానా జ్ఞానాలు లేని జ్ఞాన స్వరూపుడివి నీవు.

బంధం ఉండేది ముక్తికి. నీకు కాదు.
బంధముక్తులు లేని ముక్త స్వరూపుడివి నీవు.

72. ఒకే నిద్ర.
కలలు అనేకం.

ఒకే అజ్ఞానం.
జన్మలు అనేకం.

73. వంట ఒక్కటే.
దేవతలకని వండితే అది ప్రసాదం.
పితృదేవతలకని వండితే అది పిండాకూడు.

కర్మ ఒక్కటే.
భగవదర్పణం చేస్తే అది యజ్ఞం.
ఫలాసక్తితో చేస్తే అది పాపం.

74. మనిషి చేసిన దేవుడు మనిషే.
దేవుడు చేసిన మనిషి దేవుడే.

75. అద్దం అన్నిటినీ ప్రతిబింబిస్తుంది.
తనను తాను ప్రతిబింబించు కోలేదు.

కత్తి అన్నిటినీ కోస్తుంది.
తనను తాను కోసుకోలేదు.

కన్ను అన్నిటినీ చూస్తుంది.
తనను తాను చూసుకోలేదు.

తాను అన్నిటినీ తెలుసుకోగలడు.
తనను తాను తెలుసు కోలేడు.

76. శ్వాస ఆగితేనే నిద్ర వచ్చేది.
తిరిగి శ్వాస కదిలితేనే మెలకువ వచ్చేది.

77. భక్తి అంటే

జీవించడం తెలియడం.

ముక్తి అంటే

మరణ భయం తొలగడం.

78. టి.వి.యన్. బాబు : శ్రీమతి వేణుగారు మీకు ఉత్తరం వ్రాయడానికి మీ అడ్రసు అడిగారు నన్ను.

సద్గురు : అడ్రసు ఉండేవాడు గురువెట్లా అవుతాడు? అందరి అడ్రసులు 'గురువు'లో ఉంటాయి గురువుకు అడ్రసు ఉండదు.

79. కదలని చిత్రం – దైవం.

కదిలే చిత్రం – ప్రపంచం.

80. త్రాడు పాముగా కనిపించడమూ నిజమే.

పాము లేకపోవడమూ నిజమే.

ప్రపంచం కనిపించడమూ నిజమే.

(ఆత్మకు విడిగా) ప్రపంచానికి ఉనికి లేకపోవడమూ నిజమే.

81. ఒకే టెలివిజన్‌లో అన్ని రకాలైన ఛానళ్లున్నట్లు

ఒకే హృదయపేటికలో అన్ని రకాలైన జన్మలున్నాయి.

82. ఉన్నదేదో అది
ఇక్కడే ఉంది. ఇప్పుడే ఉంది.
తనలోనే ఉంది. తానుగానే ఉంది.

83. (దైవమనే) సముద్ర ఉపరితలంలో
సంచరించే తిమింగలం – కర్మయోగి.

సముద్ర గర్భంలో సంచరించే
తిమింగలం – భక్తియోగి

సముద్రం – జ్ఞానయోగి.

84. నాది అనడానికి ఏమీ లేకపోవడమే సన్న్యాసం.

నేను అనడానికి ఏమీ లేకపోవడమే నిర్వాణం.

85. మారవలసింది దృశ్యం కాదు దృష్టి.
మారవలసింది తలంపు కాదు తలచేవాడు.
మారవలసింది దేహం కాదు మనసు.
మారవలసింది భక్తుడు కాదు భగవంతుడు.

86. నరసింహావతారం
హిరణ్యకశ్యపుని కొఱకే.
ప్రహ్లాదుని కొఱకు కాదు.

రామావతారం
రావణుని కొఱకే.
రామదాసు కొఱకు కాదు.

87. జగత్తులో ఎవని ఉనికి అయినా
నా ఉనికి మీద;

ఎవని జ్ఞానం అయినా
నాజ్ఞానం మీద;

ఎవని శక్తి అయినా
నాశక్తి మీద

ఆధారపడి ఉన్నది.

88. నేను చేస్తున్నాననే చేసే కర్మ కామ్య కర్మ.

'నా ద్వారా చేయబడుతున్నది' అని చేసే కర్మ నిష్కామ కర్మ.

89. మనిషికి రెండు ముఖ్య భయాలున్నాయి –

1. అందరూ ఉండి తానొక్కడే లేకపోవడం (మరణం)
2. ఎవరూ లేకుండా తానొక్కడే ఉండడం (మోక్షం)

90. నిర్గుణుడు అంటే గుణరహితుడు అని కాదు.
గుణముల చేత బాధింపబడనివాడు అని అర్థం.

నిరాకారుడు అంటే ఆకారము లేనివాడు అని కాదు.
ఆకారముల చేత బాధింపబడనివాడు అని అర్థం.

91. కుండంతా మట్టే.
కాని మట్టిలో కుండ ఉండదు.

కంకణమంతా బంగారమే.
కాని బంగారంలో కంకణం ఉండదు.

జగత్తంతా దేవుడే.

కాని దేవుడిలో జగత్తు ఉండదు.

92. దేనినయినా సరే

కావాలి అన్నవాడు దరిద్రుడు.

వద్దు అన్నవాడు ధనికుడు.

ఊరక ఉన్నవాడు ఉత్తముడు.

93. నాలోనిది ఈ ప్రపంచం.

నా ఒక్కనిదే ఈ ప్రపంచం.

నేనే ఈ ప్రపంచం.

94. పూర్ణమైన భక్తునికి భగవంతుడు ఉండడు.

పూర్ణమైన భగవంతునికి భక్తుడు ఉండడు.

95. అన్నీ సత్యమే అను.

లేదా

అన్నీ అసత్యమే అను.

అందరూ జ్ఞానులే అను.

లేదా

అందరూ అజ్ఞానులే అను.

అంతా బ్రహ్మమే అను.

లేదా

అంతా మాయే అను.

సమస్య తీరిపోతుంది.

96. సముద్రం అంటే నీరే.
ప్రపంచం అంటే దైవమే.

97. నేను ధనవంతుణ్ణి అయినంత మాత్రాన
అందరూ ధనవంతులు అయిపోతారనేది ఏమీలేదు.

నేను బలవంతుణ్ణి అయినంత మాత్రాన
అందరూ బలవంతులు అయిపోతారనేది ఏమీలేదు.

నేను భగవంతుణ్ణి అయితే మాత్రం
అందరూ భగవంతులే అయిపోవడం ఖాయం.

98. అనంతమైన వృత్త వైశాల్యంలో ఉన్న
ప్రతిబిందువూ కేంద్రమే.

అనంతమైన విశ్వ చైతన్యంలో ఉన్న
ప్రతి అణువూ దైవమే.

99. కాశీని చూడడానికి వెళ్లవచ్చు.
విశ్వేశ్వరుని కోసం వెళ్లకూడదు.

రమణాశ్రమం చూడడానికి వెళ్లవచ్చు.
రమణుని కోసం వెళ్లకూడదు.

షిరిడీ చూడడానికి వెళ్లవచ్చు.
సాయి కోసం వెళ్ల కూడదు.

100. ముక్తుడు అందరికీ తానుంటాడు.
తనకు తానుండడు.

ఇతరులకు తాను సాకారుడే.
తనకు తాను నిరాకారుడు.

101. వెలుగు చీకటులను గుర్తించే వెలుగే తాను.
ఆ వెలుగే పరంజ్యోతి.

ఉనికి లేములను గుర్తించే ఉనికే తాను.
ఆ ఉనికే పరమాత్మ.

102. నేనే కానీ నేను కాని నేను – పరమాత్మ.
నేనే కానీ నేను కాని నేను – జీవాత్మ.
ఆ ఇద్దరి ఐక్యమే నేను.

103. ఒకడికి తాను చెబుతున్నట్లున్నా
అది తనకు తాను చెప్పుకోవడమే.

ఒకడి చెప్పింది తాను విన్నట్లున్నా
అది తాను చెప్పింది తాను వినడమే.

104. తనువులో తానుంటే బంధం.
తనలో తనువుంటే మోక్షం.

105. సమదృష్టి రెండు విధములు –

1. ఏది ఎట్లా ఉన్నదో అట్లనే చూడడం.
2. తాను కనేదంతా తన కలే అని తెలియడం.

106. భగవంతుణ్ణి వెదకేవాని రూపంలోనే
భగవంతుడు దాక్కొని ఉన్నాడు.

భగవంతుడు అందరికీ వారి వారి
రూపాలతో సాక్షాత్కరించే ఉన్నాడు.

107. ప్రయత్నం ఆగినప్పుడు
పొందడం జరుగుతుంది.
చూసేవాళ్లకు ప్రయత్నం వల్ల
పొందినట్టు కనిపిస్తుంది.

108. ఎంత ఈదినా అందని తీరం సత్యం.
ఆకాశపు అంచును చూడాలనే ప్రయత్నం వ్యర్థం.

ప్రయత్నమే ప్రధాన ఆటంకం.
అన్ని ప్రయత్నాల నుండి విరమించుకోవడమే మోక్షం.

మా తండ్రిగారు ఈత నేర్పిస్తానని తీసుకెళ్లి
బావిలో త్రోసేసాడు.

ఈత దానికదే వచ్చేసింది.

మా గురువు గారు తత్త్వం నేర్పిస్తానని తీసుకెళ్లి
బాధల్లో త్రోసేసాడు.

మోక్షం దానికదే వచ్చేసింది.

– శ్రీసద్గురు సుబ్రహ్మణ్యం.

జ్ఞాన ప్రసూనాలు - 9

1. 'సద్గురు' అని ఏ ఒక్కని పేరుముందు మాత్రమే చేర్చడం దోషం. చేరిస్తే అన్ని పేర్ల ముందు చేర్చు. తీసివేస్తే అన్ని పేర్లకూ తీసివేయి.

2. అవాఙ్మానస గోచరమగు ఆ పరతత్వాన్ని చాలా సులువుగా, స్పష్టంగా ప్రకటించడానికి ప్రయత్నం చేసినవారిలో ముఖ్యుడు శ్రీదక్షిణామూర్తి.

ఆ ప్రకటన రూపమే - మౌనం.

3. ఉన్నవానికైనా లేనివానికైనా
ఉన్నవాడే సాక్షి కానీ
లేనివాడు ఎట్లు కాగలడు?
లేనివానికి ఏ సమస్య అయినా ఎట్లుండగలదు?

4. దేవుని గురించి మనిషి వ్రాసిన పుస్తకాలను దేవుడు చదివాడనుకో- నా గురించి ఒక్కమాట కూడా వీటిల్లో లేదే! అని దేవుడు ఆశ్చర్యపోతాడు.

5. మనం చేసే ఆధ్యాత్మిక సాధనలన్నీ
పసివాని వలె స్వచ్ఛంగా నవ్వడానికి,
స్వచ్ఛంగా ఏడవడానికి.

6. మాయ అంటే నామరూపాలు.
నామ రూపాలకు ఆధారం నీ ఆమోదం.

7. 'నేను' అన్నప్పుడు తనువుగా కాకుండా
ఆత్మగా అనుభవంలోకి రావడమే ఆత్మానుభవము.

8. ఒకే వస్తువును నేను – నాది అని రెండుగా వేఱు చేసి
చూపించేది ఏదో అదే మాయ.

9. ప్రపంచానికే జ్ఞాని గాని
జ్ఞానికి ప్రపంచమూ ఉండదు.
తానూ ఉండడు.

10. మనకే కాలంగాని
కాలానికి మనం లేం.

మనకే దేవుడుగాని
దేవుడికి మనం లేం.

11. రమణుడు భగవద్గీతా సారం వ్రాయడం కాదు.
రమణుడే భగవద్గీతా సారం.

12. మాయ అంటే
అప్పుడే పుట్టి అప్పుడే ఉండి అప్పుడే లేకుండా పోయేది.

13. అరుణాచల దేవాలయ శిల్ప సౌందర్యాలను వీక్షించడమంటే
అది గత శతాబ్దాల చారిత్రకతను స్పర్శించడమే.

అరుణాచల దీపాన్ని దర్శించడమంటే
అది గతయుగాల సంప్రదాయాన్ని అనుభూతి చెందడమే.

అరుణాచల రమణుని యొక్క తత్త్వాన్ని దర్శించడమంటే
అది సృష్టికి పూర్వమే ఉన్న అచలతత్త్వాన్ని అనుభవించడమే.

14. అద్భుతమైనది అంతరిక్షం కాదు. మనసే.
తనువుతో సహా సకల సృష్టిని అది
ప్రొజెక్ట్ చేస్తోంది.

15. తనకు అందరూ ఉన్నా
తాను అందరిలో ఉన్నా
తానెప్పుడూ ఒంటరియే.
అని గ్రహించడమే ఏకాంతం.

16. భగవంతుడు ఆది మధ్యాంత రహితుడు అంటే, ఆయనకు ఆది మధ్యాంతములు లేవు అని కాదు. ఆది మధ్యాంతములకు ఆయన లేడు అని అర్థం.

17. ముక్తి అంటే
ప్రపంచం అనుభవంలో తాను ఉన్నట్లు
తన అనుభవంలో తాను లేకపోవడం.

తన అనుభవంలో తాను ఉన్నట్లు
ప్రపంచం అనుభవంలో తాను లేక పోవడం.

18. బాబాను వొదిలి అల్లాను (భగవంతుణ్ణి) పట్టుకున్నప్పుడే
బాబాకు సంతోషం.
రమణుని వొదిలి అరుణాచలేశ్వరుణ్ణి పట్టుకున్నప్పుడే
రమణునికి సంతోషం.

19. కాయంపేట స్వామి : మీరు అంతదూరం నుండి ఇక్కడకు ఎందుకు వస్తున్నారు?

శ్రీ సద్గురు : స్వామిని చూడడానికి...

కాయంపేట స్వామి : ఇక్కడకు వచ్చి చూస్తేనే కనబడే స్వామి అయితే ఇట్లాంటి ఈ స్వామిని చూడవలిసిన అవసరమే లేదు.

నిజంగా స్వామి నువ్వనుకున్నంత గొప్పవాడే అయితే నీవున్న చోటనే ఈ స్వామిని చూడవచ్చునే!

రెండు విధాలా మీరు ఇక్కడకు రావలసిన అవసరమే లేదు.

20. నేను ఆయుధం పట్టను అని కృష్ణుడంటే, దుర్యోధనుడు సంతోషపడ్డాడు. జరిగిందేమంటే, అర్జునుణ్ణే ఆయుధంగా పట్టాడు కృష్ణుడు.

21. దైవ దర్శనానికి గాని, గురు దర్శనానికి గాని ఒంటరిగానే వెళ్లాలి. వారి యొక్క పరిపూర్ణమైన అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి కావలసిన అనుకూలత అప్పుడే ఉంటుంది. ప్రక్కతోడు వలన ఆ అనుకూలతను మీరు కోల్పోతారు.

22. మంచి – చెడు అనేవి పర్మినెంట్ సీట్స్.
ఓ పాపాత్ముణ్ణి కాల్చి చంపేయొచ్చు.
ఆ స్థానంలో మరొక పాపాత్ముడు పిలప్ అయిపోతాడు.
ఓ మహాత్ముడు తనువు చాలించవచ్చు.
ఆ స్థానంలో మరొక మహాత్ముడు పిలప్ అయిపోతాడు.
కాని వారు చరిత్రకు ఎక్కవచ్చు, ఎక్కక పోవచ్చు
అది వేఠే విషయం...

23. సనాతన ధర్మాన్ని కాపాడ్డానికి మనం చేసే ప్రయత్నాలు ఎలాంటివంటే, తెరమీద బొమ్మలన్నీ కలసి తెర యొక్క ఉనికిని కాపాడాలని చేసే ప్రయత్నం లాంటిదే.

24. శుద్ధ అపరంజిలో కొంతరాగి కలిస్తేనే నగల తయారీకి అనుకూలం అవుతుంది.

శుద్ధ జ్ఞాని అయినా కొంత అజ్ఞానాన్ని అంగీకరిస్తేనే వేదాంత భాషణం చేయగలడు.

25. దైవమొక్కటే సత్యము. మిగతా అంతా యెండమావి...లాంటి సత్య వాక్యాలు వేదాంత గ్రంథాల్లో ఎక్కడో ఓ మూల ఉంటాయి. మిగతా గ్రంథమంతా యెండమావిలోని నీటిని ఎలా తోడుకోవాలి అనే అంశాలతో నిండిపోయి ఉంటుంది.

26. పెళ్లి చేస్తాం. కాని మీరు లైంగికంగా కలవకూడదు
అన్న నిబంధనకు అంగీకరించి పెళ్లి చేసుకోవడం.

ఇది చాల గొప్ప కోర్సు. కాని ఉద్యోగం మాత్రం రాదు. అన్న నిబంధనకు అంగీకరించి కోర్సు చేయడం.

మా సంస్థలో ఎంతకాలమైనా పని చేయొచ్చు. జీతం మాత్రం ఇవ్వం అన్న నిబంధనకు అంగీకరించి ఆ సంస్థలో పనిచేయడం.

దేవునిపై భక్తి ఎంతైనా ఉండొచ్చు. దాని వలన ముక్తి కలగదు అన్న నిబంధనకు అంగీకరించి భక్తి కలిగి ఉండడం.

ఇదే నిష్కామ కర్మ అన్నా....

నిష్కామ భక్తి అన్నా....

27. భూమి వల్ల భూమ్మీద ఉన్న సకలానికీ ప్రయోజనమే.

భూమి వల్ల భూమికి ఏమి ప్రయోజనం?

బంగారం వల్ల బంగారానికి ఏమి ప్రయోజనం?

దేవుడి వల్ల దేవుడికి ఏమి ప్రయోజనం?

నావల్ల నాకు ఏమి ప్రయోజనం?

దేని వల్లయినా దానికి ఏమి ప్రయోజనం?

28. ఏ క్షేత్రానికెళ్లి ఏదేవతా మూర్తిని దర్శించినా 'నా ఇష్టదైవమే ఇక్కడ ఈ రూపంలో ఉన్నది' అన్న స్ఫురణతో దర్శించుకో.

29. పట్టెయ్య : గురువుగారూ!... వచ్చే మాసం మేము కాశీ కెళుతున్నాము...

శ్రీసద్గురు : ఉన్నదంతా కాశీయే. కాకపోతే మీరు
దక్షిణం నుండి ఉత్తరానికి వెళుతున్నారు.
అంతే. బిడ్డ తన తల్లి మీద కూర్చున్నా
చంకలో ఉన్నా, వీపు మీద ఎక్కినా
ఉండేది తల్లిమీదే కదా!...

30. మౌనానికి 'మాట' ఆటంకం కాదు.
మాట వల్ల భంగమయ్యే మౌనం మౌనం కాదు.

31. పంచాక్షరీ మంత్రాన్ని శివుడు తప్ప ఇంకొకరు ఎవరూ
ఇప్పటికి స్మరించింది లేదు.

32. సిద్ధి యొక్క బాహ్య రూపమే ఉపాసన.

33. వస్తువొకటే.
ఒకడు కుండ అంటున్నాడు.
మరొకడు మట్టి అంటున్నాడు.

వస్తువొకటే.
ఒకడు ప్రపంచం అంటున్నాడు.
మరొకడు బ్రహ్మం అంటున్నాడు.

34. అన్ని అనుభవాలతో పాటు
ఆత్మానుభవం అనేది ఒకటి కాదు.

అన్ని అనుభవాలు కలిగేది
ఆత్మానుభవం వలనే.

ఆత్మానుభవం లేక
ఏ అనుభవమూ ఉండదు.

35. 'నేను కర్తను కాను'
అనడానికి కూడా
నేను కర్తను కాను
అని ఉండడమే నిజమైన శరణాగతి.

36. ఈ నేను నేను కాదని తెలియడమే ఆత్మ విచారణా ఫలం.

37. అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎప్పుడూ
అక్కడ, ఇక్కడ, ఎక్కడా

జీవ, జగత్, ఈశ్వరులనే త్రిపదార్థాల దృశ్యమంటూ ఏదీ ఏర్పడలేదు.

ఉన్నది ఉన్నట్లే ఉన్నది.
ఇదే అజాతవాదం.
ఇదే రమణ హృదయం.

38. 'గడచిన దానిని గురించి వగచకండి.
గడచిన క్షణం వరకు జరిగిందంతా
దైవ సంకల్పమే అని స్థిమిత పడండి.

39. చిలకమ్మ : గురువు గారూ! ఈ లోకంలో ఎవర్ని నమ్మాలో, నమ్మకూడదో తెలియడం లేదండి.

శ్రీసద్గురు : ముందు నీవు చిలకమ్మను నమ్మొద్దు.

40. వ్యాఖ్యానం వలన వ్యాఖ్యానింపబడే దాని విషయం తేటతెల్లమవదు. వ్యాఖ్యానం చేసిన వాని యొక్క స్థితి తెలియబడుతుంది.

41. చూడబడేది – జడము.

చూచేది – చైతన్యము.

42. పిట్ట చెట్టు మీద ఉన్నా చెట్టు మీద ఆధారపడి ఉండదు.
తన రెక్కల మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

నీవు జగత్తులో ఉన్నా భగవంతుని మీదే ఆధారపడి ఉండు.

43. అణువుకు
తనువుకు
జగత్తుకు
కేంద్రం ఒక్కటే.

44. సద్గురు నామధేయుడు భగవంతుడొక్కడే.
సదా వర్తమానుడగుట వలన శిష్యులను ఎఱుగనివాడు.

45. అజ్ఞాని పలికే పలుకు బొమ్మ తుపాకీ లాంటిది. అది పేలదు. అదే పలుకు ఓ జ్ఞాని పలికినప్పుడు ఆ బొమ్మ తుపాకే నిజం తుపాకీలా పేలుతుంది.

46. టి.వి.యన్. బాబు : మాయ నిత్యమైనదా?
అనిత్యమైనదా?

శ్రీసద్గురు : ‘ప్రపంచంలో నేను’ అన్న
వర్గదృష్టిలో మాయ నిత్యము.
‘నాలో ప్రపంచం’ అన్న
వ్యక్తిగతంలో మాయ అనిత్యము.

47. అందరి వ్యక్తిత్వాలు
తన వ్యక్తిత్వంలో భాగాలే.

48. నీ వయస్సు ఎంతో
సృష్టి వయస్సు అంతే
దేవుని వయస్సు కూడా అంతే.

49. జ్ఞాని
అందరిలో ఉన్నా తానొక్కడే ఉంటాడు.
తానొక్కడే ఉన్నా తానొక్కడే ఉంటాడు.
తాను లేకపోయినా తానొక్కడే ఉంటాడు.

50. గెలవాలంటే ఓడిపోవాలి.
పొందాలంటే పోగొట్టుకోవాలి.
జీవించాలంటే మరణించాలి.

51. తాను గురువు కానిదే
తనకు గురువు అర్థం కాదు.
తాను దేవుడు కానిదే
తనకు దేవుడు అర్థం కాదు.

52. 'స్వ' అన్నదానికి నిజమైన అర్థం దైవం.
స్వ ప్రయత్నం అంటే దేవుని ప్రయత్నం.
స్వ స్థితి అంటే దేవుని స్థితి.
స్వానుభవం అంటే దేవుని అనుభవం.

53. అన్నింటినీ చూడు.
నిన్ను కూడా కలిపి చూడు.
ఆ చూచేవాడే భగవంతుడు.

54. తాను బానిసత్వంలో ఉన్నట్లు గుర్తు ఏమంటే,
తనకు నామము, రూపము ఉండడమే.

55. 'హృదయం' అనే పెట్టెలో భగవంతుణ్ణి ప్రతిష్ఠించి, తాళం వేసి,
ఆతాళం చెవిని నడి సముద్రంలోకి విసిరి వేయి.

ఇక నిన్ను విడిచి ఇంకెక్కడికెళతాడు భగవంతుడు?

56. సకలంలో తానుంటేనే
సకలము తన అనుభవంలోకి వస్తుంది.

57. శతే పంచాశత్ న్యాయము-
వందలో యాభై ఉన్నట్లే
ఆత్మలో జగత్తు ఉన్నది.

58. దేనినయినా సరే
ఆక్షేపణ
సమర్థన
చేయకుండా ఉండు,

59. కృతయుగంలో -
కాకి కా–కా అని అరిచింది.
కోయిల కూ - కూ అని కూసింది.
ఇప్పుడు కలియుగంలో కూడా అవి అట్లే కూస్తున్నాయి.
మనిషే ఒక్కొక్క యుగానికి
ఒక్కొక్క రకంగా కూతలు కూస్తున్నాడు.

60. టి.వి.యన్. బాబు : 'అది' ప్రయత్న సాధ్యమా?
శ్రీసద్గురు : కాదు. 'అది' అప్రయత్నంగా సిద్ధిస్తుంది.

61. తనకున్న శక్తులు తనవి కావని తెలియడంతోనే
మానవుడు మహనీయుడవుతున్నాడు.

62. దక్షిణామూర్తి మౌనంగా ఉండడం కాదు.
మౌనమే దక్షిణామూర్తి.

63. భగవంతుడు చేస్తున్నదానికి 'నేను చేస్తున్నాను' అని నీవు మధ్యలో అడ్డుపడకుండా ఉండడమే ఆత్మ సమర్పణము.

64. సిద్ధి పొందేక తెలుస్తుంది.
సిద్ధి అనేది సాధన వలన కలిగింది కాదు అని.
లోకంలో మాత్రం సాధన వల్ల సిద్ధి పొందాడు.
అని ప్రచారం జరుగుతుంది.

65. తానే ఓ పెద్ద అబద్ధం.
అని తెలిసే వఱకు
ఏదీ అబద్ధం కాదు.

66. చొక్కాలో ఉన్న డబ్బులను కాజేసేవాడు – చిన్నదొంగ
చొక్కాలో ఉన్న మనిషినే కాజేసేవాడు (దేవుడు) –
పెద్దదొంగ.

67. టి.వి.యన్ బాబు : ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధాలు చేసే
ఆశ్రమం గొప్పదా?

సంప్రదాయాల పేరుతో ఉత్సవాలను
నిర్వహించే దేవాలయం గొప్పదా?

శ్రీసద్గురు : ఆధ్యాత్మికం అనేది కూడా
సంప్రదాయమే. సంప్రదాయం
అనేది కూడా ఆధ్యాత్మికమే.

68. బాబుకు బంధం కాదు.
బాబుయే బంధం.
కలుగవలసింది బాబు నుండి ముక్తి.
బాబుకు ముక్తి కాదు.

69. ప్రపంచానికే రమణుడు గాని
రమణునికి ప్రపంచమూ లేదు
రమణుడూ లేదు.

70. ఈశ్వరారాధన అంటే ఏమి?

ఈశ్వరునికి చేయు ఆరాధనా?

ఈశ్వరుడు చేయు ఆరాధనా?

ఈ రెండునూ అసంభవమే.

వీటిలో ఏదీ ఎన్నడూ జరిగి ఉండలేదు.

జరగనూ జరగదు.

71. తన తనువే తన తొలి తనయుడు.

72. 'దైవంలో ప్రపంచం ఉన్నది' అన్న ఒక్క విషయాన్ని

జ్ఞప్తిలో ఉంచుకోండి చాలు.

73. "ఇప్పటి వఱకు ఎవరూ అరుణగిరి ప్రదిక్షిణం చేసింది లేదు".

అని మనసుకు తోయడమే గిరి ప్రదక్షిణ ఫలం.

74. భగవంతుని చేతిలో తానొక ఉపకరణం మాత్రమే.

ఉపకరణం యొక్క ప్రయోజనాన్ని

ఆయనే నెరవేర్చు కుంటాడు.

ఆ గొడవ మనకెందుకు?

75. ఒక అల – గురువు.

మరొక అల – శిష్యుడు.

సముద్రం – దేవుడు.

76. తాను ఇలా ఉండాలి,

ఇతరులు ఇలా ఉండాలి.

అని అనుకోవడమే
సకల ఘర్షణలకు మూలం.

77. అచల స్వరూపుడైన పరమాత్మునిలో
స్వాభావికంగా ఉన్న సంకల్ప వైభవమే ఈ మహాసృష్టి.

78. దూడ వొంటికున్న మాయను
ఆవు అనురాగముతో నాకి శుభ్రం చేసినట్లు

శిష్యుని ఆత్మకున్న మాయను
గురువు అనుగ్రహంతో తొలగించి
శుద్ధుణ్ణి చేస్తాడు.

79. రూపాయి చిల్లరలో ఏ ఒక్క నాణెం మాత్రమే
రూపాయి కాదు.

దైవ జగత్తులో ఏ ఒక్కడు మాత్రమే దైవం కాదు.

80. ప్రపంచం ఉండి తాను లేక పోవడం – జననం.
తాను ఉండి ప్రపంచం లేకపోవడం – మరణం.

81. 'గురు చరిత్ర'ను పారాయణం చేయగా చేయగా చివరకు ఏమి
తెలుస్తుందంటే, గురువుకు చరిత్రే లేదని తెలుస్తుంది.

మరొక కోణంలో చూస్తే సకలమూ గురు చరిత్రే అని తెలుస్తుంది.

82. 'కామి కానివాడు మోక్షగామి కాడు' అని వేమన అన్నాడంటే,
మోక్షాన్ని పొందాలంటే ముందుగా కాముకులుగా ఉండాలనేది
ఆయన భావం కాదు.

నిజమైన భావం ఏమంటే, కామికాకపోతే మోక్షాన్ని కూడా కామించడు అని.

83. ఇప్పటి వఱకు భగవద్గీతను
ఎవడూ చెప్పింది లేదు.
ఎవడూ వినింది లేదు.

84. పుట్టని బిడ్డకు పుణ్యాహవచనమేమిటి?
నామకరణం ఏమిటి?

ఉనికే లేని జగత్తుకు కారణమేమిటి?
కార్యమేమిటి?

85. మాయ యొక్క మొదలు
మన ముఖం నుంచి కాదు.
మన వీపు నుంచి.

86. కావాలి – వద్దు అనేది
ఏ చోటులో ఉండవో
ఆ చోటే దైవ సన్నిధి.

87. దేనికీ చలించకుండా ఉండే శక్తి మనసుకు కలగడమే
దైవానుగ్రహాన్ని పొందినందుకు గుర్తు.

88. తెలుసుకోనంత వఱకు ఉండి,
తెలుసుకోగానే లేకుండా పోయేవాడు జీవుడు.

89. నిర్భయత్వమే సాక్షాత్కారం.

90. కైవల్యం పొందినవాడు
ఏమీ చెప్పడు.
ఏమీ రాయడు.
ఏమీ చేయడు.
ఏమీ కాడు.

91. ఉన్నది ఒక్కసీటే.
అందులో తానైనా ఉండాలి
భగవంతుడైనా ఉండాలి. అంతే.

92. నలుగురిలో చేయలేని పనిని
ఒంటరిగా కూడా చేయొద్దు.

93. ఉన్నది తన ఒక్కని అనుభవమే.
ఇతరులు, ఇతరుల అనుభవాలు
ఉన్నట్లు అనిపించడమే గాని
వాస్తవానికి ఇతరులూ లేరు
ఇతరుల అనుభవాలూ లేవు.

94. ఒకరిలో మంచిని
మరొకరిలో చెడ్డను చూస్తున్నావంటే,
ఇంకా నీవు చూడవలసిన దానిని
చూడనేలేదని అర్థం.

95. మనిషి ప్రాణాన్ని వదలడు.
ప్రాణమే మనిషిని వదిలేస్తుంది.

96. జ్ఞాని తన జ్ఞానం వలన ఎంత ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడో
అజ్ఞాని తన అజ్ఞానం వలన కూడా అంతే ఆనందాన్ని
అనుభవిస్తాడు.

97. తనతో సహా ఉన్నదంతా
తనలో ఉంటే – అంతర్ముఖం.

తనతో సహా ఉన్నదంతా
తనకు వెలిగా ఉంటే – బహిర్ముఖం.

98. మెలకువలో –
ఒకే నేను అనేక నేనులుగా ఉంటుంది.

నిద్రలో –
అనేక నేనులు ఒకే నేనుగా ఉంటుంది.

99. మనమూ ప్రేమిస్తాము
దేవుడూ ప్రేమిస్తాడు

కాని మన ప్రేమ కంటే
భగవంతుని ప్రేమ గొప్పది.

యెందుకంటే,
ఆయన ప్రేమలో 'బంధం' ఉండదు.

100. వ్యవహారంలో (అందరిలో ఒకడిగా)
నేనున్నాను అని,

అనుభవంలో (అందరిగా) నేను మాత్రమే ఉన్నాను అని ఉండు.

101. ఒకరు : ధ్యానంలో నా మనసు యెక్కడెక్కడో తిరుగుతోంది...

శ్రీసద్గురు : తిరగనీ...
ఆత్మ అనంతము, సర్వ వ్యాపకము కదా!
మనసు ఎక్కడెక్కడ తిరిగినా అంతా ఆత్మలోనే కదా!
తిరగనీ...

102. సత్యం ఒక్కటే.
దానిని పొందేవాడు ఒక్కడే.

103. దేవుడు వ్రాసిన జీవుని చరిత్రే ప్రపంచం.
రాముడు వ్రాసిన వాల్మీకుని చరిత్రే రామాయణం.
కృష్ణుడు వ్రాసిన వ్యాసుని చరిత్రే భాగవతం.
అరుణాచలేశ్వరుడు వ్రాసిన రమణుని చరిత్రే ఉన్నది నలుబది.
అనిలాచలేశ్వరుడు వ్రాసిన సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యుని చరిత్రే అనిలా చల శివమాల.

104. గురువనేవాడు దేవుళ్లందరికీ తండ్రి.

105. భయమే బంధం.
నిర్భయమే మోక్షం.

106. అంతా సహజంగా ఉంది
అని ఉండడమే సహజ సమాధి.

107. సృష్టిలో ఉన్న ప్రతిదీ సృష్టి ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చేదే.
సృష్టికి విరుద్ధమైనదేదీ సృష్టిలోనే ఉండదు.

108. మానవుడు కనుగొన్న అంతిమ జ్ఞానం–
'నాకేమీ తెలియదు' అనేదే.

శ్రీ సద్గురు దేవులవారు తాను రచించిన 'అనిలాచల శివమాల' గ్రంథావిష్కరణ సందర్భంగా వచించిన పలుకులివి –

ఇది నా ఆత్మ కథ.
మరో కోణంలో 'ఆత్మ' కథే.
మీకు నేను ఇవ్వగలిగింది ఇదొక్కటే.
ఇక మీకివ్వడానికి నావద్ద ఏమీ లేదు.

జ్ఞాన ప్రసూనాలు – 10

1. టి.వి.యన్. బాబు : దేవుడున్నాడని నమ్ముతాను. కాని ఆయన జగత్తును నడిపించే విషయంలో ఓ క్రమత్వం ఉన్నట్టు కనబడదు...

శ్రీసద్గురు : ఇది క్రమము, ఇది అక్రమము అని నీవెట్లా నిర్ణయిస్తావు?

నీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే అంతా క్రమంగా ఉందని, ప్రతికూలంగా ఉంటే క్రమం లేదని వాదిస్తావు. అంతేనా?

క్రమం ఉంది... అయితే నీ అభిప్రాయంతో నీ అనుభవంతో దానిని సరి చూడవద్దు.

తెలియనివాడు కంప్యూటర్‌ని విప్పి చూస్తే అంతా గందరగోళంగా కనిపిస్తుంది.

తెలిసినవాడు చూస్తే అందులో ఓ క్రమం కనిపిస్తుంది. ఇదీ అంతే...

2. సైన్స్ అంటే
అర్థం కాని స్థితి నుండి
మరొక అర్థం కాని స్థితికి
ప్రయాణించడమే.

ఆధ్యాత్మికం అంటే
చిన్న సత్యాన్నుండి
పెద్ద సత్యానికి
ప్రయాణించడమే.

3. కారణం వేఱు, కార్యం వేఱు.
ఈ రెంటిని కలిపి చూపించేది ఏదో
అదే మహా మాయ.

4. బంగారాన్ని పరీక్షించడానికి గీటురాయి మీద రుద్ది చూస్తారు. రుద్దడం అనేది సాధన. బంగారమే అని తేలడం సిద్ధి. అంతే గాని కేవలం రుద్దడం (సాధన) వల్ల బంగారం కానిది బంగారంగా మారే వీలులేదు.

5. ఈ దైవ సృష్టిలో ప్రతి క్షణమూ
ప్రతి అణువూ విలువైనదే.
నిరుపయోగం అని తలచి ఒక్క అణువును
పెరికి వేసినా సరే ఈ విశ్వం కుప్ప కూలిపోతుంది.

6. ఏది సత్యము?
శ్రీసద్గురు : సత్యమే సత్యము.

7. వాస్తవమేమంటే
నీ ప్రయత్నాలతో నిమిత్తం లేకుండా
నీకు ఇష్టమున్నా లేకున్నా
నీవు ఎలా ఉంటే
నీకూ, ఈలోకానికి శ్రేయస్సో
నిన్ను అలానే ఉంచుతాడు భగవంతుడు.

8. ప్రయత్న, స్వ ప్రయత్నాలతో సంబంధం లేని అప్రయత్నమే దేవుడు.

9. జీవించడమే యజ్ఞం.
యజ్ఞం చేసేవాడు భగవంతుడు.

10. 'తెరతీయగరాదా' అన్న కృతిని పాడుతున్నప్పుడు

త్యాగరాజుకు 1. త్యాగరాజూ ఉన్నాడు.
2. తెరా ఉన్నది.
3. వేంకటేశ్వర స్వామీ ఉన్నాడు.

కానీ వేంకటేశ్వర స్వామికి 1. త్యాగరాజూ లేడు
2. తెరా లేదు
3. వేంకటేశ్వర స్వామీ లేడు.

11. నేను
అంతరిక్షానికి
అవకాశమై ఉన్నాను.
అని ఉండు.

12. 'నిన్ను నీవు తెలుసుకో'
అన్నారు శ్రీరమణ భగవానులు.

'నిన్ను నీవు మఱచిపో'
అన్నారు శ్రీ సద్గురు దేవులు.

13. సకలాన్ని చూచేది బాబుయే.
బాబు తనవైపు చూసుకుంటే
అందరూ కనబడినట్టే
బాబు కూడా కనబడతాడు.
కానీ బాబును చూచేది మాత్రం
బాబు కాదు.

బాబును ఎవడు చూస్తున్నాడో
వాడే బాబుతో సహా బాబు చూచే
సకలాన్ని చూస్తున్నాడు.

14. ప్రాపంచికంగా గాని
పారమార్థికంగా గాని
ఘర్షణ పుట్టేది, ఉండేది
'ఉన్నవాడికి' 'లేనివాడికి' మధ్యనే.

15. శ్రీసద్గురు : 'భూమి' గాని లేదా 'సూర్యుడు' గాని లేదా
నీవు పీలుస్తున్న 'గాలి' గాని ఈ
రోజంతంటిలో ఒక్క సారైనా గుర్తు కొచ్చిందా?

బాబు : లేదండి...

శ్రీసద్గురు : గుర్తులో లేకపోయినా అవి నీకు 'టచ్'లో లేకుండా ఉన్నాయా?

బాబు : 'టచ్'లోనే ఉన్నాయండి...

శ్రీసద్గురు : దేవుని విషయం కూడా అంతే. నీవు తలచినా తలవకపోయినా దేవుడు సదా నీకు టచ్‌లోనే ఉంటాడు. ఎంతగా టచ్‌లో ఉన్నాడంటే దానితో పోలిస్తే నీకు నీవు కూడా దూరమే.

16. మాయను దేవుడు దాటగలిగి దాటలేదు.
జీవుడు దాటలేక దాటలేదు.
దేవునికది గోష్పాదం
జీవునికది మహా సముద్రం.

17. సింహాసనం స్థిరంగా ఉంటుంది.
రాజులు మారుతూ ఉంటారు.

పొలం స్థిరంగా ఉంటుంది.
రైతులు మారుతూ ఉంటారు.

మంచి – చెడు అనేవి స్థిరంగా ఉంటాయి.
వ్యక్తులు మారుతూ ఉంటారు.

18. శిష్యుని చేత ఎన్నుకోబడ్డ గురువుకు
శిష్యుని స్థాయే ఉంటుంది.

గురువు చేత ఎన్నుకోబడ్డ శిష్యునికి
గురువుకున్న స్థాయి ఉంటుంది.

19. ఈ లోకాన్ని మార్చాలి, మార్చగలము. అన్న అభిప్రాయాన్ని కలిగినవాడు (మహనీయుడైనా సరే) వాడు తప్పులో కాలు వేసినట్లే.

20. టి.వి.యన్.బాబు : ప్రతి ఒక్కడు తానే గొప్పవాడని భావిస్తుంటారు...

శ్రీసద్గురు : నిజమే.
ప్రతి ఒక్కడు గొప్పవాడే.
ప్రతి ఒక్కడు ఆత్మ స్వరూపుడే.

21. ముక్తి అనేది
మహా ఆశ్చర్యంలో నుంచి కలగొచ్చు.
మహా భయంలో నుంచి కలగొచ్చు.
మహా దుఃఖంలో నుంచి కలగొచ్చు.

22. తల మీద బరువుతో ఆయాసపడుతున్న ఒకనికి 'బరువు తగ్గించుకోవడం ఎలా?' అన్న ఓ కిలో బరువున్న పుస్తకాన్ని వాడి నెత్తినబెట్టి అదనపు బరువును చేర్చినట్లు సాధకులు తమ బరువును దించుకోవడానికి గురువులను ఆశ్రయిస్తే, వారేమో ఇది చేయి – అది చేయి అంటూ అదనపు బరువును చేరుస్తారు.

'నీవేమీ చేయొద్దు. నేనున్నానుగా, నీభారాన్నంతా నా మీద వేయి. ప్రశాంతంగా ఉండు. చింతించకు' అని ఎవరైనా మీతో అన్నట్లయితే, కచ్చితంగా వారే నిజమైన సద్గురువులు అని గుర్తించు. వారి దివ్య పాదారవిందముల వద్ద నీ జీవిత పుష్పాన్ని అర్పించి తరించు.

23. సకలాన్ని తెలుసుకుంటూ
సకలానికి తెలియబడనిది జ్ఞానం.

24. బింబం - శివుడు
అద్దం - పార్వతి (మాయ)
ప్రతిబింబం - జీవుడు.

25. అర్ధానికి పరమార్ధానికి తేడా ఏమి?
అర్ధము - పదమున్నంత వఱకే ఉంటుంది.
పరమార్ధము - పదము పుట్టకముందు ఉండినది.
పదము ఉన్నప్పుడూ ఉంటుంది.
పదము లేకపోయినా ఉంటుంది.

26. కారణం లేకుండా ఏదీ జరగదు.
కారణం మనకు తెలియదు.

27. మబ్బులు వస్తాయి ఉంటాయి లేకుండా పోతాయి.
ఆకాశం సదా ఉంటుంది.

ప్రశ్న వస్తుంది ఉంటుంది తొలగుతుంది.
సమాధానం సదా ఉంటుంది.

దేహం వస్తుంది ఉంటుంది నశిస్తుంది.
ప్రాణం సదా ఉంటుంది.

అజ్ఞానం వస్తుంది ఉంటుంది పోతుంది.
జ్ఞానం సదా ఉంటుంది.

బంధం కలుగుతుంది ఉంటుంది తొలగుతుంది.
ముక్తి సదా ఉంటుంది.

28. ప్రళయం అనేది
బయట నుంచి కలిగేది కాదు.
తన లోపల నుంచి కలిగేది.

29. టి.వి.యన్.బాబు : మహనీయుల చరిత్రలను
పారాయణం చేయడం వలన
ముఖ్య ప్రయోజనమేమి?

శ్రీసద్గురు : 'ఏ చేయి అయితే
ఆమహనీయులను సృష్టించిందో
ఆ చేయే నన్నూ సృష్టించింది'.
అన్న జ్ఞానం కలుగుతుంది.

30. చెప్పుడు మాటలు వినవద్దు అంటే,
చెప్పబడే ఏమాటనూ వినవద్దు అని అర్థం.

31. గ్రహదోషాలు ఉండేది శివుణ్ణి తలవని వారికే గాని శివుణ్ణి తలచే వారికి కాదు.

32. జ్ఞానం అంటే తెలుసుకోవడం కాదు.
మరచి పోవడం.
తెలుసుకోవడం – బంధం.
మఱచిపోవడం – మోక్షం.

33. నలుగురిలో ఉన్నప్పుడు తన మొలకు ఉన్న ఆచ్ఛాదన జారిపోయినప్పుడు ఎటువంటి అలజడి చెందకుండా ప్రశాంతంగా తీసుకుని కట్టుకోగలినప్పుడు అతడు బట్ట ధరించినా ధరించనివాడే, దిగంబరుడే.

34. తాను సాకారుడై యుండి దైవము నిరాకారుడనుట అసంబద్ధ ప్రేలాపన.

తాను నిరాకారుడైనచో దైవమెందుకు కాదు?

35. ప్రశ్న : దేవుడంటే...
శ్రీసద్గురు : దేవుడే.

36. ఒకరు : వాస్తురీత్యా ఇల్లు ఈశాన్యం వైపుకు తిరిగి ఉంటే మంచిదంటారు...
శ్రీసద్గురు : బుద్ధి ఈశాన్యం (అధిపతి ఈశ్వరుడు) వైపుకు తిరిగి ఉంటే మంచిది.

37. నేను తింటున్నాను అని తినేది - సాదం.
నాద్వారా భగవంతుడే తింటున్నాడు అని తినేది - ప్రసాదం.

38. నాలుకను ఆపితే
మాట ఆగుతుంది.

చిరునాలుకను ఆపితే
మనసు ఆగుతుంది.

39. జ్ఞానాన్ని ఇచ్చేవాడు ప్రధానం కాదు.
పుచ్చుకునేవాడు ప్రధానం.

జ్ఞానం ఉండేది ఇచ్చేవానిని బట్టి కాదు.
పుచ్చుకునే వానిని బట్టి.

తీరా పని జరిగాక తెలుస్తుంది.
జ్ఞానానికి వీరిద్దరూ ఎప్పుడూ లేరని

40. జ్ఞానా జ్ఞానములనేవి
తత్త్వానికి సంబంధించినవేగాని
వ్యక్తికి సంబంధించినవి కానే కావు.

వీడై తెలుసుకుంటే జ్ఞాని అని
తెలుసుకోలేక పోతే అజ్ఞాని అని
అనుకుంటున్నాము. ఇది సరికాదు.

తెలియబడేది జ్ఞానం.
తెలియబడనిది అజ్ఞానం.
అనేదే సరి.

41. ఆత్మ విద్య ఉపయోగపడేది
చెప్పేవానికే గాని వినే వానికి కాదు.

ఆత్మ అనేది
తనకు తానై తెలియబడేదే గాని
తాను తెలుసుకునేది కాదు.

42. మామూలు రాత్రి **12.** గంటలు
శివరాత్రి **24** గంటలు.

43. 'ఒకటి' సదా ఒకటిగానే ఉన్నది.
మనమే ఒకటిని ఒకటిగా చూడడం లేదు.

44. మనింట్లో దేవుడుండడం కాదు.
దేవుడింట్లో మనమున్నాము.

45. నా చేత అనుభవించబడే సత్యాలు అనేకం.
'నేను' అనుభవించే సత్యం ఒక్కటే.

46. 'జగత్తు' అని పేరు పెట్టి మనం
అనుభవించేది భగవంతుణ్ణే.

47. మన తలంపుకు
భగవంతుని తలంపుకు
తేడా ఏమంటే,

మన తలంపు కార్యరూపం దాల్చడానికి
కొంత వ్యవధి అవసరం.

కాని భగవంతుని విషయంలో మాత్రం
తలంపు - కార్యము ఏక కాలంలో జరుగుతాయి.

48. **GOD is mono Actor.**

49. నీవు ఏ స్థితిలో ఉంటే
త్రిమూర్తులతో సహా సకలమూ
ఆ స్థితిలోనే ఉంటుంది.

50. నేనుగా ఉంటుంది అహం స్వరూపం.
నేను అని అంటుంది అహంకార రూపం.

51. పతివ్రతల పేర్లు చెప్పమంటే అనసూయ, సుమతి, సీత... అంటూ పురాణ నామాలన్నీ ఏకరువు పెడతాడే గాని తన తల్లిపేరు, తన భార్యపేరు, తన అక్కా చెల్లెళ్ల పేర్లు చెప్పడు.

ఆత్మ స్వరూపులైన వారి పేర్లు చెప్పమంటే రామకృష్ణ పరమహంస, షిరిడీ సాయిబాబా, రమణమహర్షి... అని ఏకరువు పెడతాడే గాని 'నేనూ ఆత్మ స్వరూపుణ్నే' అని చచ్చినా అనడు; అనుకోడు.

52. అరుణాచల దీపం
దర్శింపబడేది కాదు.
దర్శించేది.

53. శ్రీ సద్గురు : ఏం పుస్తకం చదువుతున్నావు?
టి.వియన్.బాబు : షిరిడీ బాబా సచ్చరిత్ర

శ్రీసద్గురు : చదువబడే దాని కంటే చదివే వాడే
ముఖ్యం అన్న విషయాన్ని జ్ఞప్తిలో
ఉంచుకుని చదువు.

54. మన సత్సంగంలో పరమార్ధ సత్యాన్ని గుఱించి ఎంత క్లారిటీగా మాట్లాడుకున్నా సరే. సెలవు తీసుకుని వెళ్లేముందు 'అది' దీని కంటే గొప్పది. అని అనుకుని వెళ్లండి.

55. బాబు : సృష్టి ఆది నుంచి ఇప్పటి వఱకు
ఈ భూమీ్మద అవతరించిన
మహనీయులందరూ ఇప్పుడెక్కడున్నారు?

శ్రీసద్గురు : నీ గురు రూపంలోనే ఉన్నారు.

56. దేనినయినా సరే
వదలలేక పట్టుకుని ఉండడం – బంధం.
ఏ క్షణంలోనైనా వదల గలిగి పట్టుకుని
ఉండడం – మోక్షం.

57. దేవుడు అవసరం లేని స్థితిని సాధించు.

58. నీవు నీవుగా ఉండు.
అన్నారు శ్రీ రమణభగవానులు.

నీవు నీవుగానే ఉన్నావు.
అన్నారు శ్రీసద్గురు దేవులు.

59. ‘ఉన్నట్లున్నది’ రెండు భాగాలయ్యింది.

1. ఉన్నది. **2.** ఉన్నట్లున్నది.

ఇది సాధన.

‘ఉన్నది’ రెండు భాగాలయ్యింది.

1. ఉన్నది. **2.** ఉన్నట్లున్నది.

ఇది సిద్ధి.

60. ఏం దర్శనం అయ్యింది అనేది ముఖ్యం కాదు.

దర్శించేవాడు ఎవడు అనేదే ముఖ్యం.

61. అందరూ ముక్తులే.

అని ఉన్నవాడు ముక్తుడు.

62. టి.వి.యన్.బాబు : జీవిత లక్ష్యం ఏమి?

శ్రీసద్గురు : జీవించడమే.

63. గురువున్న వాడికి దేవుడు అవసరం లేదు.

64. నాది అంతా నేనై

నేను అంతా తానై

తానుగా మిగలడమే

తత్పదం అనబడుతుంది.

65. వరమైనా, శాపమైనా ఇచ్చేవానికి ఎంత ప్రాముఖ్యత ఉన్నదో

వాటిని పొందే వానికి కూడా అంతే ప్రాముఖ్యత ఉన్నది.

66. బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్య అంటే,
జగత్తు కార్య దృష్ట్యా మిథ్య.
కారణ దృష్ట్యా సత్యమే.
ఆభరణం ఆభరణంగా మిథ్య
బంగారంగా అది సత్యమే.

67. మనం అహం విడిచి చేసే ప్రతి కర్మా సద్గురు సేవే.

68. 'ప్రయత్నం చేయవలసిందే' అన్నవాళ్లు కర్మ యోగులైనారు.
'మన చేతుల్లో ఏమీ లేదు' అన్న వాళ్లు భక్తి యోగులైనారు.
ఈ రెంటినీ వదిలి ఊరక ఉన్నవాళ్లు జ్ఞాన యోగులైనారు.

69. శ్రీసద్గురు : లోకంలో తన నామం – రూపం
ఉన్నంత వరకు ముక్తి కలుగదు.

బాబు : లోకంలో గతించిన
మహనీయులెందరో ఉన్నారు కదా!
వారి రూపాలు లేకపోయినా వారి
కీర్తి ఉన్నది కదా! మరి వారికి
ముక్తి కలుగనట్లేనా?

శ్రీసద్గురు : అవును.
లోకంలో తన రూపు – పేరు
లేనివారే ముక్తులు.

70. నీవు నీవుగా ఉండడమే
ప్రపంచానికి నీవు చేసే గొప్పమేలు.

71. సేవాకరో – మేవాపావో
సేవ చేయి – మేలు పొందు.

72. జ్ఞానోదయానికి పూర్వం–
ప్రపంచంలోకి నేను వచ్చాను, ఉంటాను, లేకుండా పోతాను.
ప్రపంచం అలాగే ఉంటుంది. అని అనుకుంటాడు.

జ్ఞానోదయం తర్వాత –
నాతో సహా సకల సృష్టి వస్తుంది. ఉంటుంది. లేకుండా పోతుంది.
నేను మాత్రమే ఉంటాను. అని ఉంటాడు.

73. కర్త – కర్మ – క్రియ భగవంతుడే.

74. బ్రతికినంతకాలం రమణ భక్తుడిగానే ఉండిపోతే
ఏమి లాభం? నీవే రమణుడివి కావాలి.

75. అందరికీ సూర్యుడొక్కడే.
అందరికీ దేవుడొక్కడే.

76. భక్తుడు గాని, ప్రపంచం గాని
దేవుణ్ణి దేవుడిగా చూసిందే లేదు –
భక్తుడు దేవుణ్ణి
ప్రపంచ రూపంలో అనుభవించాల్సిందే.

ప్రపంచం దేవుణ్ణి
భక్తుని రూపంలో అనుభవించాల్సిందే.

77. మౌనమే నీ యదార్థ స్వరూపము-

78. ఏ చేయి అయితే వివేకానంద రమణులను సృష్టించిందో ఆ చేయే నిన్నూ నన్నూ సకలాన్నీ సృష్టించింది.

79. అజ్ఞాని అంటే
తెలియనివాడు అని కాదు.
తెలియబడనివాడు.

80. టి.వియన్.బాబు: ఉగాది సందర్భంగా పట్టెయ్య గారు
మీ నుండి సందేశం
కోరుతున్నారు...

శ్రీసద్గురు : తనలోపల ఉండి చెప్పే స్వామి
సందేశాల్ని వినమనండి.

బయట ఉండే స్వాములు ఎంత
గొప్ప వారైనా వారిచ్చే సందేశాలు
పనికి రావని తెలుసుకోమనండి..

81. తనువులో తానున్నాడిపుడు.
సకలానికి తాను తనువు కావాలి.

82. దక్షిణామూర్తి మౌనం కూడా
అసలు మౌనానికి వ్యాఖ్యానమే.

83. భగవద్గీతకు తొలి భాష్యకారుడు శ్రీకృష్ణుడే.

84. మనం మన దౌర్బల్యాలతో, బలహీనతలతో ఎట్లా ఉన్నవాళ్లము అట్లా భగవంతుని ముందు నిలబడడమే నిజమైన దైవపూజ.

85. అక్కరకు రాని అద్వైతాన్ని ప్రక్కకు త్రోసి
జగద్రూపంగా ఉన్న భగవత్ వైభవాన్ని అనుభవించండి.

86. టి.వి.యన్.బాబు : పట్టెయ్యగారు 'గురు స్తోత్రం'
ఒకటి వ్రాసిమ్మని అడిగారు నన్ను.

శ్రీసద్గురు : గు – రు
అన్న రెండక్షరాల కన్నా గొప్ప
స్తోత్రం ఇంకేముంటుంది?

87. కావ్య కంఠులు శ్రీరమణులను ప్రశ్నించే మునుపు వఱకు జరిగిందే నిజమైన రమణ బోధ.

88. ఈ ఆధ్యాత్మికంలో ఉన్న తమాషా ఏమంటే-

'నాకు తెలియదు' అనడం కూడా తెలియడమే.
పోగొట్టు కోవడం కూడా పొందడమే.

89. భవ బంధాలు తెగాలి అంటే,
ముందు భవము తెగాలి.

అంటే 'నేను పుట్టాను' అన్న భావన పోవాలి.

తర్వాత బంధాలు వాటికవే తెగిపోతాయి.

90. నీ బయోడేటాను నీవు పిలప్ చేయలేని స్థితి
నీకు కలగడమే జీవన్ముక్తి.

91. **Expect** చేయడం మానుకో.
Accept చేయడం నేర్చుకో.

92. సకల జీవులు భగవదావతారములే. అందులో ఓ పది మాత్రమే అవతారాలుగా ప్రాచుర్యం పొందినాయి.

93. పదాలన్నీ 'నేను' అన్న పరమ పదానికి పర్యాయపదాలే.

94. విసన కర్రలో నుంచి గాలిరాదు.
ఉన్న గాలిని వీయడానికి అదొక ఉపకరణం మాత్రమే.

అట్లా యోగంలో నుంచి మోక్షం రాదు. యోగం అనేది 'నీవెప్పుడూ ముక్తుడవే' అని తెలియ జెప్పే ఒక ఉపకరణం మాత్రమే.

95. భగవంతుడొక్కడే జ్ఞాని.

96. అసహజంగా కనిపించినా సరే
అది కూడా సహజత్వంలో భాగమే.

97. కవిలో కవితాశక్తి వలె
ఈశ్వరునిలో మాయాశక్తి ఉన్నది.

98. చలి – ఇహము.
మంట – పరము.

చలిమంట కాచుకునేవాడు ఇటు చలి వలన అటు మంట వలన తనకు ఇబ్బంది కలగనంత దూరంలోకూర్చుని చలి కాచుకుంటూ ఉంటాడు.

అంతేగాని చలి నుంచి తప్పించు కోవడానికి మంటలో దూకి తనను తాను పోగొట్టు కోవడానికి ఇష్టపడడు.

ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడిపేవాడు ఇటు ఇహం వలన అటు పరం వలన తనకు ఇబ్బంది కలగనంత దూరంలో ఉండి జీవితాన్ని కొనసాగిస్తుంటాడు.

అంతేగాని ఇహం నుంచి తప్పించుకోవడానికి పరంలో లీనమై తనను తాను పోగొట్టు కోవడానికి ఇష్టపడడు.

99. నీకు ఏది లేదో
అది లేకపోవడమే నీకు శ్రేయస్సు.

100. మనం ఇక్కడ నుంచి అక్కడకు
వెళ్లే వాళ్లము కాము.
అక్కడ నుంచి ఇక్కడకు వచ్చిన వాళ్లము.

101. సముద్రాలు 'ఏడు' అని ముందు చెప్పి, ఆతర్వాత అవి ఒకటే అని నిరూపించిన వాడు వివేకానంద.

ఉన్నది ఒకే సముద్రం అని ముందు చెప్పి, తర్వాత ఆయా ప్రాంతాలను బట్టి ఆయాపేర్లు పెట్ట బడ్డాయి అని చెప్పినవాడు శ్రీరమణుడు.

సకలమూ ఆత్మే అన్నవాడు వివేకానంద.

ఆత్మే సకలము అన్నవాడు శ్రీరమణుడు.

102. మాటలన్నీ మాయమాటలే.

103. జీవితాన్ని అభినయించు.
అనుభవించకు.

104. ఏక కాలంలో
'బాబు' గానూ ఉండు.
విశ్వాంతరాళమునకు అవకాశంగానూ ఉండు.

105. సూర్యుడు ఇక కాసేపట్లో ఉదయిస్తాడు అనగా
చీకటి మాయమౌతుంది.

దేవుడు ఇక కాసేపట్లో సాక్షాత్కరిస్తాడు
అనగా భక్తుడు మాయమౌతాడు.

106. సద్గురువులు జీవిత పర్యంతము సకల జీవకోటి (తమతోపాటు) విశ్వవ్యాపక చైతన్యమని బోధిస్తారు. ఆశ్చర్యము! అందరి చేతా వారు దేహాత్మ సంబంధమైన నామరూపాల తోటే సంభావింపబడుతారు.

107. గురువు ద్వారా మంత్ర దీక్ష తీసుకుని సుదీర్ఘ కాలం ఉపాసన చేసి, తత్ఫలితంగా చిట్టచివరకు తాను పొందే ఆ దివ్య ఫలం ఏమిటో తెలుసా? గురువే.

అంటే ఫలమే తనకు మంత్రదీక్ష ఇచ్చిందన్నమాట.

108. తానున్న చోట తానుండడానికి
తానున్నప్పుడు తానుండడానికి
తానున్నట్లు తానుండడానికి
తాను చేసే ప్రయత్నమే సాధన.

తానున్న చోట తానుంటే
తానున్నప్పుడు తానుంటే
తానున్నట్లు తానుంటే అదే సిద్ధి.

జ్ఞానాంబ దయామయి

దక్షిణ కైలాసమైన శ్రీకాళహస్తి క్షేత్రంలో పరమశివుడు వాయురూపంలో శ్రీకాళహస్తీశ్వరుడుగా కొలువై ఉన్నాడు. ఇక్కడ పార్వతీదేవి జ్ఞానప్రసూనాంబగా పూజలందుకుంటోంది. ఉమాదేవి జ్ఞానప్రసూనాంబగా ప్రఖ్యాతిగాంచడానికి స్థలపురాణంలో ఆసక్తికరమైన కథ ఉంది.

కైలాసవాసుడు చాలా ముఖ్యులకు మాత్రమే శివపంచాక్షరి మంత్రాన్ని ఉపదేశించేవాడు. అయితే తనకు కూడా మంత్రాన్ని ఉపదేశించాలని అంబిక పట్టుబట్టింది. శివుడు నచ్చ జెప్పినా ఆమె వినలేదు. చివరకు ఓ శుభ ముహూర్తంలో అర్ధాంగికి పంచాక్షరి మంత్రాన్ని ఉపదేశించాడు. తన అందచందాలు చూసి మోహితుడై భవుడు తనకు పంచాక్షరి మంత్రాన్ని ఉపదేశించాడని చెలికత్తెలతో చెబుతుండగా విని ఆగ్రహిస్తాడు. భూలోకంలో మతిలేని స్థితిలో ఉండాలని శపించాడు. తీవ్రంగా బాధపడిన పార్వతీదేవి శాపవిమోచన కోరింది. దక్షిణ కైలాసంలో తపస్సు చేస్తే తిరిగి దివ్య శక్తులు వస్తాయని వరం ప్రసాదించాడు. కైలాసంలో ఆమె వదిలిన దివ్యదేహం భూలోకంలో మారేడు వృక్షం (బిల్వం)గా మారింది. చెలికత్తెలతో భూలోకాన్ని చేరిన ఉమాదేవి దక్షిణకైలాసానికి దారి తెలియక తిరుగుతుండగా వినాయకుడు గుర్తించి తల్లిని దక్షిణకైలాసంలో వదులుతాడు. అక్కడ శివలింగాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుని ప్రతిరోజూ పూజలు చేసేది. పలువురు ఋషులు, మునులు ఆమె పూజలను చూసి ఆశీర్వదించారు. చివరకు పరమేశ్వరుడు

ప్రత్యక్షమై గర్వం వల్ల కలిగే అనర్థాలను వివరించి దివ్యశక్తులను ప్రసాదించాడు. అంతే కాకుండా దక్షిణ కైలాసంలో తనతో పాటు కొలువై ఉండాలని ఆదేశించాడు. పరమశివుడి వద్ద జ్ఞానం పొందడం వల్ల అమ్మవారిని ఇక్కడ జ్ఞాన ప్రసూనాంబికగా కొలుస్తున్నారు. అందువల్లే దేవాలయంలోని అమ్మవారి మూల విగ్రహం శివ పంచాక్షరి మంత్రాన్ని వింటున్నట్లు ఒకవైపు వంగి ఉంటుంది. దీంతో ఈ క్షేత్రంలో అక్షరాభ్యాసాలు విశేషంగా జరుగుతుంటాయి. ఆది శంకరాచార్య ఈ క్షేత్రాన్ని దర్శించి అమ్మవారికి శ్రీచక్రాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. పూజారులు కుంకుమార్చనలను శ్రీచక్రంపై వేసి భక్తులకు ప్రసాదంగా పంచుతారు. ఆ కుంకుమను పెట్టుకుంటే సకల శుభాలు కలుగుతాయి. జ్ఞానప్రసూనాంబ సదా మనవెంటే ఉన్నట్లు అనుభూతి కలుగుతుంది. “కాశీలో కన్నుమూసినా రాని మోక్షం కాళహస్తిలో కాలు పెడితే వస్తుంది.” అన్న సామెత అక్షరాల సత్యం.

అమ్మ జ్ఞానాంబయే సద్గురుగా అవతరిస్తుంది.

అవతారము దాల్చిన ప్రతి ఒక్కటీ జగన్మాత ఐన పార్వతి స్వరూపమే.

అన్ని ప్రకృతులకు (స్వభావములకు) ఆధార తత్త్వమై నిరాకార పరబ్రహ్మ స్వరూపమై ఉన్న ఆ పరమపురుషునికి అవతారము దాల్చవలసిన అవసరముగాని, అవకాశము గాని లేదు. రంగులరాట్నానికి మధ్య భాగములో అన్ని గుర్రాల పరుగులకు ఆధారమై, అచలమై ఉన్న స్తంభం వంటివాడు పరమేశ్వరుడు.

* * *

ఊరక ఉండడం మాయకు తెలియదు.

కదలడం పరబ్రహ్మానికి తెలియదు.

ఈ రెంటి స్పర్శతో పుట్టినవాడే జీవుడు.

జీవుడు నాణేనికి బొమ్మ బొరుసువలె చల – అచల ప్రవృత్తులను కలిగి ఉంటాడు. అందువల్లనే జీవుడు బంధ మోక్షములకు మధ్య ఊగిసలాడుతుంటాడు.

జీవుడికి శాశ్వతమైన బంధమూ లేదు.

శాశ్వతమైన మోక్షమూలేదు.

ఈ లీల అనంతం.

"ఎందుకు?" అన్న ప్రశ్న అనవసరం.

* * *

ఈ అనంతమైన (ఎప్పటికీ ముగింపు లేని) లీలలో భాగంగానే అమ్మ పార్వతి ఈ భువిపై అవతరించి దక్షిణ కైలాసమను శ్రీ కాళహస్తి పుణ్య క్షేత్రమున జ్ఞాన ప్రసూనాంబికయై విరాజిల్లుతోంది.

సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యుని రూపంలో జ్ఞాన ప్రబోధం చేస్తూ జిజ్ఞాసువులకు జ్ఞానార్తిని తీరుస్తోంది.

* * *

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య గురుదేవులవారు శ్రీకాళహస్తికి 5 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న కొణతనేరి అనే గ్రామంలో విజయలక్ష్మి - సిద్దయ్య అనే పుణ్య దంపతులకు 24-8-1942న జన్మించారు.

వారిది వ్యవసాయ కుటుంబము.

19 ఏట పద్మావతిగారితో వివాహం. శంభు, కృష్ణ, యుగంధర్ ముగ్గురు సంతానం.

1975న ఉద్యోగరీత్యా శ్రీకాళహస్తి కైకాలవీధియందు కాపురం పెట్టడం జరిగింది.

* * *

శ్రీ సద్గురు దేవులవారు తన ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో కొనసాగిస్తూనే తత్త్వ సంబంధమైన వ్యాపకాలతోను, గురువులతోను కాలం గడిపేవారు. 1988లో నేను, నా స్నేహితుడు ఒబ్బు ప్రసాద్ ఇద్దరమూ సద్గురు సన్నిధికి చేరి ఆ దివ్యమైన సద్గురు సత్సంగానికి తొలి సభ్యులైనాము. ప్రతి ఏటా సత్సంగంలో శ్రీరమణ జయంతి కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తుండడం వలన, నేను స్వయంగా శ్రీరమణ ప్రేమికుడు కావడం వలన ఆ సత్సంగానికి 'రమణ సత్సంగం' అని పేరు పెట్టడం జరిగింది.

* * *

శ్రీసద్గురు దేవులవారికి తొలి ఆధ్యాత్మిక గురువు శ్రీవీరయ్యగారు. బ్రహ్మంగారి మనవరాలు అయిన ఈశ్వరమ్మగారి శిష్యుడైన శ్రీశంభుగురుస్వామి శిష్యుడే శ్రీవీరయ్యగారు. వీరయ్యగారు పిన్న

వయసులో పశువుల కాపరి. ఊరి చివర్లోకి వాటిని తీసుకెళ్లి మేపేవాడు. అక్కడే ఉన్న శంభుగురుస్వామి సమాధి అరుగుపై విశ్రాంతి తీసుకునేవాడు.

ఓ రాత్రి శంభుగురుస్వామి దివ్యతేజస్సుతో వెలిగిపోతూ దర్శనమిచ్చారు వీరయ్యగారికి. రా! నావెనుక అని ఆదేశించారు. మైకం కమ్మినవాడిలా అలా స్వామి వెనుకే నడచి వెళ్లి పోతున్నాడు. ఊరి చివర నీటి కొలను వద్దకు తీసుకెళ్లి మంత్రోపదేశం చేశారు వీరయ్యగారికి.

అప్పట్నుంచి వీరయ్యగారికి కొన్ని దివ్యశక్తులు కలిగాయి. ఏ జాతక చక్రాలు వేయకనే మనిషిని అలా చూడగానే వారి భవిష్యత్తు అంతా చెప్పేసేవారు.

"నీకు ఈ శక్తులెలా కలిగాయి?" అని అడిగితే 'నా గురువు శంభుగురు స్వామి అనుగ్రహం' అనేవాడు. ఊళ్లో వాళ్లంతా నవ్వుకున్నారు. కారణం శంభుగురుస్వామి 300 ఏళ్ల క్రితమే సమాధి అయ్యారు. ఇప్పుడెలా నీకు గురువవుతాడు? అని హేళన చేశారు.

వీరయ్యకు ఓరోజు పౌరుషం వచ్చి సమాధి తవ్వేశారు. ఊరి జనమంతా అక్కడకు చేరింది. శంభుగురుస్వామి శిరోభాగం కనబడింది. ఎగతాళి చేసిన వారంతా వీరయ్య పాదాలపై పడి క్షమాపణ కోరారు.

వీరయ్య శాంతించారు.

తిరిగి సమాధి మూసేసారు.

* * *

శ్రీ సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యులవారి సతీమణి పద్మావతమ్మగారి బావగారే ఈ వీరయ్యగారు.

గురువుగారికి పెళ్లయిన క్రొత్తలోనే వీరయ్యగారి ఆధ్యాత్మిక శక్తిని గుర్తించి వారి పాదాలకు అంకితం అయిపోయారు.

"నీకు మొదట మగసంతానం కలుగుతుంది. ఆ పిల్లాడికి మా గురువు గారైన "శంభుగురు" పేరు పెట్టు. అని ఆశీర్వదించారు. వీరయ్యగారు అన్నట్టుగానే గురువుగారికి మగ సంతానం కలిగింది. "శంభు ప్రసాద్" అని నామకరణం చేశారు.

శ్రీవీరయ్యగారు శ్రీవిద్యోపాసకులు "శ్రీపీఠం" ఇస్తాను తీసుకో అన్నారు.

"మీ ఆశీర్వాదం ఒక్కటి చాలు. ఏ పీఠమూ నా కొద్దు" అన్నారు గురువుగారు.

"అది ఎప్పుడూ ఉంటుంది" అని ఆశీర్వదించారు వీరయ్యగారు.

* * *

రెండవ ఆధ్యాత్మిక గురువు శ్రీతాతగారు. హిమాలయ యోగి. గురువుగారికి తాతాగారు 1970లో పరిచయం అయ్యారు.

తాతగారు 1916లో శ్రీషిరిడీసాయి బాబాను ప్రత్యక్షంగా దర్శించారు. బాబా మధ్వా బ్రాహ్మణుడని వారు అన్నారు.

తాతగారు చాలా కోపిష్టి. అందర్నీ తెగ తిట్టేవారు. దేవతలను కూడా.

జ్ఞానాంబ, సుబ్రహ్మణ్య స్వామి, వేమన ఈ ముగ్గురిని మాత్రం గౌరవంతో నమస్కరించుకునేవారు.

గంజాయి, సారాయి, బీడి, టీ, త్రాగేవారు.

ఏడాదికి ఒకటి రెండు సార్లు మాత్రం

బిరియాని తెప్పించుకుని తినేవారు.

వీరి సంరక్షణలో గురువుగారు 90 రోజులు ఉపవాస దీక్ష చేశారు.

తాతగారు 18.10.1990న నిర్వాణం చెందారు. అప్పటికి తాతగారి వయస్సు 101.

* * *

గురువుగారి ప్రబోధ సారాన్ని ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే–

"నాతో సహా సర్వమూ నాలో ఉన్నట్లున్నది"

* * *

"నేను" ఒక్కటే సత్యము (ఉన్నది)

నామరూపాలతో కూడిన నేను,

ఈనేనుకు ముడిపడి ఉన్న జగత్తు

మొత్తం కలిపి అసత్యమే (ఉన్నట్లున్నది)

ఈ విషయం అర్థమైతే

ఇక తాను ఏమిగా ఉన్నా
తనకేమీ ఇబ్బంది ఉండదు.
ఆ ఇబ్బంది లేని స్థితియే మోక్షము.

* * *

"శ్రీ సద్గురు బోధలను ప్రత్యక్షంగా విన్నవారు ధన్యులు" అన్నారు అన్నాజీరావుగారు. ఇది నిజం.

వారి పాదాల వద్ద కూర్చొని ఆ దివ్యమైన ప్రబోధాలను వింటుంటే చెవి నుంచి హృదయానికి ఎడతెగని ఓ అమృతపుధార ప్రవహిస్తున్నట్టుండేది.

విన్న బోధలను నేను తిరిగి వ్రాసుకునే వాడిని. అవే 'జ్ఞాన ప్రసూనాలు'గా ప్రచురింపబడ్డాయి. ఆ దివ్యబోధనలను తిరిగి వ్రాసుకోవడంలో ఆ మాధుర్యం తగ్గి ఉండేది. కారణం, అనుభవానికి మాత్రమే పరిమితమైన ఆ పరతత్త్వాన్ని పరిమితులు కలిగిన భాషలో ఇరికించాలని ప్రయత్నించడమే.

సద్గురు సన్నిధిలో మౌనమే గొప్ప ఉపదేశంగా ఉండేది.

ఆ మౌనాన్ని ఏ భాషలో ఎలా వ్రాసుకోగలం?

కాబట్టి జ్ఞాన ప్రసూనాలు అనేవి సద్గురు యొక్క యధార్థ స్వరూపం కానే కాదు.

సద్గురు స్వరూపాన్ని ఊహించి బాబు గీసుకున్న ఊహా చిత్రమే ఈ జ్ఞాన ప్రసూనాలు.

సద్గురు సన్నిధికి చేర్చడానికి ఉపయోగపడే చిరునామా మాత్రమే ఈ జ్ఞాన ప్రసూనాలు.

* * *

మబ్బు నుండి మేడపై పడిన వర్షపు నీరు సింహపు బొమ్మ నోటి నుండి జాలువారినట్లు విశ్వచైతన్యానికి అధిష్టానదేవత అయిన జ్ఞాన ప్రసూనాంబ తన దయా హృదయం నుండి వెలువడిన ఆ దివ్యవాణిని జిజ్ఞాసువులైన తన శిశువులకు అందించడానికి ఉపయోగించుకున్న ఉపకరణమే శ్రీసద్గురు సుబ్రహ్మణ్య గురుదేవులవారు.

వారి బోధల్లో ఏదైనా క్రొత్త విషయం ఒకటి దొర్లినప్పుడు–

"నేను కూడా మీతో పాటు ఇప్పుడే విన్నాను"....

"నాక్కూడా ఈ విషయం ఇప్పుడే తెలిసింది." అనడం కద్దు.

తన ప్రబోధాలకు తానే మొదట శ్రోతగా ఉంటారు. నేను చెప్పాను అన్న అహం వారికి ఏ కోశానా ఉండేది కాదు. నిత్యవ్యవహారాల్లో సైతం 'కీ' ఇచ్చిన బొమ్మలా తటస్తంగా ఉండి తన పనిని తాను అలా చేసుకుంటూ వెళ్లిపోతారు. ఏ పని చేస్తున్నా, మాట్లాడుతున్నా వారి ముఖంలో చిరునవ్వు చెరిగేది కాదు.

* * *

ప్రపంచానికి హృదయం అరుణాచలం

జ్ఞానానికి హృదయం అనిలాచలం

అరుణాచలంలో సుబ్రహ్మణ్యుడు రమణుడుగా ఉన్నాడు. అనిలాచలంలో రమణుడు సుబ్రహ్మణ్యుడుగా ఉన్నాడు.

* * *

అరుణాచల రమణుని తత్త్వ వైభవానికి కొనసాగింపే శ్రీసద్గురు సుబ్రహ్మణ్యులు.

రమణ సన్నిధిలో ఉన్నంత శాంతి, కాంతి శ్రీసద్గురు సన్నిధిలోనూ నిండి ఉంటుంది.

ఇంట్లో ఓ మూల ఉన్న పూలకుండీ నుండి వెలువడిన పరిమళం ఆ గదంతా నిండిపోయినట్లు ప్రపంచంలో ఏ మూల ఏ మహనీయుడు గుట్టుగా జీవిస్తున్నా వారి ఉనికి లోకానికంతా శ్రేయస్కరం అవుతుంది.

వారి అనుగ్రహం ప్రతి జీవికి సమంగా పంచబడుతుంది.

అందుకే వేలమంది సంస్కర్తలు చేయలేని పనిని గుహలో కూర్చునే ఓ ఋషి నిశ్శబ్దంగా పూర్తి చేయగలడు.

సద్గురు ఉనికే లోకానికి ఆశీర్వాదం.

* * *

నా 9వ ఏట మా అమ్మా నాన్న శ్రీరమణాశ్రమానికి వెళ్లారు. నన్ను మా పెద నాన్న వద్ద వదిలి పెట్టి.

మా అమ్మగారు శ్రీరమణాశ్రమాన్ని దర్శించి గొప్ప ఆనందాన్ని పొందింది. తిరిగొచ్చాక శ్రీమహర్షి గురించి గొప్పగా వర్ణించి చెప్పింది.

"ఆహా! యోగి అంటే అలా ఉండాలి!" అన్న అభిప్రాయం ఆ చిన్న వయస్సులోనే నాకు కలిగింది.

* * *

కాలేజీ చదివే రోజుల్లో నేను చలం అభిమానిని. ఆయన వ్రాసిన పుస్తకాల్ని బాగా చదివేవాడిని. ఆయన పుస్తకాల్లో అక్కడక్కడ రమణాశ్రమం, రమణ భగవాన్ ప్రస్తావన వస్తూ ఉండేది.

* * *

1990 మే 19న శ్రీసద్గురు దేవుల వారు నాకు అష్టాక్షరీ మంత్రాన్ని ఉపదేశించారు.

1995లో శ్రీదత్తమాలా మంత్రాన్ని వ్రాసిచ్చి ప్రతిదినం 11సార్లు చొప్పున 40 రోజులు పారాయణం చేయమన్నారు. పూర్తి అయ్యే లోపు ఒక అవధూత దర్శనం అవుతుందని చెప్పారు.

శ్రీదత్తా మాలా మంత్రము

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, స్మరణమాత్ర సంతుష్టాయ, మహాభయ నివారణాయ, మహాజ్ఞానప్రదాయ (సత్) చిదానందాత్మనే, బాలోన్మత్త పిశాచవేషాయ, మహాయోగినే । అవధూతాయ, అనసూయానంద వర్ధనాయ, అత్రిపుత్రాయ, సర్వకామఫలప్రదాయ, ఓం భవబంధ విమోచనాయ, ఆం అసాధ్యసాధనాయ, హ్రీం సకల విభూతిదాయ, క్రోం అసాధ్యా కర్షణాయ, ఐం వాక్ప్రదాయ, క్లీం జగత్రయ వశీకరణాయ, సౌః సర్వమనక్షోభణాయ, శ్రీం మహాసంపత్ప్రదాయ,

గ్లౌం భూమండలాధిపత్య ప్రదాయ, ద్రాం మహా చిరంజీవినే, వషట్ వశీకురు వశీకురు । వౌషట్ ఆకర్షయ ఆకర్షయ । హుం విద్వేషయ విద్వేషయ । ఫట్ ఉచ్చాటయ ఉచ్చాటయ । ఠః ఠః స్తంభయ స్తంభయ । ఖేం ఖేం మారయ, నమః సంపన్నాయ సంపన్నాయ స్వాహా । పోషయ పోషయ । పరమంత్ర పరయంత్ర । పరతంత్రాణి ఛింది ఛింది । గ్రహాన్నివారయ నివారయ । వ్యాధీన్ వినాశయ వినాశయ । దుఃఖం హరయ హరయ । దారిద్ర్యం విద్రావయ విద్రావయ । దేహం పోషయ పోషయ । చిత్తం తోషయ తోషయ । సర్వమంత్ర, సర్వయంత్ర, సర్వతంత్ర, సర్వపల్లవ స్వరూపాయ । ఓం నమో మహాసిద్ధాయ స్వాహా॥

ఇది శ్రీ గురుదత్తాత్రేయ చరణారవిందార్పణమస్తు....

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

* * *

పారాయణం ప్రారంభించిన 6వ రోజునే ఇంట్లో కూడా చెప్పకుండా శ్రీరమణాశ్రమం వెళ్లాను. అదే నా రమణాశ్రమ ప్రథమ సందర్శనం (16.05.1995) శ్రీరమణ మహర్షి కంటే గొప్ప అవధూత ఇంకెవరున్నారు? అని అనుకున్నాను.

ఆశ్రమం ఇంకా ఫర్లాంగు దూరం ఉండగానే ఆశ్రమ నెమళ్లు తమ షడ్జమ స్వరాలతో స్వాగతం పలికాయి.

ఆశ్రమంలో ప్రవేశించగానే నాగుమల్లి సువాసన చిరునవ్వుతో పలుకరించింది.

నాకేమీ ఏదీ క్రొత్తగా తోచలేదు. చాలా కాలం తర్వాత నా పుట్టినింటికి వచ్చి చేరుకున్నాననిపించింది. భగవాన్ సమాధిని దర్శించగానే తప్పిపోయిన బిడ్డ తిరిగి తన తల్లి వద్దకు చేరినట్లు నా మనస్సు శాంతించింది.

పాతహాల్లో నేలని తడిమి తడిమి చూసుకున్నాను. అది భగవానుల పాద స్పర్శతో పునీతమైన నేల కదూ! భోజన హాలు ముందు నుంచి వెళుతుంటే, ఒకతను తలుపు తెరచి–

“భోజనం చేశావా?” అని అడిగాడు.

“లేదు” అన్నాను.

“రండి” అని చెప్పి లోపలికి తీసుకెళ్లి విస్తరి వేసి తృప్తిగా భోజనం పెట్టాడు. మామూలుగా అయితే ఆఫీసు అనుమతి లేనిదే ఎవరినీ లోపలకు రానివ్వరు. భగవానే ఆ రూపంలో వచ్చి నాకు భోజనం తినిపించారు.

ఇంతలోనే అనుకోకుండా తెలుగు వారొకరు పరిచయమై స్కందాశ్రమం, విరూపాక్ష గుహ చూపించారు. చార్జీల వరకు డబ్బులుంచుకుని మిగతా డబ్బులతో రమణ సాహిత్యాలను కొనేశాను.

* * *

శ్రీరమణానుగ్రహాన్ని పొందడానికి నేను చేసిన పూజలేమిటో, వ్రతా లేమిటో అని ఆలోచిస్తుంటాను అప్పుడప్పుడు. ఒకవేళ అటువంటి పూజలు, పుణ్యాలు చేయకపోయినా గత జన్మలో ఆయన పాదాల

క్రింద నలిగి చనిపోయిన ఏ పురుగునో లేక ఆయన చేతుల మీదుగా అరటిపండు తీసుకున్న ఏ కోతినో లేక ఆయన ఆశ్రమ గేటు వద్ద నిలబడి కొంత కబళాన్ని పొందిన ఏ దీన భిక్షువునో లేక ఏ ఉడుతనో, ఏ పామునో, ఏ పులినో...

మొత్తానికి శ్రీరమణ భగవానులతో బాంధవ్యాన్ని ఈ నాటి జీవితంలో సంపాదించుకున్నది మాత్రం కాదని అనిపిస్తుంది.

కచ్చితంగా నేను గత జన్మలో భగవాన్ స్పర్శను పొందిన జీవినని గాఢంగా అనిపిస్తుంది.

భగవానులు అన్నారు కదా "నా అనుగ్రహం లేనివాడు నా పేరు ఎత్తలేడు" అని.

జన్మనిచ్చేవాడు తండ్రి. జన్మేలేకుండా చేసేవాడు పరమ తండ్రి. శ్రీరమణులు పరమ తండ్రి.

ఓం నమో భగవతే శ్రీరమణాయ

భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి తమిళనాడు మధురైకు దగ్గరగా ఉన్న తిరుచ్చుళి అనే గ్రామంలో అళగమ్మ సుందరమయ్యరు అనే పుణ్యదంపతులకు పునర్వసు నక్షత్ర పుణ్య దినాన అనగా 30 డిశంబరు 1879న జన్మించారు.

భగవాన్ తన 16వ ఏట ఒకసారి మధ్యాహ్నం మేడపై పడుకుని ఉండగా హఠాత్తుగా శ్వాస ఆగిపోయినట్లు, దేహం బిగుసుకుపోయి చనిపోయినట్లు అనుభూతి కలిగింది. శరీరం నిర్జీవం అయిపోయినా

కూడా ఆయన ఆలోచన ఇట్లా కొనసాగింది. ఇప్పుడు ఈ శరీరం చనిపోయింది. దీన్ని స్మశానానికి తీసుకుపోయి దహనం చేస్తారు. అది కాలి బూడిద అవుతుంది. కాని "నేను" అనేది మాత్రం శరీరంతోపాటు చావక మిగిలివుంది. కాబట్టి "నేను" అనేది శరీరం కాదు. ఈ "నేను" శరీరంతోపాటు చచ్చేదికాదు. అనే భావం అతనిలో స్థిరపడింది. నేను ఈ శరీరాన్ని కాను "నేనున్నాను" అనే ఎఱుకయే "నేను" అని తెల్సుకున్నారు. ఇదంతా కేవలం ఆలోచనగా కాక అనుభవంగా మారుకుంది. వెంటనే శరీరంలో చలనం వచ్చి మామూలుగా అయినారు.

ఆ స్వానుభవంతో **మనిషి ఋషి** అయినారు. వైరాగ్యం పెరిగింది. బాహ్య విషయాలపై ఆసక్తి తగ్గింది. ఇల్లు విడిచి అరుణాచలం చేరారు. శివలింగాన్ని కౌగిలించుకుని తండ్రీ! నీ ఆజ్ఞ మేరకు వచ్చాను. అని ఆనంద భాష్పాలతో అభిషేకించారు. నమస్కారం చేయలేదు. సాష్టాంగ పడలేదు. ప్రదక్షిణం చేయలేదు. ఏ స్తోత్రమూ చేయలేదు. తండ్రీ! అని సంభోదించారు, శరణాగతానికి గొప్ప అర్థం చూపారు. ప్రయాణంలో మిగిలిన పైకాన్ని బయట కోనేరులో పారేశారు. కౌపీనం (గోచీ) ధరించారు. మౌనం పట్టారు అరుణాచలమే సింహాసనంగా ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్యాన్ని ఏలారు 54ఏళ్ళు.

ఇంట్లో వాళ్ళు ఇతని కోసం దేశమంతా గాలించారు. అరుణాచలంలో యోగిగా ఉన్నాడని తెలిసి బయలుదేరింది తల్లి. కుమారుని అవతారం చూసి భోరుమని ఏడ్చింది. తనతో ఇంటికి రమ్మంది. స్వామి మౌనం వీడలేదు. ప్రక్కనున్నవారు పెన్సిలు కాగితం ఇచ్చి తల్లికి ఏదైనా తెలియజేయమన్నారు.

అందులో ఇట్లా వ్రాశారు “కర్త (ఈశ్వరుడు) వారి వారి ప్రారబ్ధ కర్మానుసారము జీవులను ఆడిస్తున్నాడు. జరగవలసిన దానిని ఎవరెంత అడ్డుపెట్టినా జరిగి తీరుతుంది. జరుగనిది ఎవరెంత ప్రయత్నించినా జరుగనే జరుగదు. ఇది సత్యము, కనుక మౌనముగా ఉండుటయే ఉత్తమం” అని. కుమారుని ఉన్నత స్థాయిని గుర్తించి ఆమె తన జీవిత అంత్యం వరకు భగవాన్‌తోనే గడిపి, ఆయన ఒడిలోనే చివరి శ్వాసను విడచింది. భగవాన్ ఆమెకు ముక్తిని ప్రసాదించారు.

తిరుపతి వేంకటకవులు సైతం పాదాభివందనం చేసిన మహాకవులు, తపస్వి, మంత్రద్రష్ట అయిన శ్రీ కావ్యకంఠ గణపతిముని భగవాన్‌ను దర్శించి “భగవాన్! నేను చదువని శాస్త్రం లేదు జపించని మంత్రం లేదు. అయినా నేను శాంతిని పొందలేకున్నాను, మార్గం చూపండి” అని వేడుకున్నారు.

భగవాన్ కరుణతో తన 12 ఏళ్ల మౌనాన్ని వీడి గొంతు సవరించుకుంటూ మెల్లమెల్లగా ఇట్లా చెప్పారు. “నేను – నేను” అని అంటున్నావే ఈ “నేను” అనేది ఎక్కడ నుంచి పుడుతుందో గమనించి చూడు. మనస్సు అందులో లీనమవుతుంది. అదియే తపస్సు. మంత్రాన్ని జపించేటప్పుడు మంత్ర నాదం యెక్కడ నుంచి పుడుతుందో గమనించి చూడు. మనస్సు అందులో లీనమవుతుంది. అదియే తపస్సు” అని ఉపదేశించారు. శ్రీకావ్యకంఠ గణపతిముని ఆ దివ్యమైన ఉపదేశానికి పులకించిన వాడై సాష్టాంగపడి ఆశువుగా **భగవాన్** మీద శ్లోకాలు పాడారు.

గణపతిముని తన దివ్యదృష్టితో చూచి **భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి** సాక్షాత్తు పార్వతీదేవి ముద్దుల కుమారుడైన కుమారస్వామి అవతారమని నిరూపించి లోకానికి చాటారు.

కుల, మత ప్రమేయం లేకుండా లక్షలాదిమంది జనం చేరారు. ప్రశ్నలు వేసి సమాధానం పొందారు. అవన్నీ పెద్దపెద్ద గ్రంథాలయినాయి. చిన్నగుడిసె ఇప్పుడు పెద్ద గుడి అయింది. భగవాన్ మాత్రం గోచీ, తుండుగుడ్డ, ఊతకర్ర, కమండలం తప్ప ఇంకేవీ ముట్టుకోలేదు. ఇవే ఆయన ఆస్తి.

ఒక్క మానవులకే గాక, గోవు, జింక, కాకి, కుక్క మొదలైన జీవజాలానికి కూడా ఆయన ముక్తిని ప్రసాదించారు. నేటికీ శ్రీ రమణ మహర్షి ఆశ్రమంలో వీటి సమాధులు ఉన్నాయి.

చివరికి భగవాన్ 1950 ఏప్రిల్ 14వ తేది రాత్రి 8-47 నిమిషాలకు నిర్వాణం చెందారు. ఒక జ్యోతి రూపంలో ఆయన అరుణాచలంలో కలిసిపోయారు. ఈ జ్యోతిని వేలాది భక్తజనమంతా చూసి తరించారు. నేటీకీ **రమణ మహర్షి సమాధి** సన్నిధిలో గొప్ప శాంతి ఆవరించి ఉంటుంది.

నిన్ను నీవు తెలుసుకో

ఆయన ఉపదేశసారమంతా ఒక్కటే "నిన్ను నీవు తెలుసుకో" అని ఇప్పుడు "నేను" అనేది దేహం వరకే పరిమితమైపోయింది. నేనెవడను? అనే ఆత్మశోధన ద్వారా ఈ దేహ పరిమితమైన "నేను"

(ఆత్మ)గా మారుకుంటుంది. అంటే చిన్న నది సముద్రంలో కలిసి అనంతమయిన తత్త్వంగా మారుకున్నట్లు, ఈ చిన్న "నేను" ఆ గొప్ప "నేను"లో కలిసిపోతుంది. అదే ముక్తి అంటే. ఇంకేమీ కాదు.

జ్ఞానులు చెప్పే ఆత్మకు, భక్తులుచెప్పే దైవానికి, రమణ మహర్షి చెప్పే ఈ "నేను"కు ఏ తేడా లేదు. ఆత్మ – దేవుడు – ఓంకారం – నేను ఈ నాలుగూ ఒక్కటే అర్థం. భగవంతునికి నిజమయిన పేరు, అర్థం "నేను" అంటారు **భగవాన్**. నేను ఎవడను? అనే ఆత్మశోధనకన్నాగొప్ప కర్మగాని, గొప్ప భక్తిగాని మరేదీలేదు "నేను"ను తెల్సుకుంటే ఏక కాలంలో అన్నీ తెల్సుకున్నట్లే. నేనెవడను? అనే ఆత్మవిచారం ద్వారా మనమందరం తరియింతుముగాక.

– T.V.N. బాబు
శ్రీరమణ సత్సంగం
శ్రీకాళహస్తి.
సెల్. 95336 67918

శ్రీ సద్గురు అనుగ్రహ వైభవం

భగవదనుగ్రహం వలన నాలో సహజంగా ఉన్న ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాస శ్రీ గోరస సుబ్రహ్మణ్యాచారుల వారి పరిచయంతో నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం మొదలయ్యింది.

ఆ ప్రయాణం శ్రీరామానందస్వామి, లక్ష్మణస్వామి వార్ల స్నేహంతో సులభమై మరింత ముందుకు సాగింది.

పూజ్యశ్రీ నిర్విషయానందగిరి స్వాముల వద్ద మంత్రోపదేశం పొందడం; వారి సద్బోధలు వింటూ వారి సమక్షంలో కొంతకాలం గడపడం అనేది ఓ మలుపు.

నా బాల్య స్నేహితులైన శ్రీరామానంద స్వామి వారికి ఓ రోజు హఠాత్తుగా “శ్రీరమణ భగవానుడు” అనే ప్రచండ భానుని అనుగ్రహ కిరణములు తాకి ‘ఆధ్యాత్మిక సేవకులు’గా మారిపోయారు. ఆ సేవలో భాగంగానే వారు రాచపల్లి గ్రామంలో శ్రీరమణ సేవాశ్రమాన్ని స్థాపించారు. నాలాంటి జిజ్ఞాసువులు ఎందరో అందులో చేరడం, శ్రీరమణ భగవానుల యెడల భక్తి ప్రపత్తులు పెరిగి రమణ తత్త్వాన్ని అవగాహన చేసుకోవడానికి ఎంతగానో సహకరించింది.

నా జన్మ ధన్యత పొందింది.

అనగా నా మనసుకు నిశ్చలత కలిగింది.

జ్ఞాన క్షేత్రమైన శ్రీకాళహస్తిలో శ్రీ సద్గురు సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యుల వారి శిష్యులైన శ్రీ T.V.N. బాబుగారు రాచపల్లి శ్రీ రమణ సేవాశ్రమానికి కొంతకాలం పాటు శ్రీసద్గురు సూక్తులను ఉత్తరాల ద్వారా పంపడం జరిగింది.

ఆ దివ్య సూక్తులు గొప్ప తాత్త్వికతతో ప్రకాశిస్తుండడం గమనించాను. శ్రీరమణ భగవానుల తత్త్వంలాంటి తత్త్వం కలిగినవారు మరొకరు ఉన్నారని ఆశ్చర్యచకితుడనైనాను.

ఓసారి అరుణాచలం వెళ్లి వస్తూ శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనాంబికా దేవి వెలసి ఉన్న శ్రీకాళహస్తి క్షేత్రంలో దిగి శ్రీ సద్గురు దర్శనానికి తొలిసారిగా వెళ్లాను. ఆశ్చర్యం! వారి సన్నిధి సాక్షాత్తు శ్రీరమణ సన్నిధే అని నాకు అనుభవమయ్యింది. ఇక ఆ క్షణం నుండి నాకు తెలియకుండానే నా జీవితం శ్రీ సద్గురు పాదాలకు అంకితమైపోయింది. ఇంతటితో నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం ముగిసింది. నా గమ్యం (స్వస్థితి) నాకు తెలిసింది.

పూజ్యశ్రీ నిర్విషయానందగిరి స్వాముల వారు భౌతికంగా మరుగవ్వడం, శ్రీ సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యుల వారు పరిచయమవడం వారూ, వీరూ తత్త్వతః ఒకరేనని తెలుసుకొన్నాను.

వేల శాస్త్రాలు చదివినా కలుగని 'ఎఱుక' చిన్ని చిన్ని సూక్తులతోనే మనకు సత్య సాక్షాత్కారాన్ని కలుగచేసే దివ్య గ్రంథం ఈ 'జ్ఞాన ప్రసూనాలు'.

వేదం జీవనది వంటిది. అది నిరంతరంగా; నిరాఘాటంగా ప్రవహిస్తున్నది. **"శ్రీ సద్గురు సుబ్రహ్మణ్యం"** అనే ఘాట్ ద్వారా వేదజలరాశిలో మునిగి తేలాను.

మీరూ ఈ జ్ఞాన ప్రసూనాలను ఆస్వాదించి తరించాలనేదే నా ఉత్సుకత.

"ఇప్పటివఱకు ఉన్నవారంతా చాలా కష్టపడి సాధించారు, ఈ గ్రంథమేమో ఏదీ అవసరం లేదనే ధోరణిలో ఉన్నదే!" అన్న సంశయం మీకొద్దు.

జేమ్స్‌వాట్ కష్టపడి రైలును కనిపెట్టాడు. ఇక మనం చేయవలస్సింది అందులో కూర్చొని హాయిగా ప్రయాణం చేయడమే. అంతేగాని మనం మళ్లీ రైలును కనిపెట్టి ప్రయాణించవలసిన అగత్యం లేదు కదా!

అలాగే శ్రీ సద్గురు అనుగ్రహం వలన ఆ నిరపేక్షకమైన స్థితిని సులభంగా, హాయిగా పొందుతారు. చిత్రమైన విషయం ఏమంటే, మనల్ని "టచ్" చేసే వాళ్లు కూడా అంతే సులభంగా, హాయిగా ఆ ముక్తిపదాన్ని పొందుతారు. ఇది వాస్తవం.

ఈ 'జ్ఞాన ప్రసూనాలు'లో ప్రతి అక్షరమూ బీజాక్షరమే.
ఈ 'జ్ఞాన ప్రసూనం' చైతన్య స్వరూపిణి.
స్వతః ప్రాణం కలిగినది.
సాధారణంగా పాఠకుడు గ్రంథాన్ని ఎన్నుకొంటాడు.
కాని ఈ గ్రంథం పాఠకుణ్ణి ఎన్నుకొంటుంది.
అజ్ఞానాంధకారాన్ని పారద్రోలే
చిరు దివ్వెల సమాహారమే ఈ
"జ్ఞాన ప్రసూనాలు"
చిజ్జడ గ్రంధిని త్రెంచివేసి,
'నేను' ఎవరో గుర్తుకు తెచ్చే
సూత్రప్రాయమైన మంత్రాలు
ఈ 'జ్ఞాన ప్రసూనాలు'
హృదయ కవాటాన్ని తెఱచే
తాళపు చెవులున్న తాళపు గుత్తి
ఈ 'జ్ఞాన ప్రసూనాలు'

దేవకి కన్న బిడ్డను యశోద
అలంకరించి తన బిడ్డగా మురిసి
పోయినట్లు, సద్గురుదేవుల 'మాటలను'
బాబు తన సుందర పదజాలంతో అలంకరించి
తనదిగా మురిసిపోతున్న జ్ఞాన శిశువే
ఈ "జ్ఞాన ప్రసూనాలు".
శ్రీ సద్గురుదేవులు ఆశ్రయించి
వారి బోధనలను విన్నవారికి సర్వసంశయాలు
తక్షణమే నశించి 'నేను ముక్తుడను'
అన్న ఎఱుక కలుగుతుంది.
సాధకులే కాదు; ఋషులు
సైతం మన స్థితిని చూచి ఈర్ష్య పడతారు.
మనం ముక్తులం. సదా ముక్తులం.
మనం పుట్టుకతోనే ముక్తులం. సహజ
ముక్తులం. ఇదే తెలుస్తుంది ఈ గ్రంథాన్ని
చదవడం వల్ల.

సేనాధిపతి. పట్టెయ్య,
శ్రీ సద్గురు సత్సంగం, రాచపల్లి,
ప్రత్తిపాడు మండలం
తూర్పుగోదావరి జిల్లా,
ఆంధ్రప్రదేశ్, ఫోన్ : 9441897442.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 1

1. నీవు చూచే ప్రపంచం నీదే నీవే.

2. నీ కనుచూపు పారినంత మేరకు ఉన్నదే ప్రపంచం.

3. నీ ముక్తియే సకలానికి ముక్తి.

4. నీకు నీవు ఒక్క అడుగు ఎడంగా ఉండు చాలు.

5. పోల్చుకోవడం మానివేస్తే నీవే దేవుడవు.

6. యావత్తు సృష్టి ప్రయోజనం
నీ ఒక్కని కొఱకే.

7. నీవు ముక్తి పొందనిదే
నీ జీవితం ముగియదు.

8. ప్రతి కదలిక భగవంతునిదే
నేను కదులుతున్నానని
నీవు భ్రమ పడుతున్నావు.

9. వాస్తవం కాని ఊహ నీచే ఊహించబడదు.

10. భగవంతుణ్ణి నీ కుటుంబ సభ్యుల్లో ఒకడిగా చేర్చుకో.

11. నీవు ఎలా ఉండాలో అలానే ఉన్నావు.

12. నీవు ఏ మార్గాన్నైనా అవలంబించు.
'ఒకటి'ని సాధించు.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 2

1. జీవితమే గొప్ప గురువు.
2. శివుడే శివుణ్ణి ధ్యానిస్తాడు.
3. నిత్యతృప్తుడే ముక్తుడు.
4. విజ్ఞానమంతా వినాశనానికే.
5. వదలగలిగి వదలకుండా ఉండు.
6. దేవుడు అంటే మొత్తం.
7. తపనే తపస్సు.
8. ఒకే ఒక మతస్తుణ్ణి కలిగిన మతం సనాతనం.
9. సాధకునికి కావలసింది గురు కృప. తత్త్వశాస్త్రం కాదు.
10. ఆత్మ ఏమీ అనదు; అనుకోదు.
11. బ్రహ్మమొక్కటే. దాని శక్తులు అనేకం.
12. అన్ని సాధనలనుండి విరమించుకోవడమే మోక్షం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 3

1. మన జీవన సంగీతానికి ఆధారశ్రుతి ఆధ్యాత్మికం.
2. ఏ ఒక్కటియు కాక ఏదో ఒకటియై ఉన్నదే బ్రహ్మము.
3. ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా అనుభవించడమే ఆత్మానుభవం.
4. ఆది - అంతము లేని మహా జీవుడే దేవుడు.
5. త్రిమూర్తులతో సహా అందరూ పరతంత్రులే.
6. తనలో ఏదున్నా బంధమే.
   తాను దేనిలో ఉన్నా మోక్షమే.
7. ప్రశ్నించేవాడే ఓ పెద్ద ప్రశ్న.
8. జ్ఞానికి జీవితమొక అభినయం.
   ఇతురులకది అనుభవం.
9. దేవుడు కరువయ్యింది లేక కాదు.
   చూచేవాడు లేక.
10. సృష్టికి విరుద్ధమైనది ఏదీ సృష్టిలోనే ఉండదు.
11. అనుష్ఠింపబడేది వేదాంతం కాదు.
    అనుష్ఠింపబడనిది సిద్ధాంతం కాదు.
12. దేనినయినా సరే ఆక్షేపణ, సమర్ధన చేయకుండా ఉండు.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -4

1. కర్త-కర్మ-క్రియ భగవంతుడే.
2. నిండుతనమే దైవం.
3. మౌనం దైవ స్వరూపం.
4. దశా దిశా లేనివాడే దేవుడు.
5. భగవంతుడొక్కడే జ్ఞాని.
6. ఏ అనుభవమూ లేకపోవడమే దైవానుభవం.
7. జగద్రూపంగా ఉన్నది దైవమే.
8. సక్రమమైనా, అక్రమమైనా అది ఈశ్వరేచ్ఛ. అంతే.
9. ఇప్పుడు-ఇక్కడ- ఇలా అనేదే భగవంతుని చిరునామా.
10. సాధన వలన దేవుడు కనబడడు.
    కనబడేదంతా దేవుడే అని తెలుస్తుంది.
11. నేను దేవుణ్ణి పొందటం కాదు.
    దేవుడే నన్ను పొందాడు.
12. ప్రతినది గమ్యం సముద్రం.
    ప్రతి జీవి గమ్యం దైవం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -5

1. సృష్టిలో ప్రతీది సహజంగా, పూర్ణంగా ఉన్నది.
2. ఉన్నది ఆత్మ ఒక్కటే. దానికి విడిగా ఏమీ లేదు.
3. ఆధ్యాత్మికం లాభనష్టములు లేని వ్యాపారము.
4. విశ్వాసానికి గుర్తు స్థిమితం.
5. తొలిగేది బంధం కాదు. కలిగేది మోక్షం కాదు.
6. అన్నిటికీ సిద్ధపడి ఉండడమే సిద్ధి.
7. జ్ఞాని పుడతాడు. తయారు కాడు.
8. జీవిత లక్ష్యం - జీవించడమే.
9. కనేదంతా కలవరింత - పలికేదంతా పలవరింత.
10. ఒకటి ఎప్పుడూ రెండు కాలేదు. కాదు.
11. జనన మరణాలు ఉండేది 'నాది'కి. 'నేను'కు కాదు.
12. ఊరక ఉండడమే ఉత్తమం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 6

1. వేదములను సైతం వదలినవాడే వేదాంతి.
2. తన అశక్తతను గుర్తించడమే శరణాగతి.
3. మొలత్రాడును త్రెంపలేనివాడు
   భవబంధాలను ఏం త్రెంపగలడు?
4. బహువచనం లేని ఏకవచనం దైవం.
5. కావాలి-వద్దు ఈ రెండూ వదిలేస్తే అదే ముక్తి.
6. మౌనం బలం, మాట బలహీనత.
7. భగవంతుడికి చరిత్ర ఉండదు.
8. 'అదే నేను' అన్న జ్ఞప్తియే జ్ఞానము.
9. భగవంతుణ్ణి కోరవలసింది భగవంతుణ్ణే.
10. జగత్తు సత్యము కాదు.
    సత్యము జగత్తు.
11. ఉన్నదేదో అది
    ఇక్కడే ఉంది - ఇప్పుడే ఉంది.
    తనలోనే ఉంది - తానుగానే ఉంది.
12. లేకనే ఉన్న తాను లేకుండా పోవడమే
    ఆత్మవిచార ఫలం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-7

1. ఏది నేనుగా ఉన్నదో అదే నేను.

2. నేను అంతరిక్షమునకు అవకాశమై ఉన్నాను.

3. నాతో సహా సర్వమూ నాలో ఉన్నట్లున్నది.

4. అన్ని నేనులు తానై ఉన్న నేను "నేను".

5. "ఉన్నది ఒక్కటే. అది నేనే" అని ఉండుట జ్ఞానము.

6. నా ఆత్మే మూలమూర్తి. నా శరీరమే ఉత్సవమూర్తి.

7. జీవించయినా, మరణించయినా నేనుంటాను.

8. నేను ఎవరో ఒకరుగా, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు,
ఎక్కడో అక్కడ, ఎలాగో ఒకలాగు ఉన్నాను.
ఇక బాధేముంది?

9. నాలోనే పుట్టి, ఉండి, నాలోనే నశించే ఆలోచన వంటిది
ఈ దేహం, ఈ ప్రపంచం.

10. నామము, రూపము, పదము, అర్థము, ఉనికి, జ్ఞానము,
అనుభవము అన్నిటి లక్ష్యమై ఉన్న ఏకైక స్ఫురణ "నేను".

11. నేను (మాత్రమే) ఉన్నాను.

12. సృష్టిలో అన్ని నామరూపములు నావే.
నాకున్న నామరూపములలో ఇప్పుడున్నది ఒకటి
మాత్రమే.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-8

1. మరొకరికి చెప్పడానికి వీలులేని విద్యే బ్రహ్మవిద్య.
2. ధనం మీద వ్యామోహం తొలగిపోవడమే ధనయోగం.
3. స్వధర్మమంటే స్వభావము.
4. మాయ ఉందన్నవారికి ఉంది. లేదన్నవారికి లేదు.
5. సాపేక్షమైన ప్రతీది ఉన్నట్లు కనిపించే లేనిది.
6. ఈ విజ్ఞానమంతా పాలిష్డ్ అజ్ఞానం.
7. అది అంతే. ఇది ఇంతే.
8. నిజంగా అరచేతిలోనే వైకుంఠం ఉన్నది.
9. తపనే తపస్సు.
10. ఒకటి, సున్న లేని గణిత శాస్త్రమే దైవం.
11. ఊరక ఉండడమే సాధన, సిద్ధి.
12. అనుష్ఠానమే వేదాంతం.

ద్వాదాశ జ్ఞాన సూత్రములు -9

1. నేను సదా నేనుగానే ఉన్నాను.
2. ఉన్నది పోదు. లేనిది రాదు.
3. పరమే ఇహంగా ఉన్నది.
4. మోక్షమంటే మెలకువకు మెలకువ.
5. జ్ఞప్తే జ్ఞానం. మఱపే అజ్ఞానం.
6. అనుభవమే విశ్వాసము.
7. 'జన్మ' అంటే జీవుని స్వేచ్ఛా సంకల్ప వైభవం.
8. భగవద్గీత అర్థం కావాలంటే నీవే కృష్ణుడు కావాలి.
9. సాక్షాత్కారం వలన స్వభావం మారదు.
10. ఈ సృష్టి వయసు నీ వయసుకన్నా రెండేళ్లు తక్కువే.
11. నీవు కనే దృశ్యం ఎంతున్నదో, ఉన్నది అంతే ప్రపంచం.
12. 'ఈ తనువులో నేను లేను' అని ఉండు చాలు.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-10

1. ‘గురువు’కు సరియైన నిర్వచనం ‘పెద్దది’.
2. రమణుడే ఉపదేశ సారం.
3. అనుభవమే ఆత్మ.
4. దేవుని కోసమే దేవుణ్ణి కొలువు.
5. గురువున్నవాడికి దేవుడవసరంలేదు.
6. ప్రత్యక్షమే దేవుడు.
7. మౌనానికి ‘మాట’ ఆటంకం కాదు.
8. దేవుడంటే దేవుడే.
9. జీవించడమే యజ్ఞం.
10. సత్యమే సత్యము.
11. గురువనేవాడు దేవుళ్లందరికీ తండ్రి.
12. ‘నాకేమీ తెలియదు’ అనేదే అంతిమ జ్ఞానం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-11

1. సత్యం ఒక్కటే. దానిని పొందేవాడు ఒక్కడే.

2. భయమే బంధం. నిర్భయమే మోక్షం.

3. 'అంతా సహజం' అని ఉండడమే సహజ సమాధి.

4. సృష్టికి విరుద్ధమైనదేదీ సృష్టిలోనే ఉండదు.

5. మాటలన్నీ మాయమాటలే.

6. జీవితాన్ని అభినయించు. అనుభవించకు.

7. భగవంతుడొక్కడే జ్ఞాని.

8. భగవద్గీతకు తొలి భాష్యకారుడు శ్రీకృష్ణుడే.

9. మౌనమే నీ యథార్థ స్వరూపం.

10. అందరూ ముక్తులే అని ఉన్నవాడే ముక్తుడు.

11. దేవుడు అవసరం లేని స్థితిని సాధించు.

12. 'ఒకటి' సదా 'ఒకటి'గానే ఉన్నది.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-12

1. జగద్రూపంగా మనం అనుభవించేది భగవంతుణ్ణే.

2. సాక్షిగా చూస్తూ ఉండు.

3. మూలం తెలిస్తే తానే మూలంగా ఉంటాడు.

4. బంధాన్ని కలిగించేది కర్మకాదు, ఆసక్తి.

5. నోరు నొప్పి పుట్టే వఱకు భగవన్నామాన్ని జపించు.

6. దేవుడికి లేమి లేదు. జీవుడికి ఉనికి లేదు.

7. సృష్టిని చూస్తున్నవాడే సృష్టికర్త.

8. పాటిజివ్ - నెగిటివ్ రెండూ దైవంలోనివే.

9. అజ్ఞానం కూడా భగవత్ స్వరూపమే.

10. ప్రతిబింబం లేని బింబం - దైవం.

11. సత్యాన్ని పంచుకోలేం.

12. సన్న్యాసం స్వేచ్ఛకు ప్రతీక.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-13

1. భగవంతుని ఉనికి సాక్షాత్కరించువఱకే.

2. జ్ఞానికి అజ్ఞాని కనబడడు.

3. రచయిత లేని రచన - జ్ఞాన ప్రసూనాలు.

4. ప్రాణమే మనిషిని వదిలేస్తుంది.

5. భగవంతుని ప్రేమలో బంధం ఉండదు.

6. నిర్భయత్వమే సాక్షాత్కారము.

7. గురువుకు చరిత్ర ఉండదు.

8. ఈశ్వరుని సంకల్ప వైభవమే ఈ మహాసృష్టి.

9. చూడబడేది జడము, చూచేది చైతన్యము.

10. సిద్ధి యొక్క బాహ్య రూపమే ఉపాసన.

11. సద్గురు సేవ చేయి - మేలు పొందు.

12. సాక్ష్యం లేని సాక్షి కేవల సాక్షి.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -14

1. దేవుడొక్కడే అనడం కాదు. 'ఒక్కటి' అనేదే దేవుడు.
2. ఆత్మకు కథ ఉండదు.
3. జ్ఞాని దృష్టి సదా దృశ్యానికావలే ఉంటుంది.
4. అందరి పాదాలూ గురుపాదాలే.
5. తలంపులే గుణములు.
6. తనకు ఇతరం గోచరించనివాడే నిరాహారి.
7. దేవుడు - జీవుడు ఇద్దరూ పనికి -రానివాళ్లే.
8. ప్రతి ఒక్కని జీవితమూ సందేశమే.
9. తాను నష్టమైతే దేవుడు లాభమౌతాడు.
10. మౌనమే అన్ని పదాలకు అర్థం.
11. తలంపుకు మూలమేదో సృష్టికి మూలం కూడా అదే.
12. ఏమీలేదు - ఊరికే ఉండు.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు-15

1. యమధర్మరాజే గొప్పస్నేహితుడు.
2. "నేనే" నేను, నీవు, అతడు.
3. సకలానికి "నేనే" కారణం.
4. తానే దేవుడైపోవడానికి చేసే ప్రయత్నమే భక్తి.
5. ఏదీ తాను కానివాడే అన్నీ తానైనవాడు.
6. నీ అంతమే కాలానికి అంతము.
7. గురుచరిత్రను చదివేవాడు గురువే.
8. GOD is mono Actor.
9. గొప్ప శ్రోతే గొప్ప వక్త కాగలడు.
10. ఊరక ఉండడమే గొప్ప సాధన.
11. ఏ కర్తవ్యమూ లేకపోవడమే మన కర్తవ్యం.
12. మోక్షమంటే 'సర్వ' నాశనం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -16

1. దైవం అనేది వెలుపల లేని లోపల.

2. మోక్షమంటే 'సర్వ' నాశనం.

3. దేవుణ్ణి తెలుసుకునేవాడే నిజంగా దేవుడు.

4. నేను సర్వదా సర్వత్రా సర్వమై ఏకమై ఉన్నాను.

5. 'నేను' ఏ అంటూ లేనివాడను.

6. అవసరమే దేవుడు.

7. దైవం ప్రపంచంగా మారే ప్రాసెస్సే జీవితం.

8. నీ జీవితమే ధ్యానంగా మారుకోవాలి.

9. సద్గురువు యొక్క శాశ్వత చిరునామా
పరమ పదం.

10. చావు గురించిన భయమే నిజంగా చావు.

11. ఆత్మనిష్ఠయే నిజమైన సత్సంగం.

12. చెడు చేయకుండా ఉంటే చాలు
అదే నీవు చేసే గొప్ప మేలు.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -17

1. అద్వైతమే నిజమైన కమ్యూనిజం
2. ఆత్మ అంటే మొత్తం (Totality)
3. ఓం స్మరణమాత్ర ప్రత్యక్షాయ శివాయనమః
4. వ్యష్టి శక్తి – జీవుడు, సమిష్టి శక్తి – దేవుడు
5. ఆత్మ తప్ప మరేదీ లేదని గ్రహించడమే ఆత్మ సాక్షాత్కారము.
6. గమ్యం చేరటానికి వెనకడుగు వేయాలి.
7. 'నిజమైన వర్తమానం'లో దృశ్యం ఉండదు.
8. నీ యథార్థమైన చిరునామా 'హృదయం'
9. 'సమానత' ఉత్త కల.
   అసమానతయే జగత్కళ.
10. సత్యా సత్య విచారణ చేసేవాడే సత్యము.
11. ఇక్కడ పొందలేనివాడు ఎక్కడా పొందలేడు.
12. అయ్యో పాపం! అనడం మహాపాపం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 18

1. కలవరింతల పలవరింతల సమ్మేళనమే జీవితం.

2. యముడికి యముడు శివుడు.

3. ఆసక్తి లేని వ్యక్తియే నిజమైన జీవన్ముక్తుడు.

4. శ్వాస అవసరం లేని నేనే నేను.

5. తిరస్కరణే విధేయతకు కొలమానం.

6. ఆత్మ- అనుభవం రెండూ ఒక్కటే.

7. 'ఒక్కటి' అనేదే దేవుడు.

8. అనుభవమే గొప్ప విశ్వాసము.

9. ఏ సిద్ధాంతమూ లేకుండా ఉండటమే గొప్ప సిద్ధాంతము.

10. నిశ్చలంగా ఉంటే ఎవడైనా దేవుడే.

11. ప్రాణంలోనే సకల ప్రాణులూ ఉన్నాయి.

12. సత్యాన్ని పొందలేం అని తెలియడమే సత్యాన్వేషణ ఫలం.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు - 19

1. దేనికదే "నేను"

2. ప్రతి అనుభవమూ ఈశ్వరానుభవమే.

3. ఈ కలియుగం ఎలా ఉండాలో
అలానే ఉన్నది.

4. సముద్రం-దైవం, అల-ప్రపంచం.

5. ఆధ్యాత్మికం అనేది బహిరంగ రహస్యం.

6. నిజమైన శైవునికి ప్రతిరోజూ మహాశివరాత్రే.

7. కలతో ఉన్న నిద్ర కలత నిద్ర.

8. ఆత్మ అత్యంత సమృద్ధి, అత్యంత దుర్లభం.

9. 'లక్ష్మి' అంటే నోట్ల కట్టలు కాదు, సుఖశాంతులు.

10. లేనివాడి గురించి ఆందోళన అవసరం లేదు.
ఉన్నవాడి గురించి అన్వేషణ అవసరం లేదు.

11. విశ్వజనీనమైన భాష - మౌనం.

12. నాకు కలిగే ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానం - నేను.

ద్వాదశ జ్ఞాన సూత్రములు -20

1. అనుభవాన్ని అనుభవించే అనుభవమే ఆత్మానుభవం.
2. వేదాంతం అనేది సుపీరియర్ సైన్స్.
3. మనసున్న ప్రతి ఒక్కడూ మానసిక రోగియే
4. సాక్షాత్కారానికి ఏకైక మార్గం శరణాగతి.
5. ఎవ్వడూ రెండుసార్లు శ్వాసించలేడు.
6. శివుడు ఎవణ్ణి ధ్యానిస్తున్నాడో వాడే నిజంగా శివుడు.
7. నీవు దేవుడు కావాలంటే నీవు దేవుణ్ణి మ్రింగేయాలి.
8. నూరు గ్రంథాలు చదివే కన్నా
   ఒక్క గ్రంథాన్నే నూరుసార్లు చదువు.
9. ఈశ్వర సంకల్పంలో భాగమే పురుష ప్రయత్నం.
10. తలరాత అనేది 'ఈశ్వర నియతి'కి మారుపేరు.
11. ప్రపంచము పరమాత్ముని యొక్క స్వప్నము.
12. ప్రశ్నించేవాడే ప్రశ్నకు సమాధానము.

<u>పరమపదం</u>

నేను

నేను ఉన్నాను.

నేను నేనే అయి ఉన్నాను.

నా నామము నేను.

నా రూపము నేను.

నా అనుభవము నేను.

నా శక్తి నేను.

నా శక్తే మహామాయ.

ఆ మహామాయ వలన

నాలో ఈ ప్రపంచం ఉన్నట్లు ఉన్నది.

కానీ

లేనే లేదు.

అట్టి ఈ ప్రపంచంలో

నేను ఇప్పుడు, ఇక్కడ, ఇలా

నీలా ఉన్నట్లు ఉన్నాను.

కానీ, లేనే లేను.

నేను నేనే అయి ఉన్నాను.

నేను ఉన్నాను.

పై వాక్యాలను తాను అనడం కాదు, అనుకోవడం కాదు,

సదా 'తనలో' తాను 'వింటూ' ఉండాలి.

సద్గురు శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం శ్రీ కాళహస్తి